

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Aculeus Mellitus - Cod. Donaueschingen 50

Reichert, Beda

St. Georgen zu Villingen, [1753-1757]

Aculeus Mellitus

[urn:nbn:de:bsz:31-7457](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-7457)

5.

Aculeus Mellitus.

Augustis Manibus sacrum.

Ferdinandus Quartus

Romanorum, Bohemia, Ungariaeque Rex

Año 1654

* ante diem Ferris occidens,
ante lucam Caelo /: in aurora diei /: exorians
hoc clauditur Sepulchro.

Soles mutavimus.

Sum Coelestis Sol mundo, Ferris Caelo illuxit,
Augusta nuper creatus Augustus,
heu angustè nimium sepelitus!

Ratisbona nimirò secundo Danubio Viennam

devectus!

** ad portem navigasse, et descendisse videbatur,
nisi ad iustitiam in Caelum pietate Austriaca
onavigasset, et ascendisset,
oratis mala!

** Augustam Viennam per Danu-
bium Turciam versus descendens
extinctus est.

Quo Caesarem, eiusque fortunam /: filium /: deorsum
vehetas!

Hinc illa lacryma! hinc terra motus! hinc
eclipsis.

Tremuit, Ferdinando moriente, terra,
ut sciremus,

quanti ponderis Principem, dum viveret,
portavisset.

Libravit tunc se se inaequaliter mundus,
iusto Principe occidente,
et trepidationis motu concussus est. ***

*** Terra, eo, quo mortuus est,
tempore, mota est.

Mutavit,
quia centrum votorum, et cordium mutavit,
quem amisit Ferdinandum.

Terra motus mortem eius praecessit;
utinam non sequatur?

Ante eclipsim solis moritur,
ut, dum sole carebit globus imperij,
eius caelesti gloria illustretur.

O inopinata eclipsis in Julio!
Imo et in Augusto Austriae Domus imperio!
O à nemine mortali provisa!
minimè ab ijs

Qui omnia Ferdinando felicia
provident et provident.

Demonstratis non Astronomi, sed Medici;
Heu! Sol noster occidens repositus est
in manibus!

* Variolis mortuus est ante
solis ortum.

* Ideo forte variolis extinctus sub auroram,
ut spes omnes nostras dubiam et malignam
habere lucem

A fortunam variabilem mors ipsa monstrasset.
Venit ad imperium;
Vidit Electorum collegium;
Vicit competitorum studium,
et vixit.

Minora fuerunt omnia Ferdinandi virtute,
quo tribus non contenta coronis
! quibus Ferdinandum coronaret!
quartam ei in Caelo imposuit.
Sponsus erat Ferdinandus.
Jam ei caelestis gloria desponsatur.

Rex Amorum dicendus potius,
quam Romanorum, aut aemorum.

Siquidem non cum Roma
Sed, verso nomine, Amor coronavit omnium
Electorum.

Primus electus ab octo-viris,
quasi ultimus, et octavus esset gradus amoris.

Atque Julii amore mortuo,
non mirum, regnat aetheris Joloe populorum
Imperij romum, quod amor et concordia
possedit

Ferdinando

Discordis frustra parabat arrodere
mors fortior, velut olim clavam Herculi,
extorsit.

Caca profectio mors,
quo maturitate virtutis decerta,
credidit esse senem, quem feriebat;
imo tam prope, et proceps,
ut tria numerare nesciverit.

* Nam quatum sustulit Ferdinandum,
festum transiit,
feliciter: atque ultimam semper: orbi
imperatorum;

* mortuus est, Juni Quater
Ferdinandus III adhuc
esset in vivis.

O Ferdinande Rex bis secunde abis in Caelum!
Sed tot populorum suorum vota contumulantur,
et corpus humi inter sanguineas et lacteas
maculas,
immaculatus cinis est.

Hos muros cineres audivisti, viator;
Pisces, communes è cinere generis humani metas
respicere,
et vel cinere Romanorum Regis aspectus
quia pulvis es, et in pulverem revertentis.
memento,

Ferdinandi Gloria CADI.
Anno

Ch. Balbinus S. J. composuit.

De Cardinali Bona
Epigramma, quem omnes
post Clementis IX obitum
Pontificem voluerant.

grammatica leges plerumque Calesia precepit:
forte erit, ut liceat dicere Papa Bona?
vana solocismi nec se conturbet imago,
Esset Papa bonus, si Bona Papa foret.

Antitheton adversus Juristas
et Medicos.

Ludere vis Medicos, vis Juristas soliare,
Sis Medicus tibi, sis modicus stomacho.
Kall in Epigr.

Epigramma parentale
in Baronem de Trenck

Mars, Bellona, furor, fortuna, Minerva parentant
Extincti tumulo, pyramidesque struant.
Auri sacra fames, ingentia solia, strages
Effigiem pingunt perfidia atque conor.
Qui mortis patulas solies quosivis abyssos,
In foveam tandem Cestius ille iacet.

Jam silet in varijs linguis, sed prodicat umbris
Lavitium, et quid quid fecerit esse suo.

Siste tuas lacrymas, Rachael nunc Boica, cessa
Plangere, prostratum cene cadaver humi.
Chambium adornabit sua funera flore Chamædi
In cineres scribens nomen opusque lucis.

Qualis in horrificis Martis stetit iste theatris,
Talis et in mortis turbine vile fuit.

In mentem revocans discrimen, abysus abysum
Invocat, et cordis vulnera mesta dolet.

Trenckius in vivis sic Hector*, summa Manassen
In vinculis flentem reddidit illa dies.

Est deus, alta fides, unus tribus, et tribus unus,
Personis proprijs stat tribus, unus apex.
Nam Pater, et Genitus, quoque sanctus spiritus idem,
sic tribus est unum ius, opus, ordo, et nomus.

Verantius fortunatus l. 3. v. 273

* in Bavaria durante bello
año 1740 etc magna solitudo
cuncta devastabat, et multos
indubital
** usq; in palatinatu fuit.
*** ultragistis misit.

* propter perfidia carceri
in quadam aere mancipatus
ad dies usq; vult, quas finit
año 1750.

Deus Trinus.

Principio Deus est, tum Sermo*, et spiritus istis
Additus i aquora hoc sunt, et tendentia in unum.

ita oraculum Serapis respondit cuidam
Regi Agrippae.

Deum Iunum Idola
profiterentur.

* id est verbum.

Bonaventura humilitas in
suis scriptis de se ipso canentis.

Sis mihi corrector referando superflua lector;
veraque dignitas quo defunt iungere veris.
omnem defectum partim studio brevitas;
Scrībentis tribus partim studio veritatis.

ita ipsemet in l. Confessionali.

Contentus medio virtutum limite Princeps,
Dixere conqueras, nil superet medium.

Cum tibi dimidio nevisset flamina vite *
Dorca; memor dixit, nil superet medium

ita citat Emanuel Thesaurus de hoc Rege.

Moderatio, ^{Philippi III Regis.} seu virtus in
medio consistit.

* statim 40 annis extremus exiit.

Quas avus attonito provertebat aequose metas,
Confiduis menti, magne Philipe, tuo.

Proscriptas alijs metas qui sustulit, et qui
has sibi proseripit, Hercule maior erat.

idem Thesaurus.

Exemplum Philippi moderatio.

Occidit, heu! postquam multos occidit amantes:
Et cinis est hodie, quo fuit ignis heri.

Incipe na Nabe Dea cussum deurrere Mattis;
Meta sit austriacis orbis uterque vix.

femina illecebrosa noctua.

Copoli neonati striditibus
stridit onomium.

Quid levis fumo? flamen; quid flamine? ventus;
Quid vento? Mulier. quid Muliere? nihil.

femina instabilitas.

Dea levis, levis est pumex, levis aura; sed ipsa
fomineâ levis quid levitate videt?

Aloysius Novatius Aqu. Dupliol. n. 304.

Malum Iunum in mundo.

Infidus socius, mala femina, falsus amicus:
Sunt mala marmaricis deteriora feris.

Mundi contemptus bonus.
Inscriptio sepulchralis Petri
Samiari.

vive memor mortis, quo' semper vivere possis:
quid quid adest, transit: quod manet, esse venis.
Quam bene providit, qui se, male munde reliquit,
Mente prius carni, quam sibi carne mori.
ita ipse Petrus Samiarius suo humulo inscripsit.

Aurum in orbe fortissi-
mum. seu murena

Vinum aperebat quispiam, omnia vincere;
Ad feminam aliter, festius palmam dabat
Vero: sedissem aut robur ego quam masculinum
Auro, arbitrare cuncta quod veritas suo.
S. Greg. Naz. in Carm. de vita sua.

Aenigma de auro argento

Mutnegra cum Murva, faciunt rectissima curva.
quodsi retrogradè mutnegra et murva legeris,
aurum et argentum colligeris, qd omnia investunt.

Auri vis magnetica.

Cuncta trahunt ad se Magnates aurea: sicut
ad se magnetes, ferrea cuncta trahunt.

Aurum excecat oculos
Judaeum.

Audito numo, quasi viso Principe summo,
Fissiliunt valvae, nihil auditus nisi salve.
Raynaudus ocul. mystic. pag 24.

Aurum fodina honorum.

Aurum si loquitur, - - - cuncta filebunt.
Aurato clavi ferrea porta patet. Boetius.
Dicitur et opes hon- lingua hebraea vocavit:
gallica gens aurum or, indeque venit honor.

Amor absentes vehementius
urit.

Uror amore miser, tantoque potentius uror,
quanto, qui me urit, longius ignis abest.

Aurum expugnat aere.

Hastis pugna argentatis, atque omnia vinces.
Ita Philippo Macedoni confestim oraculum Apollinis
respondit, dum quosierat qua arte posset expugnare Troiam.

Anno Milleno centeno bis minus uno,
Sub Patre Proberto Caput Cistercius ordo.

Cisterciensis ordinis
initium.

Innumera splendent faecula, comitantur ad aras
Thomam, qui clarum lumen in orbe fuit.
Quem virum illustrem doctrina lumina pandunt,
Prodicat extincti flamma lingua secus.
Resplendent merito circum tot lumina corpus;
Nam * Sole ovidus sidera cuncta micant.

Thome Aquinatis Cisterciensis
transfertur inter multas
laudas.

* Solem in pectore gestabat.

Auspicijs Regina crucis cape mille triumphos;
Crux palma est: palmas cum cruce mille feros.

Theresia Regina Hungariae
inter calamitates laus.

Hic occidit Maximus Martyr,
quem occidit optimus Tyrannus.
ex Gal. Mercurius 30 April.

De S. Maximo M. ab optimo
tyranno proculque oculo Epigramma

Totus amor, virtus, maiestas, gloria, totus
Magnus es; atque ipso maior es imperio.

Francisci Stephani imperatoris
Romani, Imperatoris onomium.

Somnus, bulla, vitrum, glacies, flos, fabula, serenum;
umbra, cinis, punctum, vox, sonus, aura, nihil.
Laedel. in prodr. strobil. pag. 88.

homo nihil est.

Hic iacet ille, Dei quo magna scientia nobis,
fulsit quoque simul gratia magna Dei.
Vincenti! Da scire Deum, reperire salutem
aeternam, dare plus non valet ipse Deus.
Ita Sebastianus Jailer Marchallensis in concione habita
quando celebrabatur jubileum in Collegio Sorethi da S. Vincenti.

S. Vincentij M. Collegij
Sorethani Patroni primarij
Dignitas celebrata.

8.

Natales iactare fecit
fabritas est.

Quid genus et proavos stregitibus?
Si primordia vestra,
Auctoremque Deum spectetis,
Natus segetes extat,
At vitij peiora fovens
Proprium deserat ortum.

Boet. l. 2. gfol.
mel. 51

Salve quid longo mihi stemmata, stulte, recondis?
quid iactas Flavos, quid Tritavosque sonas?
Antiquus Deus est: Proavos tamen haud habet ullos:
Nobilitas Proavis nempe carere potest.
Rogerus Mus. Juvenil. l. 5. epig. 32.

Triginta calcar additum. Nix, Alnus, campana, piper, sine verbere capant:
Hoc dura, hic tardus, hoc tacet, ille iacet.
Sed simul ut ferri plagam sensere, vel ulmi;
Hoc cadit, hic pergit, hoc sonat, ille studet.

Bauhusius L. 4. Epigr.

De S. Nilo Monacho
elogium

Arva rigat Nilus fluvius; sed pectora sermo
Ex Monachi Nili qui fluit ore, rigat.

De vere carne equitum.

Ves viset ut viola vernanti vice virefiunt,
Vere virefcenti verna vireta vident.

Josephi Archiducis Austriae
Encomium.

Pro solo Princeps, Caelum pro Principe pugnat,
Victus erit Princeps tunc quoque quando laus.

Invidia excellentioris model.

Invidio saepidant solum excellentia fulmen,
I liber, invidio fulmine liber eris.

quod libri sui frontem
hoc diffico animavit.

Si pater est Adam, cunctorum mater et Eva,
omnes nonne sumus nobilitate pares?

Natales iactare fatuitas est.

Curia sacramenta gerit, Regem expulit olim,
Pastores vexat, petit ab urbe Deum.

In Parisiense Parla-
mentum fatyricum epig.

O sine consilio, sine Rege, Deoque senatum!
O sine lege ^{vires} ~~senes~~, o sine lege senes.

Pro nota: Dum durante controversia de sum
inter et Parlamentu galicanu ano 1752 d. 14.
ratione Bulla unigenita, quidam profitem Parla-
menti ^{gallici} ~~metrici~~ laudaret tanquam viru pium, iustum
deus hoc fatyricu Epigrama opposuit.

¹ Pastor, ² agator, ³ eques: ² pavi, ² colui, ² superavi:
³ Captos, ³ rus, ³ hostes: ⁴ fronde, ⁴ ligone, ⁴ manu.
NB hoc epitaphium alludit 3 opera virgilij NB
videlic Bucolica, in qua pastoritia; georgica
in qua rusticam, et Aeneidem, in qua bellicam
vitam describit.

Virgilij Epitaphium
carmine relativo elaboratum
vide infra residuum.

Hoc Iovus odit, amat, punit, conservat, honorat,
hostes, iustitiam, crimina, iura, probos.

Coloniensis curio carmine
relativo inscriptio.

Hic Louus odit, amat, punit, conservat, honorat,
Noquitiam, pacem, crimina, iura, probos.

Jarus civitatis in filisia
inscriptio in curia.

Atti cur hostes? eris eas non eris hostes.
Non eris eris herus, servus al eris eris.

Avarus.

Jesum, peccatum, vultum, factata, mortem,
Diligo, detestor, complector, caleo, recordor.

De vita christiana carmen
relativum.

NB. De capris pastor, de ruse lato, hoste subacto,
Nec lac, nec segetes, spolia nulla tuli.

Saxe gallici Marescalli
Carmen parentale.

* gallicorum.
** mortuus a^o 1750

*** in Saxonia natus.

Mars luget, victus plangit, prudentia moesto
Submit vultum, tantus is unde dolor?
Mauritius, cor Regis* obit**, regniq^{ue} columna
Concidit, Heroum pro cui nullus erat.
Saxo** quem genuit, signo quem gallicus honore
Sitavit, Sumus iam super astra tulit.
Sin iterum similem pareret Germania natus,
Et tibi proberet, gallia quanta fores?

Del. Saxo composuit.
Bollt Driitfland die noy imen zwittra Conle face g^otz,
D: wit w^odest du, mein franckoy, Dis ubro imi w^ostern?
aliud.

Germanicus iacet hic! sine quo fores galle iaces.
author. Aus. et Dr.

Francofurti supra
portam ad Monum inferi-
ptio Leopoldo I dicata
A^o 1677.

Leopoldo I.
Romano Imperatore
Augustissimo
Germania, Hungaria,
Bohemia Rege
Felici Patria vere Libere
Feliciter Imperij
Habenas temperante
Turritum
Hoc
Propugnaculum
Restauravit.
S. B. R. F.

Vide etiam sequentes versus.

Vive sine colat, vivat domus inclita, vivat
Imperij columnen, vive salutis apex!

Tot tibi olimpiades levolvant flamine flammis,
Quot sunt facundis grana papaveribus.
Et postquam longos regnando expleveris annos
Sub triumphato victor ad astra redi.

Una fuit quondam hoc rupes: nunc dissita: Montes
Exitium Tomini, cum genuere sui.

Durior ex saxis, ferior feritate ferarum,
Sic lacrymis cernas, hoc pietatis opus.*
vide Mul. Adv. a^o 1750. pag. 224.
ubi etiam germanici versus.

Grassio xi.
In Gaeta montis cuiusda,
Tempore Grassionis xi signura.
* in eadem ruptura nunc
est al. Gula in honore Grassionis
xi, in qua hi versus inscripti
leguntur.

Fonte salutifero bubantes undique vena
Monstrant aeterni murena sacra Dei.
hunc fontem salutis et invenit Carolus M.
in venatione a^o 800. vide Mul. Adv. a^o 1750. p. 340.

Heilbrunn fontis
salutiferi inscriptio.

Tomina nulla bona est, aut si bona contigit ulli,
Nescio quo fato, res mala facta bona est.

omnia habent ortus, suaque incrementa, sed esse!
Nunquam, quem cernis, bos fuit hic vitulus.
in quadam domo arte colatoria fabricatus bos
haec epigraphe inscriptus. Mul. Adv. a^o 1750. p. 121.

Norimbergo supra boven
inscriptio.

Ob ist' Bonz' all'ro Stein, was kommt non müttro = Job.
Nur Ditz' d'eb' all'm, Dra was all'roil grob.

Parus . Logogryphus

- (a) paritalem vitio avaritio arrodit.
- (b) id est ad paupertatem redigenti, sicut Belisarius.
- (c) agave, e iris in celo, in terris ro infirmu' olim bellicum orat.
- (e) in celo e multicolor.
- (g) vi promissi divini ad obe gen. 9. v. 25. c.
- (j) e debatum aliquod bellum p' genere oiu' veteru' bellorum, seu penis p' genere.
- (k) id e nisi a venationem applicatus fuerit.
- (l) acus. (h) Ciceronis.
- (m) Fulvia, (n) linguam eloquentem aubus confodit.
- (o) Domitianus Flavio filius muscas aubus peremit.
- (p) ironica. (q) par.

Oedipe Sic quid sim, mihi nomen inurit avari (a) Zoilus, ast regni modestos nisi gravus habenas, (b) deprimet invisos hostes. Belisaria clades.

Tolle meum cerebrum, sum sum colique solique (d) Jacula, (e) diversis licet utrobique figuris ornatus, lunata tamen mea cornua semper

Conficies eadem; Neptuni (f) magna potestas dec me circumscripta iacet; si monstror in aethis, Pax erit in terra atque polo. si cornibus ambis

Troia suos pugiles signo bella, horrida bella: Ni vigilans alio me destinaverit Esau. (h) Aufert cum cerebro ventrem, sum lancea, (i) figit

Qua Patris (k) patrio mulier (l) scelerata decorem, (m) Flavia (n) qua proles generosa in prolia (o) gentem

Aligeram posuit. sine plantis, (p) scandere montes flumina credideris citius, quam dicere possis

Me solum, socium mihi iungas usque necesse est. Auctor notus.

Salomon . Logogryphus

- (a) dubitant docti, utrum in celo sit, nec ne?
- (b) sapientissimus fuit.
- (c) uti et ditissimus.
- (d) Salo fluvius.
- (f) ferru' in hunc fluvium proiectum magis inducitur.
- (g) quomodo chalybs. vide huius fluvij proprietates in indice Baethio B. Defing.
- (i) sal sapientis symbolum.

Si totum sumas, forsan me torquet avernus, (a) Soti forte meo condoluere dix.

Sol sum Paraszi, (b) famo hoc pars maxima nostris, Sicut et ore Midas (c) Croesus in orbe fui. (d)

Plantas si demas, Neptuni nuncupor aula, (e) (f) ferrum imerge mihi, Iurus eritque (g) chalybs.

Si caput est, tunc natura sapientis adaptor, (i) At ubi deficio, gustus amarus erit. Auctor notus.

Cæsar Baronius imago Cæsaris.

13.

Baronij Cardinalis eloquium.

Hunc Purpuratorum Balæ Papa purpura limxit,
Hoc namque colore Cæsares pingi solent:

Nam quoniam is Eulësiam suis prius exprimeret coloribus,
à Papa depictus est suis.

Purpuram utique calamo ille meruit,
quam prius vel ipso nomine iam ferebat.

Pulcherrimam ille Eulësia antiquitatem
quam Martyrum quore,
Ergastulorum squalore,
carcerumque umbris

olim exhibere non alij pictores, quam lictores,

pena sua, ceu pomicillo

Eulësia restituit,

Eiusque imaginem

At fuitatis auctoribus depurata

genuina veritatis luce illuminavit.

ut iure, Eulësio Apelles appellandus sit,

Qui mortem Martyrum ad vivum expresserit.

Reddidit vicem pro vice Eulësia,

Sum Cæsari reddidit, quo Cæsaris sunt,

Purpure eminentiam,

Quo laborum premium esset et stimulus,

ut manum de tabula non retraxerit,

Donec pallida mors colores interbarat,

Et cui nulla dies effluxisset sine linea,

Mors ultima linea rerum adhuc pingenti pictura subtraheret.

Cuius lumen colores nunquam emorientur,

Nam uti Apelles, ita et Cæsar

Æqueitati pinxit.

Suffecerit olim ad tabella pretium
 Quod Apelles tabella pretium subscripisset:
 Apelles pinxit.

Et sufficit ad imaginem Calesia
 Quod Cosas imaginis pretium apponat:
 Cosas pinxit, Cosas scripsit.

Ipsum nomen in pretio est,
 Nomineque maiestas opus comendat et auctorem,
 Scilicet infra Cosasem est,
 Qui Cosas non est,
 Sive Julius, sive Baroniis,
 Uterque calamo illustris.

Inter nobilissimos Calesia Historiographos Baro,
 Quia Baroniis,

Inter Christianos Livios et Floros Princeps,
 Quia Cosas, et scriptorum Cosas.

B. Augustine Sartorius in Compendio etnal Calesie
 Cardinal. Baroni de Caputaveris;

S. Josephus Dei hominis Nutritius

Nequit dici de Josepho quid aliud,
 Quam quod Deus ab ipso filius naturalitus;
 uno hoc nomine
 Bene altior Numine,
 in Deo alumno

Omne Caelum sibi tributarium reddidit,
 Quod Celi Domino tot annis
 Annonam ministrasset.

Aegyptiorum Josepho longe felicitior,
 Quod hic solum Aegyptum
 ille Nilum parasset:
 hic hic Aegypti Salvator

S. Josephi elogium.

ipse ipsemet Salvatoris Salvator
Et nutritor extitit.

grande hoc beneficium
solvit Deus se ipso,

dum equal subditus illi. Luc 2.

In expungendo hunc debito

Totam Deus impendit operam aeternitatem.

idem August. Satorius in compend. dial. Baronij
Tomo 1. pag. 12. Julius.

S. Joannes Baptista Praecursor Domini.

S. Joannis Baptista
elogium.

Dum ankela Patrum vota
verienti salvatori occurrunt,
Solutus Joannes eundem praecurrit,
inter omnes currentes

Nemo vocalior, nemo laetior fuit:
antequam Latrem haberet, indixit patri
Silentium;
Reditit linguam patri, dum ipse vix
habeat

Bravium, praerogium, officium adeptus praecursoris.

Quanto in solitudine a mundo remotior,

Tanto fuit soli Deo notior,

quem ex ulero saltem salutatum Luc 1.

Per eum saltem promotus ad sumum amicitio gradum.

ipse clarantis vox

ceu multigena Echo

Verbi exortum orbi denuntiavit:

Ego omnium prophetarum, quid quid
discere, reperit:
Verbum verbi, quid quid verbum disceret,
dixit.

ut sese ipse fera curarentur in homines,

Et salienti in montibus, stupido confilientes Mat 2.

Cum Praecursore viderentur venienti Numini occurrere.

Ad ripam demum Jordanis rursus praecursor ioan. 1.

Baptismum praevenit Baptismo,

dum poenitentia eos prius eluere,

Qui erant per Christum sacratius tingendi:

Per ea preliminaris

Baptismum, Eulepis ianuam profignando.

Procuratoris nomen, omen, famam, oraula
 aperte consignatere.
 Sed et ipsam christi predicationem,
 Prodigia, Passionem
 Procurator preoccupavit
 ore, manu, morte,
 ut non amplius expectandus foret
 Alius post procuratorem procurator,
 Neque alius post christum, christus,
 Dum utriusque vestigia è vestigio cohaerent,
 Atque ubi desineret Procurator,
 ibi inciperet salvator,
 Et per iudicis Joannaei iudicium
 Monstraretur redemptionis initium,
 Vocemque mox verbum consequeretur.

P. Augustini. Satorius in compend. dial. Baron.
 to. 5. pag. 22 fulius.

Christi mors pretium
 mundi

Pretium Mundi Mors Redemptoris.

Nulla una Cleopatra
 tam caro praevalsa est,
 ac Adam:
 illa unionem, regni pretio appetentem
 Solvit ac hausit:
 Hic poma unico
 unionem cum Deo et Caelo solvens
 omnes homines absorbit,
 voracior Saturno,
 Tot milium infantium deglutitione necdum satius.
 Sed ea ipsa caro cum confutit,

Nullo alio solvenda numo,
 quam ipso Numine,
 et quo assumpta caro,
 unius pomi pretium pendit,
 dum in cruce pependit:
 Tota isthuc solutio crucifero stetit,
 qui ad montem golgotha
 pretium hominis, crucem ferens,
 Chirographum debiti, quod erat contrarium nobis, Coloss. 2
 Spongia sanguinis sui delens,
 illud in fibulum soluti
 Cruci affixit.

Sed cheu! hoc pretium non nequit Scariothas,
 qui pretium nimis vile licitatus pro eo,
 in quo latent omnes thesauri absconditi,
 una hac infelici mercatura
 Et numos perdidit et animam:
 illos reddendo judois, hanc inferis.
 Ita quoque non pauci salutem prodigunt,
 dum colunt numos, ut Numen,
 Mammona devoti
 Hic cultu, ibi cruciatu.

Redde igitur, quod debes, Redemptori!
 Pretium affectionis
 pro pretio Redemptionis,
 illud sit sumum, quia hoc est infinitum
 unicuique id ille pro merito pensat,
 si quis condigne id penset,
 Quod ampli sumus pretio magno,
 quod ille ipse pro se expendit,
 qui se sua redemptioni totum impendit,
 cuius magnitudinis non est finis.

B. Aug. Satoris in compend. Anal. Baron. lo. j. pag 34.

S. Stephani Protomartyris
elogium

Act. 6. Faciam Angeli in Stephano intuebantur Judaei,
Ego totum Angelum in Stephano conficiis.
Colos ille sibi apertos vidit;
Nam sic Angeli videre solent
etiam in terris positi,
Qui semper vident faciem Patris sui, qui in Colis est.
Et licet, cum à nobis videntur,
homines esse videantur,
omne tamen humanum alienum à se putant,
Proter vultum,
Quem ab hominibus emutant.
At vero Stephanus dum iam toto corpore pectore
intus Angelum ferret,
Faciem insuper ab Angelo emutavit,
ut iam intus Angelis visus Angelus
Hominibus quoque Angelus videretur.
Nulla eidem in passione excidit vox,
Quo passionem humanam indicaret:
Sed supra hominem peroravit,
Dum pro inimicis veniam oravit.
Sic Angeli loquuntur, dum pro nobis ad Deum loquuntur
Non adeo compta Theologis lingua est,
quâ Angeli loquuntur sibi,
2 Cor. 12. Sed notior, quâ loquuntur nobis, et pro nobis.
Eam Apostolus à bestio solo deprompsit,
1 Cor. 13. dum linguis Angelorum charitatem attribuit.
Hâc ipsâ linguâ
Stephanus quoque locutus pro inimicis,

Afferrimum vindicta humana audentum
Flectionis correxit dialecto,
ut labio quantumvis humanissimo
loqueretur Angelice.

Nil durum penes ipsum
Proter lapides, quibus in dormiit,
ut à lectuli similitudine
Jacobi Patriarcha somnum dignoscere,
in quo visi Angeli
Suo desente cum hominibus commercium,
Suo asente cum ipsam ambire consortium.
Cum interia Patriarcha in lapide dormiret,
Stephanus inter lapides obdormiret:
ille inter Angelos
hic plane ipse Angelus.
In sepulchro homini Angelus homini
Sedit super lapidem.
Hic Angelus subter lapides
Sibi ipsos lapides erexit in tumulum, et titulum:
quo homines edocentur,

Angelum unum ex hominibus hic sepultum esse,
Qui quod naturam non habuit,
virtute compensavit.
vis et tu Angelis perpetim convivere?
Sic hic Angelicè vivere, et devivere.

B. August. Satorius in compend. Anal. Baronij 1o. s. pag. 36.

Flos fueram factus florem. Fortuna fefellit.
Florentem florem, florida flora fleat.

De vanitate carmen
sequidicum.

Fus fueram factus, factum Fortuna fefellit:
Furtivis finem factio fure facit.

De fure carmen
sequidicum.

Fueram cuidam iudex vitam promisit, si diffichon et cuius
unusquodque verbum littera F inciperet, qd primo difficho pfficit.
Ergra Smid B. Garfler o.s. B. pag 119.

Medicorum regula.

Est medicinalis Medicorum Regula talis
ut dicant da da, cum dicit languidus ah ah!
Poeta

Regimen juvenibus
non committendum.

Roma vetus, veteres dum se rexere Quiritibus,
Nec bonus immunis, nec malus ullus erat.
Defunctis Patribus juvensit prava juventus,
cuius consilio precipitata quis.

Hi versus aureis characteribus legebantur scripti Romae
sub quadam porticu, ubi veteranis militibus distribui
erat solita aëna.

urbes, regna, domos, juvenum quos rexerit ardor,
sint quamvis fortes, cæta ruina manet.

Joan. Audenus

Tempus adæ
rerum

Annorum dicitur Cæter, annorumque vocator,
quo prius ediderat tempora, Tempus edit.
Magnanem largitor opum, largitor honorum,
omnia quo donat, devorat ille senex.

Emanuel Thesaurus.

Mulier marito
imperans

Ducit, agit miserum, quò vult, Quintina, matrem;
Grammatici fugite hinc; hoc vir, et hic mulier.

S. Francisco oranti
respondet Echo.

Solus in excelsis orans per scopæ cavernis
Dum stetit, et gemitus misit ad astra suos;
Antra reperussâ sonuerunt voce. gementem
Leniit Absisium blandior Echo Satrem.

Ille trahens imo suspiria pectore, seipsum
sic ait: an saluum se fore visis? Eriz.

Salvus ero? Amor: Amor o' fer fausta! :) salutem

Infolitus spondet quis mihi clamor? Amor

O amor! ignitis mea pectora traice felix:

Ah! quis me faciet Numen amare? Mare.

Quid mare? quae christi, mors, Passio. Vale per equos
vitae pius ad caelos quam bene vadit? Amor.

Ah! tua, christe, mecum submergant vulnera mentem,

Ardeo: vota tibi num mea grata? Rata.

Spes mea, vita, salus, thesaurus, et omnia Jesus,

Hunc amo pro cunctis divitijs, vitijz.

Excurot omne scelus, Cypriosque Cyindinis auras:

Nam quid delitijs est caro plena? Lena.

Heu! lena! Circeis quo fascinat omnia philtis;

Qui colis hanc, quid habes, o' homo procer? onus.

O onus! ad stygias homines quot deprimis undas?

Sedet in his venerem quomodo Pluto? Luto.

Turpe lutum, quo mens miserè sordescit in orro!

Quam luel heu! Veneri qui modo parat? Atret.

Ah! aget! imbre caret quia Numinis: attamen istas

Quem valet, heu! ponas quis sibi demit? Emit.

Sic emit, ah animo praetis! quae stultus avernum,

At quid aget, quando sub styge legit? Eget.

Verum quam pulchrâ radiabit in axe coronâ!

Quo scelus omne fugit, mens generosa? Rosa.

O rosa, coelestis quo mentibus afflat odore,

Quam fiet felix sic moriens? oriens.

Fulgebis solis oriens, cui Numina rectas
Affundent, Echo, dic mihi quale? vale.

Qui valeam, dixit lacrymis Franciscus obortis
Ni divina famem visio sedet? Edet.

At quis edet faustam satiantis Numinis escam?
O Deus! hanc mentem quando beabis? Abis.

Fac precor, Olypias abeam festinus ad arces,
At! cito sis ^{refrens} ~~refrens~~ Clotho levamen? Amen.

Carmina ex tempore = Anne |: hoc licet hoc :| in orbe *
anea.

Me : valent vitam turbare per omnem
Scilicet hinc . et inde .

* lege simul in his
versibus interpunctiones,
et habebis per versu integrum.

Stare, crines sic . posuit honoris

Devotio simulata. Femina dum plocat, dum iustius sua ebrius orat,
Dum lusor iurat, nihil hoc devotio iurat.

vita nihil. Somnus, bulla, vitrum, glacies, flos, fabula, foenum,
umbra, cinis, punctum, vox, sonus, auras nihil.
Seesal. in Prodromo eternit.

vanitas vanitatum Si mihi sint vites, et pradia magna, quid inde?
prolet amore Deum. Atque sint pecunies, argenti massa, quid inde?
Si mihi sint Nati Regis de stirpe: quid inde?
Longus servorum mihi servial ordo: quid inde?

¹³ Et tota Fortuna me tollat ad astra: quid inde?
Nam cito ^{proleperunt} ~~proleperunt~~ hoc omnia: quod nihil inde?

S. Bernardus hoc poema
condidit, ut videtur est in
ordine Compendij Divini
invocata vtu Roman curio.

Servial ergo deo omnis homo: satis est erit inde.
¹³ Si felix annis regnareo mille: quid inde?
Si doceam locum in qualibet arte: quid inde?

omnia vincit amor: bis septem paschibus annos
Fronde agnos Jacob: omnia vincit amor.
omnia vincit amor: refecit propetia Sichem;

Carmen Serpentinum. 23
omnia vincit amor.
ex s. scriptura.

amina reitax
quale?
Franciscus obortis
quale?
is. Meritis ofea?
quado lectis?
liffimus ad a. leg.
ner? d. nec.
*
omnia
notis
s. p. obitus oral,
notis d. oral.
s. fabula. f. p. a. n. i.
s. a. u. r. a. n. i. l. i.
in s. d. o. n. o. s. e. d. o. r. a. l.
quid inle?
quid inle?
quid inle?
quid inle?
quid inle?
quid inle?
quid inle?
quid inle?
quid inle?

causa ym
flora

Omnia vincit amor: Basilis perpendito roptem.
Glion eversum est: omnia vincit amor.

Carmen serpentinus. 25.
Omnia vincit amor.

Historia profana.

Anna v
Gabin
Anna v
Anna v
Anna v
Anna v
Anna v
Anna v

Omnia vincit amor: Superum Rex mugit in arvis.
 Caduit et Titan: omnia vincit amor.
 Omnia vincit amor: floxat Proserpina Dilem,
 Matrem blanda Venus: omnia vincit amor.
 Omnia vincit amor: barbam Polyphemus odorat.
 Pan se fudit aquis: omnia vincit amor.
 Omnia vincit amor: ferret Neptunus in undis.
 Nef lanam Alcides: omnia vincit amor.

Omnia vincit amor.
 Carmen Serpentinum.

 Fabula

Dullia

O

M

I

N

I

C

U

S

Augustine

Vivif

Es. d. d.

Wolff

Frank

Wine

Wolff

Wolff

Wolff

Wolff

Wolff

Wolff

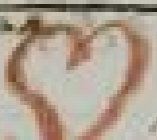
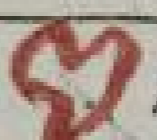
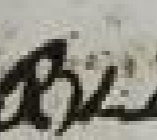

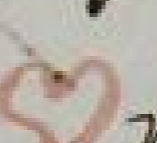

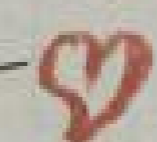
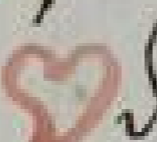

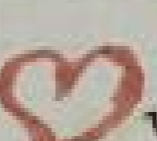
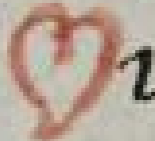
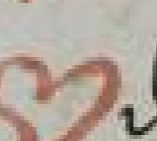
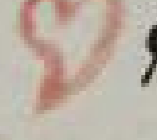

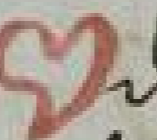

Wolff

Wolff

Wolff

Dullia

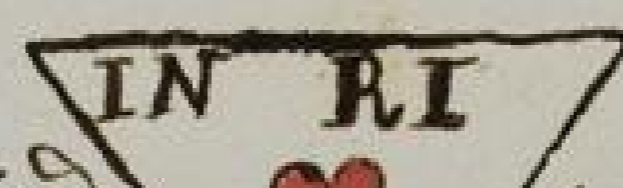
O
M
I
N
I
C
U
SAve S Hostia miraculosa.

Augustane de , quinque in rupte per A
 Vivifi am se, de et prore languens
 Ex dul te suo vo huc, se de precantō
 Salvator dum, qui lucet libus ut sol
 Horeti um oculos referta, da aprice jesu
 Opprime reptos, crebi de nibus eluc
 Surge usse oriens ex alto, da que lust
 Tatateus rus serluxit da, creato R
 Iustifico illa, pre , nos mente et de beati
 Aprice, en christe Iamus sibi amore ligatu M

Hostia mira-
culosa.

Penitentis et amantis animo

quinq; vulnera
Christi.

Ligata Ihmis.

En! quanto colloquim; de a hoc vulnera fructu

Confortat et pus utraque Jesu.

Constringent stigm; vi astus ante Tribunal

Extremum, atque labent am protose jurameN

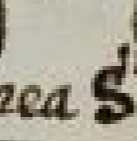
Quando me domon rumpere, sine vocatE,

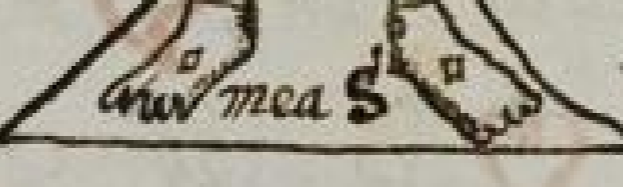
Vult: Te Christe pre per vulnera da mihi robur

inda venenosis mox sicut hostibus inA

Nunc ergo vos quinq; pre sacra vulnera Christi

Quando isto solvat se posse pallidus orE,

Ut mihi donetis dul em tempore mortis

Et stabil sos in pectore Jesu.

Santa Maria ut sol electa.

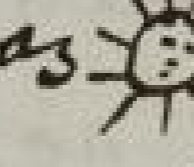
Maria ut sol
electa

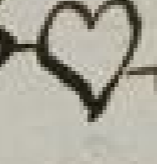
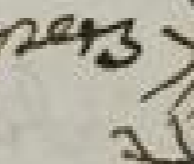
Salve amen dum ilipsima gemA

Ante dei ium de en Te is obumbrat.

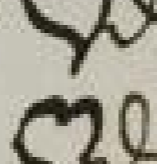

Nam iustitia tibi idaverat iluc

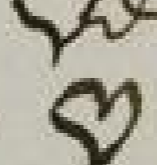

Clandescentis is fers atia terraE

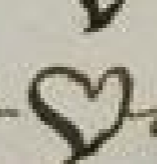

Tu celi ers am vas vis obigaiL

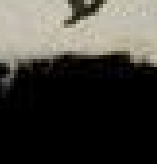
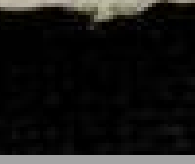
Aurum chry itus so dia exers sine labE

Mira que gena o, di atia Rachel,

Afers, icito nos de ab vis ab orco

Regis sequium dati is ab affris

In la con or, quia   atia sumet

Ac ubi sig var de a me is amictu

Sol nascente die dum Surgit lumine clarus
ex Ehiturq; orbi, supERO de culmine fulgENG;
ceduNT horrifico tum Noctis in ordine Nubes
PlauduNT ferricolo, omNI reddita lumina mundo
Ast ubi quAdriga vel Agi se portat ad undas
Phobus, et exOrta fixO stello Ordine lotum
SplEndeNT, Nauta boRo sIbi DONAt Numine mEstas
quisquis in Oceani seOpulOsa volveris unda,
quemq; mAris sempitAteo qem motA procella.
Terret, Nec stello daNT aurea lumina ponto;
En boNa stello nitet! poNit; fugat undiq; Nubes
ocEani, nauta miserEstur, lumina ProfEst
Securos monstrat portus. quo hoc stello? JoanneS.

S. Joannes stella
maris.

Ambrosiano
Aquilatis
metro paralelo
delineatio.

judex, Pastor, Homo, prostravit, pavit, amavit,
Maximum, Oves, Numen, Fulmine, voce, fibrâ.

S. Ambrosij equitas
metro paralelo
delineatio.

Libera Religio quid sit, in si nosse laboras,
 Edicam quid sit libera Religio.
 Libera Religio est audendi cuncta potestas,
 vim vult atq; nefas libera Religio.
 Libera Religio nec habet, quod habere putatur,
 Nam pietate caret libera Religio.
 Libera Religio veterum, consulta patrumque
 Spernere scripta solet libera Religio.
 Libera Religio proprii figmenta cerebri
 Persequitur, fallit libera Religio.
 Libera Religio veneris genique ministra est,
 Deservit Veneri libera Religio.
 Libera Religio culpas docet esse Tonantis
 Verum opus: insanit libera Religio.
 Libera Religio metuenda inimica, scelusque
 Adumulat sceleri libera Religio.
 Libera Religio arbitrij nos iure se relaxat,
 vultque pares brutis libera Religio.
 Libera Religio fide inambit vivere sola
 Justos, semit opus libera Religio.
 Libera Religio claustralia vincula solvit
 Vota que subvertit libera Religio
 Libera Religio laudat conubia plura,
 suadet et incestus libera Religio.
 Libera Religio purgantem suppressit ignem
 Proscribitq; solo libera Religio.
 Libera Religio nullis altaria donis
 ornata, nuda manet libera Religio.
 Libera Religio nova destruit atria, dudum
 Quis fraudat funtos libera Religio

Libera Religio
 sentina malorum.
 Carmen Serpentinum.

Libera Religio Vivum simulacra precesque
 spernit, amore caret libera Religio.

Libera Religio leges, et foedera solvit,
 omnia pessumdat libera Religio.

Libera Religio, quia sapto vivere gaudet,
 Proelia vimque parat libera Religio.

Libera Religio valvis contendit apertis
 ad Barathrum infelix libera Religio.

Libera Religio tibi non subrepat, ad orum
 Ne trahat ad frontum libera Religio.

ex fœculo Jo. Adolphi Lib. Baron. ex Bassenheim

Lutheri Etymologia

In fœdo luto, probato corde Lutheri
 vixisti; ex luto nomen et omen habes.

voce animalium per
 onomatopoeiam.

Uridit asellus iners: ululat lyncus: uncat et usus:

Lynx fremit: ac Elephas garrit: et hinc equus:

Frendet aper: crocitat corvus: vulpula garrit:

Balat oris: vitulus, simaque capra blatrat:

Bos mugit: latratque canis: sus grunnit oberrans:

In lepidis crepitans rana coaxat aquis:

Glaucitat et felis: mus murrat: sibilat anguis:

Sollicito pavulus vagit amore lepus:

Rex volucrum clangit: Rex irruigitque ferarum:

Intactus latus, mesta columba gemit:

Et turdus trutilat: crepitatque Ciconia: sternus

Digitat: acipiter pipat: hirundo frutit:

Letimul fluvialis anas : placitque palumbus :
 Graculus et fringilla : caeca cicada strepit :
 Cupidat pavo : gracilal gallina : cucuril
 Escubitor gallus : bombical omnis apis.
 Cantus lucimio querit : blateratque camelus :
 Passer Zinzinulal regulus atque merops.
 Dum ludus frutical, sturnus tunc pigitat ore,
 Sed quod mare canunt, repere non recolunt.
 Cacabat hinc perdix, hinc gratibal improbis angus,
 Et castus turtur atque columba gemunt.
 Glaucibal arborea clamans de fronde palumbus,
 In fluvijzque natans forte letimul anas.
 gres gresit, inque glomis Cygni prope flumina Idengant,
 Adipiter pipal, milvus hincque hincque lipit.
 Cucurrite solel gallus; gallina gracilal,
 Cupidat pavo, fringal hirundo vaga.
 Dum clangunt aquilo, vultus pulpare probatur
 Et crocital corvus, graculus at fringulal.
 glotalal imenso de Iure ciconia rostris,
 Pessimus at passer tristia flendo pigit.
 Gibbatus humanas de promis voce loquelal
 Atque suo domina valeque sonal.
 Cica loquax varias modulatur guttural voces
 Scurriliter strepente quid quid et audit, ait.
 Et curuli curulant, frit frutinul caeca cicada :
 Bombical ore legens munera mellis apis
 Pubulal horrendum ferali carmine Pubo :
 Humano generi tristia fata ferens.

NB. perge legere infra fol 76.

Maria Magdalena *Beatrix*.

Honori Magdaleno detrahis,
Si eam Beatricem non dicis.
Neque ita amari à Christo meruisset,
Si peccare nescisset.

Sivinus namque stellas
Telessimis peccatorum umbris
Aproposito usque pro optando picturo artificio
Lucem supernè illapsam
Obscuro admiscuit imagini
ut nigra quidem esset ab umbris,
una tamen formosa à luce
Scilicet non unius Christo, sed et Magdalo
Felix peccatum!

cont. 5.

Quod per tanta Numinis prodigia
In seminum transijt Beatricis predicatum:
ut ubicunq; fuerit hoc Evangelium predicatum:
una commemoretur Beatrix peccatum. Marc. 14.
Non ornarent tot lacrymarum margaritis
Christi pedes,

Nisi è vitiorum torrente penitentis Magdalo emergissent,
Joan. 12. Nec unguenti odor totam Culegio domum impleset

Nisi prius turpissimam Hierosolymis mephitim
Corruptam vitam et famam exhalasset illa,
Quo erat in civitate Beatrix
Luc. 7. Intulit illa in domum Simonis leprosi
Foeditissimam lepram,
Sed et una extulit puritatem.

Salfissimo oculorum lixivio
 Non tam eluit christi pedes,
 quam suum pedes,
 oculisque castissimis
 Admisa nuper basia castigavit:
 et quia etiam legit
 Tergendo ipsa evagil levisima:
 Capillosque, quibus nuper accupata est Adonides,
 contorsit in fuculos,
 Quibus ipsum Numen itaque erat:
 Quod illa nunquam è capibus suis
 Amplius elabi passa est.
 S. Aug. serm. in compend. Anal. Baron. pag 39. plura.

S. Jacobus Maior Patronus Hispanie.

Eclesia oraculo ac privilegio
 Maioratum Jacobus obtinuit,
 Qui licet Hierosolymis minutus capite, Act. 12.
 in Hispanijs tamen super omnes grandes, *
 Et grandium omnium Regem eminet altius,
 Regni, à Rege, à Regno advocatus Tutelaris,
 Qui infra se grandes habet,
 jure Maior est omnibus,
 grandium Dux et lux,
 quos veluti minorenes
 Sub suam collegit cusatellam
 seu Dux Indendo,
 seu Lux luendo
 Verbo, exemplo, patrocinio.
 Aug. Ser. plura in Baron. fol 90.

S. Jacobi Maioris elogio

* grandes in Hispania
 sunt nobilium prerogativa
 ipsi in triplici classe.

Conceptio immaculata
symbolicè adumbrata.

Corpus symboli representat litteram B, quod hoc
lemmate animatum est: Proxima primo.

Aurea, quam cernis, stat libera proxima primo,

B benedicta gerens, B bona cuncta ferens.
Alpha christus erat; sed littera proxima primo
Ter puer, genitrix ter quoque puer fuit.

P. Zoller o. s. B. in conceptu Cronograph. de immacul.
conceptu. fol. 6.

Exhibentur duo libri aperti, in quorum primo legitur Liber
de justitia originali Editio 1ma. in altero vero: De
justitia originali Editio 2da correctior cum lemmate:
corrigit alter.

Quo primus patitur Tractatus menda, secundus
corrigit, extinctis auctior hic maculis.

Sic quas prima gerit, delet correctior Eva
Posterior maculas, Numinis alma ferens.

Libri aperti sunt, et alius liber apertus est, qui est vitio.
Apoc. 20. v. 12. idem fol. 25.

Ad cantum virginis Leo fugatur teste Plinio, quod
dem lemata à cit. auctore fol 87. insignitum est: horreo
cantum.

virginis ad cantum, fugiuntque, paventque Leones:
ut scriptis retulit Plinius ipse suis.

Hinc Leo Tartareus pariter fugit, atque pavescit
Conceptâ cantum virgine dantum Dante suum.

Textum vide Daniel. 6. v. 20.

Cygnus pingitur in aquis non madescens unda cum
Epigraphe: ficus in undis.

Quantumvis medijs, plumis candentibus, unclis
Insidiat Cygnus: plumula nulla madet.

Sic vicina licet mauro, concepta Maria,
Beuati in medijs fissa remargit aquis.

cum transieris per aquas, secum ero, et flumina non
operient te. Psalm. c. 43. v. 2. lib. fol. 334.

Castanea cum inscribitur: non nisi cortex:

Castanea, externo quas monstrat cortice spinas,
Non habet interius, spina ibi nulla manet.

Sic, quamvis primi spinosa è stirpe parentis,
Beuati spino nequa virgo fuit. lib. fol. 335.

Romum Sodomiticum refert hanc inscriptionem: Forma dolosa.

Externa, o quoties, Malorum forma dolosa est!

Dum bona sepe putas, sunt mala Mala Latent.

Dum Mali externo male credidit Eva coloro,
Non trahit ex Malo pura Maria malum.

lib. fol. 339.

Cithara una chordula inferiore, nullum sed amplius con-
centum mugium resonat, unde Cithara: destruit una.

Barbitos hic quid muta iacet? scio: destruit una,
Concordemque negat chordula fracta sonum.

Destruet pariter Genitrice in Virgine totam
unum instans vitam, nisi sine labe foret. idem fol. 247.

vapores à mari exhalantes non sunt falsi quemadmodum
mare, falem ergo nubeculam idem auctor fol. 253. hoc
Epigramate insignivit: filia Dulcis.

Proveniat licet à falso nubecula ponto;
Nil tamen hoc falsi filia Dulcis habet.

Sic licet ob maulam genitorum & stripe Maria
Proveniat falsa; nil nisi Julie sapit.
est

vitis fulmine laesa teste Plinio l. 34. c. 39 à amplius
erat dignam Baccho sacrificium cum temale: santo indigna.

Plinius indignam censet libamine vitem,
quo dicit quondam à fulmine laesa fuit.

Numinis hinc genitrix tanto neque digna fuisse
Munere, si primo fulmine laesa foret.

Citatus auctor in libro est dispersim exhibet adhuc 92 symbola
de imitabile conceptis. quorum praecipua hic selegimus.

Justitiae proprietates
per dialogum elaboratae.

Quo Dea? Justitia. cequid torvo lumine? flecti
Nescia sum, lacrymis, vel praeterea peccata, vel praeterea.

Quod genus? à superis. ex quo genitrix? modo. qua
Matre? fide. nutrix quo tua? pauperibus.

Quis gremio infantem fovit? providentia. quonam
freta tuae agnositis crimina? judicio.

Cur gladium tua dextra gerit? cur lora bilancem?
Ponderat hoc causas, percutit illa reos reos.

Aurium aperta tibi cur altera? et altera clausa?
 Hoc furda iniugis, panditur illa bonis bonis.
 Paupere cur semper cethe? Justissimus esse
 Qui cupid, exiguas semper habebit ~~opes~~ opes.

Regula non fuita nequam Moguntia dicta, Moguntia nequam.
 germen Bilati nunc denuo vivificati,
 Namque ducem stravit Fredericum, qui quasi David Epitaphium.
 Cleum protegit, gentemque suam bene rescit.

In humulum Frederici Ducis Brunsvicensis,
 quem civos Moguntini humulbustre oviderunt,
 aureis liberis sic scriptum legit. St. Trithem. Chron. Hist.

Marchioni de Pescara Caroli V Imperis Supremo
 belliduci, a Ludovico Trostio hoc epitaphy erectum est,
 in quo viator et hospes inter se colloquuntur. Epitaphium March-
ionis de Pescara.

~~V. Quis iacet hoc gelido sub marmore? H.
 Maximus ille pifator, belli gloria, pacis honos,
 V. Nunquid et hic pifex cepit? H. non. V.
 Ergo quid. H. urbes.
 Magnanimos Reges~~

V. Quis iacet hoc gelido sub marmore? H. Maximus ille
 Pifator belli gloria, pacis honos.
 V. Nunquid et hic pifex cepit? H. non. V. ergo quid? H. Urbes,
 Magnanimos Reges, opida, regna, Duces.

V. Sic quibus hoc cepit pignator retibus? H. alto
 consilio, integro corde, potente manu.

V. Quo tantum rapuere Iovem? h. duo Numina Mars,

V. ut raperent, quidnam compulit? h. ^(Mors) invidia.

Sed nocuere sibi, nam vincit fama superbes,
 Quo Martem et ~~non~~ Martem vincit, et invidiam.

Inscriptio portabilis. Anno 1184 obiit Beatrix Imperatrix Romanorum in
 cuius sepulchro post longum tempus se anno 1309 portabile
 inventum fuit, quod memorata Beatrix dum viveret fieri
 iussit, et Bulo Lixensi donavit. in circumferentia a legitur

Hoc altare sacrum gemis auroque decorum,
 fecit Beatrix, non se, sed voce Beatrix.

Supereat proptus anathematis igne perussus,
 Quisquis id abstulerit sacro cuiusque donavit.

Imolat hic alnum redivivi sanguinis atqum,
 Dextra sacerdotis potumque cibumque salutis,
 Quo facta fortes animo per bella per hostes,
 Dulcia perpetuo redeunt ad gaudia vitæ.

Trithemius in chron. Hieronym.

Epitaphium S. Pauli
 in loco Bethlehemitico
 tumulato.

Frates, cognatos, Romam, patriamque relinquens,
 Divitias, sobolem, Bethlehemi Bethlemi conditus antro.
 Hic prolepe suum, Christe, atque hic mystica Magi
 Munera portantes, hominique, deoque sederunt.

ita Hieron. s. Hieron. epist. 27.

Pargo non cessat necesse moris offera,	fera. Pargo de Morhe.
In mortem, quidquid homo molitur,	itur.
Juvenem ferunt in Tutela	Tela.
Mors, quos Deus ut comites illustrat,	lustrat.
Est illi in omnes sine oculis	lis.
suas excipit. etiam in nobiles	biles.
ubique furit, urit, dimicat,	mical.
et regalia condens in fossa	ofsa.
Non eius effugiet quantum munus	unus.
grave necis sonus	onus,
Relinquit, dum affect morbos	orbos.
Hæc fatali falce tactus	actus
charus, et carus singulis eius vita grata,	rata.
Inter hostiles evasit conflictus	ictus
Referens palmam	alman.
Abiurans bellandi Martem	artem.
Probe sciens, quod ematur caro	caro.
Et non fit mundus	mundus.
Castra, astrea. Munitus,	unitus
Nomen, omen Athleta,	lota
Severus, verus, fulgurite	currite.
oratio, ratio, inelamat,	clamat.
furgens, urgens, profundus	fundus
Avia, via, Mania,	nomia.
Juvenit, venit cisterna, verna. Mirus, dixus gementem mentem.	
vastabat stabal. nullus consolabitur? solabitur	
Nocte, sorte nullus allevabit? levabit. simul certum certum, oes mei imemor	
Subit, abit obit. Spondemus, demus.	

... vitibus? H. ...
 ... potente ...
 ... h. duo ...
 ... impubli? h. ...
 ... vincit fama ...
 ... ubi vincit, et ...
 ... abice Romanorum ...
 ... a casu ...
 ... abice sua ...
 ... in ...
 ... de ...
 ... ra ...
 ... que ...
 ... que ...
 ... leximin ...
 ... que ...
 ... de ...
 ... adia ...
 ... Hix ...
 ... oratione ...
 ... Belloni ...
 ... que ...
 ... George ...
 ... fol. 5. ...

Ecce Pentapthona
respondet ad s. supem
clamanti ex materia
Honi corporis Christi.

O quanto melius, clamanti perfore Jese,
hoc reddent Jesum concava saxa suum!

O amor! o Jese! quoties clamatur, amatur;
hic dua, morte sua, crimina demit, emil.

Quo fugiam? auerit petil hinc, et tangit, et angit.
Non miseris amor? non miser eris, ail.

Ergone per fugium super labit aperta? Opera.

An satis hic futurum me fore eris? eris.

Oia columba petram simul introeamus? eamus.

Atque in hoc, pernox mens vigilare, lase.

Perdus, et pernox deum volo vivere vese.

Jesus am amor, nunquam corde recedat, adal.

Ad petram hanc quoties milvum timeatis, eat.

omnibus hoc probet dulce levamen, amen.

B. Engelgrave.

Lutheri epitaphium. Hic israel heu nimium permisus stare Lutherus,
Nomen habes, satis est, cetera fama docet.

Te moneo paucis; nisi nominis effugal horror!

Præsumus ex cunctis Hæresiarum fuit.

Recta fides stabat, iamvis surgente Lutero:

Dum israel hic, surgat lapsa, precare, fuit fides.

Fredericus II Imperator astrologorum vanitati nimium credulus vitam sibi promittebat annosam, et certam de cunctis inimicis etiam de Innocentio Papa IV victoriam, unde in profumtionem status hoc de se tetrastricon composuit.

Frederici 2 Imperatoris
vna astrologia.

Fata morant movent, spelloque docent, aviumq; volatus,
Quod Fredericus ego malleus orbis ero.
Roma die litubans varijs erroribus acta
concidet: et mundi desinet esse caput.

Cuius vanitatis vesiculi postquam ad manus Innocentij Papa IV pervenisent, hos sequentes versus in eum prophetea tulit, cupiens a vana spe sua recedere, et ad solida veritatis observantiam redire, unde audaciam retundit dicens:

Innocentij IV Papa
erudita responsio.

Fata glerat, spelloque facent, nil prodicat ales:
Soliis est proprium sive futura Dei.
Niteris incasum navem submergere Petri,
fluctuat, at nunquam mergitur illa rates.

Quid divina manus posuit, sensit Julianus,
Tu juvedis ei, se tenet ira Dei.

Fata volunt, scriptura docet, penata loquuntur:
Quod tibi vita brevis, pena perennis erit.

Trithemius in Chron. Hirsau

Malum Trinum

Vives etiam dudum, fecerunt me tria nudum.
Allea, vina, venus, tribus his, sum factus egenus.

Carolus V victor sui.

Hospem, seque simul superas, sed maior in ipso
Est se vincendo laus, et minor hospite tuo.

Namque quod ingentes populos avertis, et urbes,
Non hoc debetur gloria sola tibi.

Sors et miles, habent, tormentaque bellica partem
Et partem victus, consiliumque tuum.

Hospite sed evicto, quod se quoque vincis et iram,
Non est communis gloria, sola tua est.

victoria sui.

Hominis miseria.

Vt tibi nascendo? vt nato? vt moriendo?
vt tibi? nam sine vt non vivit filius ~~et~~ Ero.
vivere si sine vt vis? cum sis filius Ero.

funde frequentes Ave nunc quando liberali vt;
Nam gabrielis Ave totum vt diluit Ero.

ita legitur in quodam manuscripto bibliothecae
Comendae Melitensis Argentorali.

Homo quid.

Forma, favor populi, fervor iuvenilis, opesque
Surripere tibi, noscere, quid sit homo?

Post. hominem vermis, post vermem folor et horror.
Sic in non-hominem vertitur omnis homo.

§. Bernardus apud Ludovicum granatensem
concionum in epitomen redactarum. Tom. 2. fol
288

Si tibi pulchra domus, si splendida mensa; quid inde?
 Si tibi longa decens, si sis generosa; quid inde?
 Si fueris pulcher, fortis, divesque; quid inde?
 Si fauceat mundus, si prospera cuncta; quid inde?
 Si prior, aut Abbas, si Rex, si Papa; quid inde?
 Tam cito, tam citò proterebunt hoc, ut nihil inde.
 Sola manet virtus, quã glorificabimus inde.
 Ergo deo servi, quia tot tibi provenit inde.
 Quod scire vales, in tempore quo morieris,
 hoc facias invenis, dum corpore sanus haberis.

vanitas vanitatum
 proder amare deum.

Bonomio extra portam. S. Maris ita legitur, ut
 testatur grossius in urbis Basileensis epitaphijs.

Aurea nunc verè sunt secula, plusquam auro
 venit honor: auro conciliatur amor.
 Ipse licet venias Musis comitatus Homere,
 Si nihil attuleris, ibis Homere foras.
Boeta.

Aureum seculum.

Laus tua, non tua fraus, virtus, non copia rerum
 laudare te fecit hoc deus eximium.
 Conditio tua sit stabilis nec tempore parvo
 vivere te faciat hic deus omnipotens.

Carmen Palindromum
 non commune.

Nb. in laudibus, inverse ordinem et lege ordine
 proprospero, et habebis improperia.

Franciscus Philadelphus in Epim II ita cecinit, sed
 an verum et falsum historia consule.

Procipti modo quod deussit framile flumen,
 Tempore consumptum jam cito deficiet.

Carmen canonicum
 in eodem sensu.

Maria Advocata.

Leisara Advocata.

Sive ad Superos Regina,
Sive ad Patrem Filia,
Sive ad Filium Mater,
Sive ad Spiritum S. Sponsa

Maria e tenis fil evocata
Expendere non valet,
Sufficit esse evocata,

ul nobis opes Advocata:
Interpellat illa nunc iudicem
adhuc ante iudicium.

Et ut nos fiamus ad eolum vocati,
Ipsa pro nobis fil in celo Advocata.

Et quia simul Dei Mater
pene Filio iubet, quod rogal.
Assumpta impet cum corpore,
ul per ubera.

Cum uberiora venis argumenta
Clientum causam, agat apud Filium,
Qui solus Matrem honorare novit, nil negando.

Misericordiam exaltat iudicio,
Venturum iudicem reddendo misericordem,
Cum materno iure ab illo exigit,
ul partus sequatur ventrem,
Filius Matrem.

ul conceptus olim intra Materno misericordis viscera
Semper documenta daret,
Qua opes origine natus,
Dortus a Matre misereri.

Filius Patris Augustini. Satori in compend. Anal
Baronij. T. 1. fol 76.

Si hic questio de nomine,
parvus, de quo questus,
imò parvò minor.

Sed quia unà in hoc minuto comparativo
calet frater Domini,
Abq; omni comparatione magnus est.

Sicuti namq; Deiparam Domini Maternitas,
Ita et Jacobum minorem Domini Fraternalitas
Magnificat.

Non parvum hoc est, ad Dominum dicere:
Frater enim sumus. gen. 13.

Nec Matrem nec fratrem ille in caelis habuit,
Nam Mater eius, et fratres eius
foris stabant ante extra caeli fores. Math. 12.
Igitur cum Joseph, quosivit cum Joseph:
Frater meus queso. gen. 37.

Et verò in Jacobo fratrem invenit.
Quilibrum proinde est, monstrari dignis, et dicitur hic est
Frater Domini.

Magnus hic Jacobi titulus
Non solo scribitur sanguine.
Sed virtute auro scribi digna,
Quo filios Jehovo et Cleopha
Quam quam non in omnibus patet invenerit.
Certe patet fecit, quia fratres fecit,
meu omnino simillimos,
ut eodem penè pericillo uso viderentur
Natura et gratia,

Dum amborum imagines
 Intra maternorum viscerum compagines
 Ceu in tabella delinearent,
 Eoque pacto Jacobum similem Christo facerent:
 Qui felicitatis character
 In colo à nobis primo spectandus est,
 Cum similes ei erimus;
 Dum ille iam hic in terris facie ad faciem
 Dei filium quam sanctissime expringeret,
 Christumq; iam ad superos receptum
 In se, longquam ectypro, mortalibus ostenderet.
 Atque hoc quidem faciei cum filio Dei similitudo:
 Sed nec minor animi
 Jacobum minorem
 Efficit fratrem Jonam.
 Ob quam vel à Judæis omnis dignus habitus,
 ut ingrederetur sancta sanctorum,
 Qui virtute ac animo iam iunctus esset Sancto sanctorum,
 Nil in eo odise poterant perfidi
 Quam fidem;
 Cetera omnia admirari, vel amare vel imitari.
 Instat Christiani appellis omnia sterilitati pinxit,
 Dum virtutes omnes, ac Deum virtutum in se
 Qui soli colores non emoriuntur. (Depinxit,
 igitur qui secundum imaginem Dei creatus erat,
 Imaginem Christi intus et foris exprimebat,
 Spectaculum signum Deo, Angelis et hominibus.
 Nulla ei dies sine linea

usque ad ultimam mortis lineam

Et coniti vixit

Donec plene formatus in se Christus: galat. 4.

Cui expingendo supremam tunc imposuit manum,

Iam moriens pro inimicis orando

Morientis Christi imaginem expressit.

B. Sartori in compend. theol. Baronij
fol. 90.

S. Joannes Evangelista Filius Mariae.

Salvator Matrem virginem Joanni tradidit.

Poterat Patri caelesti filiam

Spiritus sancto sponsam,

Calibus Reginam

Tessalor moriens commendare:

Sed Matrem cui? nisi filius adoptaretur?

Supremis igitur tabulis

Filius Zebedi pro filio Dei

Et cathedrae crucis surrogatus Joannes

Christi Matrem accepit in suam:

Nam Rachelis questus, Maria est ploratus: gen. 30.

Da mihi liberos, alioquin moriar.

Maluit non superesse,

Quam mater non esse.

Stabat proinde Mater, joan. 19.

Et ne hoc sibi nomen cum filij morte exideret,
Stabat, instabat, novique filij adoptionem optabat.

hos inter gemitus Joannes genitus

Ex ore altissimi e cruce penduli

Prodit Maria filius:

S. Joannis Evangel
encomium.

Qui quasi modo genitus,
 Et suos, et Matris dolores
 unâ tulit, unâ minuit:

Tulit; quia compasus Matri
 suum amittenti et Dei filium,
 Minuit, quod sua rursus filiatione
 Matrem solaretur.

Qui sanctiori stylo dicendus esset
 Filius à latere,

Quod à Mario latere nunquam recepisset,
 Dum illa sub cruce Christo commoretetur.
 Nempe hoc in latere mysterium latet:

Pro quo enim nuper à matre pecebatur
 Sessio ad Christi latus.

Sive ad dextrum sive ad sinistram,
 Ne materno preces omnino evacuarentur,
 Apud Matrem Dei Joannes obtinuit,

Quod apud Filium Dei expetijt,
 Semper demersus eius in hâ inhaerens lateri,
 Quam dum ex ultima Divini Testatoris voluntate
 Auferret in sua,
 unâ quoque accepit in suam
 Filius Matrem

Poterat is felix censeret hostes,
 Si caeli Reginam accepisset Jovis Heram;

Sed quia illa nuper
 Dum peperisset Filium suum primogenitum primogenitum

Ex. vi nominis, spe careret ad secundo genitum, Luc. 2
Filium volens, non servum,

Mater, non hera,
Eo momento, quo Filium in Christo amisit
Filium in Joanne recepit,

Qui, quod in Filij sinu iam recubisset, recubisset,
Matris quoque ulnas mesuisse est visus;

Et qui dignus fuisset, quem Jesus diligeret,
Indignus esse haud potuit,

quem Jesus Matri suae in filium diligeret.

Hunc igitur illa suscepit promissa in filium,

cum Mater Joannis esse iuberetur,

Ille Mariae filius.

Sed quid hoc ad te? quid ad me?

Multum per omnem modum,

Quia eo pacto in persona Joannis et nos omnes

Adoptionem, filiorum Dei adepti, Rom. 8.

audemus nunc ad Mariam dicere:

Mater nostra, quae es in caelis.

D. Sartori. Anal. compend. Bar.
Joul. 2. fol. 5.

Petrus et Paulus sunt duo luminaria, duo columnae, Ep. Petri et Pauli elogium.
duo oculi, duo aures, duo manus & duo pedes, duo
penno, duo omnia. in simili stilo reperies apud eundem
Sartori in compend. Anal. Baronij Joul. 3. fol. 101.

Nudus etiam vivus mortuus esse legor.

Jovianus Bonanus in humulo mendici.

Epitaphium
mendici.

S. Ignacij Martyris
elögium.

Semel mortuus, sepius Martyr,
 patendi desiderio
 Martyrium toties repetijt
 Quoties mori pro Christo expetijt,
 Tardantes mores, leones, domones
 In theatrum provocavit,
 In quo ipse ageret patiendo,
 vinceret moriendo,
 Bellissimum ratus,
 Si per medias beluas
 Ises ad colum victor.
 Itaque ut Christi fueretur,
 frumentum Christi esse voluit,
 Bestiarum dentibus commolendum,
 optimoque Numini imolandum,
 ut vel exinde optimo frugis proful esse cederetur.
 Leonum igitur rugitu
 pro clastro usus,
 In beluarum fauces lotus irruit,
 Quo fese nihil in Martype
 Reliquere intactum, et integrum
 Nisi Martyris fidem
 Quo nempe adhuc è leonum unguibus dilapsa
 Integerrimam pugilis animam et famam
 Gehulis ad colites et rostreros;
 Dum intesim sanctus
 Si carnis exuvias spectes,

515.

vixit claudens Mausoleo
Intra Leonum viscera contumelatus,
ut scilicet e sepulchri huius analogia
Sepulchri fortitudo legenda veniat.

Jusius B. Sartori in Compend. Aetnal
Baronij seculo 2. fol. 13.

S. Sebastianus Martyrum Lux.

Diocletiano datus, et deo,
utrique ob virtutem,
Sed amplius deo ob ~~virtutem~~ fidem,
quo una cum deo exosa Diocletiano,
Excorsum reddidit et Sebastianum,
Qui dum pati ob fidem prius alios docuit
Ipse simul pati ab alijs didicit,
Aliorum exemplo sibi doctior,
Suo sibi gloriosior.
Primo cohortis apud Diocletianum Lux,
Duratum suum christianis probavit,
Quos ad fidem conductos,
Ad finem quoque certaminis
Fideliter perduxit,
Ecclesie militanti dando pugiles,
Triumphanti victores,
In singulis ipse pugnavit,
In singulis quoque triumphavit.
Romam saepius triumphantem vidit in christianis,
Quam in Caesaribus paganis:
Tot lauros ipse in colo sibi commisit
Quos Martyres laureatos colo debet.

S. Sebastianus Martyrum
Lux.

Dignus tandem, ut sequeretur,
 Quos Inceperat
 Scopum feliciter attingit,
 Dum ipse pro scopo fixus
 Telis configaretur;
 Sed ne semel tantum in se ipso triumpharet,
 Qui in alijs toties triumphasset,
 Salvator crucifixus Sebastianum a sagittis confixus
 sanando restauravit ad novum certamen,
 Et certamen instauravit ad novum triumphum
 Insuper igitur a Cosare virginis codi,
 Quod ausus Cosarem verbis codere
 Exprobrando ei probra et impietatem,
 Fœdè corpus nec latum pedem cecidit,
 Fidei proci et veritatis,
 Bis Martyr,
 Primum per sagittas, posthac per virgas,
 Duplex complevit martirium,
 Dum sagittarum virgarumque fœces
 Nunc in celo victor gerit pro palma et lauro.
 Nec satis habuit, ut corpus obiceret vultu vulneribus,
 Nisi etiam ipsa corporis vulnera vulnerarentur,
 Nuper per tela
 Posthac per flagella,
 Sicque magnanimam animam
 Quæntim Cosimque signatam
 Colis consignavit:
 Novus inter Zodiaci christiani signa
 Sagittarius,
 In signum positus ipse.

Qui in peste positi
Malo mali posito
Bene-mederi cupiunt.

Tu isthuc sagittarium tibi pro scopo pone.
Et votis ceu telis metae sic Lange,
ut nunquam de malum hoc tangat.

P. Sartorius. Jomel. 3. Anal. cit.

Quas singuli sanctorum solent habere singulas,
Singulari complexu in se collegit omnes,
Virgo, Doctor, Martyr
Homines coleros sepeliunt homines,
Catharinae Angeli:
Vespillones naita,

S. Catharina Angelus.

Quos alij fortiter custodes.
Neque Angelis puritati seculus obstat,
Nam Angelus in sola grammatica mas est,
In natura generis neutrius.

Si amici amicis prostant funebria,
Quidni et Angeli castissimo viragini?
Semper enim amica Angelis fuit virginitas.
Omne humanum illi a se alienum putant,
Proder homines Virgines:

Quo quidem sunt animal sociabile,
Non tamen hominibus, sed Angelis.
Mibi hi avent cum stre ad virgines
Quas vixtus sibi paravit pases.

Delicias suas esse putant cum filiabus hominum
Quo non sunt sicut cetero filio hominum
Nupto hominibus:

Sed sunt sicut Angeli Dei, qui neq nubunt, neque nubentur.
Superius P. Sartori Jomel. 3. fol. 6.

S. Helena elogium.

Materis Eulegio Mater ;
 Altera alteri sibi invicem ubera probuere,
 Hoc institutionis christiano,
 Illa munificentis Regio.
 Dedit Eulegia, quod colesse est,
 Reddidit Helena, quod terrenum est,
 Ambo, quod pio Materis filijs dase
 Et solent et debent.

Eulegia auget Helenam in suam
 Mater filiam,
 Helena auget Eulegiam in suas,
 Quas genuit Basilias.
 Cuius ope constantinus evasit Eulegio Mater,
 Cuius opibus dotata et ditata est Eulegia Mater.
 Sine Helena vix ille fuisset iam Donatianus,
 Nisi illa fuisset iam Rogatiana.

Fugius B. Aug. Sartori in Joule 3. Anal.
 Baronij, fol. 56.

Constantinopolis alle-
 ra nova Roma.

Hanc urbem Constantinus
 Antiquato Byzantij nomine,
 Novam Romam et dixit et fecit.
 Non potuit firmiori,
 Non sanctiore vocabulo illam insignire:
 Firmitatem à Constantino conditore,
 Sanctitatem à fide Romana illa traxit.
 Tandem altera Roma,
 Quamdiu non sensit aliena à Roma:

Tam nempe interest, semper esse, quod dicimus,
 Et probe tenere, quod semel bene copimus.
 Sed heu! accidit cum Constantini vita,
 Ipsa urbis et fidei felicitas,
 Novaeque Romae sanctitatem exprunxit Atrius.
 Quid quid novum est,
 haud Romanum est
 Romana fides; prisca fides,
 Abhorret Novantes, Novatores,
 Hinc uti vetus Roma audivit orbis Nomina,
 Ita nova Roma nunc audivit Sarracenorum ancilla:
 Non prius in libertatem vindicanda,
 Donec rursus fiat,
 Quod Constantinus antiquitus eam fecit,
 Altera Roma
 veteris Romae
 Sancta alumna ac omula,
 Celestis Jenuo
 orientalis Ecclesiae
 Catholica Enconia.

idem Louv. 3. fol 66.

Quid quid novum est,
 haud Romanum est:
 Romana fides prisca fides,
 Tenet illa antiquitatem pro basi, pro fulcro,
 Abhorretque Novantes, Novatores,
 Qui heri et nudius tertius novi recentisque venerunt,
 Et nova sui sensus idola adinvenerunt.
 Multas seum rehunt faeces vanae honna,
 Antiqua sana sunt, quia defocata.

Fides catholica
antiqua.

Desipiunt, quibus non nisi nova vina sapiunt.
 Sic adoranda et servanda est in fide antiquitas
 Antiquanda omnis novitas.

Penes solam Romam antiquam,
 Habemus fidem veteranam et veram.

Ratio fidei eadem quo Religionum:
 Scilicet Novitius prius probandus,
 Quam approbandus.

Sic fides novitia
 Plerumque alii vitia,
 Habeturque eoque reiectitia,
 Donec pateat plenior notitia.

B. Sartori fufius Joh. 3. fol. 66.
 etna; Compend.

S. Marci Epi et
 M. eloquium.

S. Marus Epi et M., melle illitus et vespis apivolisque
 expositus.

Mors Julii.

Non fuit amarum Maro sic mori,
 Dulcem reddidit mortem
 Dulcoris operoso apifines, apes.

Atque dulce est vivere inter opes,
 Maro Julius est devivere inter apes.

Melle unctus ad lura luctam,
 Jubilum edidit, non luctum.

Factus non fuiti coleri hominum, esca vermium,
 Sed esca vespium et apum:
 In sepulchro amplius ungi non habuit;
 Jam in vita abunde unctus.

Non resurgat aliquando Marcus ex pulvere et letta,
 sed ex ape et vespa,
 quo virum abstulerunt,
 mortuum sepelierunt.

Sed vos non vobis melificastis apes:
 Repetet sanctus hic et prius scurias olim suas,
 quas recondidistis inter vestras.

Dulce erit illi recipere,
 quod dulce erat vobis comedere.
 Marcum comedistis, Marcum reddite.

Hic Marcus non fuit erga vos pater.
 Dedit se vobis totum in adulium,
 sed tot puncturas

Nullum aperum ex illo expunxistis verbum,
 Modissime ille inter illita mella
 ad vos suppremum prolucutus:

Valete, inquit, dulces alumno,
 quas et tales inveni,
 et tales feci.

Non potui sic amare mori,
 inter mella mortuus.

Idem Jowl 4. fol. 20.

orientalis Ecclesie lingua;
 Semper dialecto Romana locuta est,
 Etiam in terra Græcia,
 ubi atrox omnia perne labia,
 lapsa in Arj labem
 Verbum absorbuerunt e Divinis.

S. Athanasius Epus
 fuit linguosus.

Quasi vero Deus ad se nec verbum populi loqui,
 sapient. Qui ad homines, loquens, infantium linguas
 10 facit distinctas.

Commodavit Athanasius se Deo linguam,
 Deus Athanasio Verbum,
 Et nunquam homo sic locutus est,
 Quam cum in predicando Dei verbo
 predicasset Dei Verbum,
 Et eterno vocale, quia. Quasi eternum coequale.
 Secundo, post primam Beati, cathedra professor,
 Lingua sua manifestum se fecit,
 Qua etiam extra Romanam Latine loqui populi gratia,
 Si modo, iuxta asperum, Arianum auentum,
 Non offenda in verbo,
 Verbo iurando Deum, Verbum Deo.
 Eulefia orientalis penè unus ille Atlas,
 Ne vera Eulefia ex oriente exularet,
 Pro fide ipse toties exul
 Besege profectus, Aegypti peragravit solitudines,
 Inde ad suos longius positos locutus est
 Non per linguam, sed per epistolas,
 Deo distante conscriptas,
 Qui per linguas igneas locutus olim discipulis
 Athanasij linguam fecit calamum scribo,
 ut idem scriberet calamo, quod loqueretur labio.
 Nulla unquam Babel hanc linguam confudit
 Nulla labes hoc corripuit labia.

Idem est Athanasij ac Eulæsi symbolum,
Nec Deus aliter de se loqui potuit,
quam Athanasius de Deo.

Semel Deus locutus est,
Nempe in principio Verbum,
Quod in tempore, in Virgine abbreviatum
Præcipue in utero mentis conceptum ab Athanasio,

Ex eius lingua integrum prodijt,
Ab Atrio sacrilegè minutum,
Quia Divinitate imminutum.

Concinnabat eius lingua dolos
Cum verborum involucrio
Veram verbi Divinitatem adstrueret,
Verborum contra sensu,
Divinitatem destrueret.

Verum excussit dolos malos Athanasius
Atque docuit, Atrij Dialectum
Non habere sensum rectum
Igitur Athanasij lingua gladius acutus,
Quo expunctus hunc sensus Atrij astutus
Est verbo Dei reddita,
Quo Dei sunt.

O ultimam plures Eulæsia
Eiusmodi haberet linguas,
Quo novas Novantium insectaretur sentas!

Idem Souel. 4. fol. 62.

Scipionis Africani
Epitaphium.

Depicto Hannibalo, capta Carthagine, et aucto
Imperio, hos cineres marmore lectus habes,
cui non Europa, obstitit Africa quondam.
Respice res hominum, quam brevis una premit. / *capit.*

S. Monica bis Mater S. Augustini.

S. Monica S. Aug.
bis mater.

S. Monica S. Augustini Mater, bis Mater,
Ium genuit, Ium, genuit.
Iud natus fuit, hoc gratia.
In priori geresi gemit genitus,
In altera gemit genitrix.
Sed quo, utriusque planctui sit ratio?
pariter habe.

Ilic idacrymatum filius peccato Matris,
Hic Mater peccato filij.
Sic que ambo genitus edunt.
Quibus in gaudia fuerunt,
Ium filius regeneratus, et Mater regenerat.
Manes maniaia sua hostes
Imanem in orbe ediderat stragem,
Perierat et Augustinus.

Sed quis Matre adhuc ad regenerandum apta nata,
Concipit illa e lacrymis,
parturit e planctu

Filium Lacrymarum Augustinum,
Qui Ambrosio Batte et Galvano
Fonti sacro imersus,
Totus emersit mundus et legus,

S. Augustinus filius
Lacrymarum dicitur

Integerrime ad fidem christi conversus,
Ea amorem stultae, qua christus ad statem reversus.

Filius aquarum Moyses,
Filius lacrymarum Augustinus,

Ille plorat amissa matre,
Hic ploratur à morte matre,
Ille è gelidis aquis servatus in vita,
Hic è calidis aquis redit ad vitam.

Sic namque quos calent, regenerare valent.

Igitur Augustine!

Regenerantis Momo felicissime & Renate,
Non amplius filius lacrymarum, erit nomen tuum,
Sed vocaberis Isaac,

Filius risus,

Quia fecit Dominus Matri suo risum,
Cui iam vides et Ambrosium suo iubilo adgarisum.

P. Sartori. soul 4. fol 334 plura.

S. Ambrosius apus.

Vel ideo hoc nomine dignus,
Quia inter sacros doctores dicitur Mellis:

Quem nempè, quàm scripsit,
Lingua qua dixit,
Totus est, quod esse dicitur
Apus.

Non satis lapis
Si non capis,

Quo scripsit, dixitve hoc Apus.

S. Ambrosius apus.

Ex hoc melle, hoc fano nemo Jonathas moritur,
 Tot Mediolanensium Milia
 Sicut Ambrosij eloquia mellea
 Uncti sunt ad gratiam, uncti ad gloriam.
 Sed cave, quisquis non vis sic ab Ambrosio ungi,
 Ne contingat, te ab illo pungi;
 Atque ille est, utrumque potest:
 Egerit mellea in bonos
 Exerit auleum in malos.

Nec Theodosius Augustus satis sibi securus
 Ab irritata hac spe
 Punitionem gravissimam sensit.
 Sanctissimos ergo inter christianos
 Cato censorius Ambrosius.

B. Sartori fufius Jovell. fol 8.

S. Joanes Chrysof. orator aureus.

S. Joanes Chryf. orator aureus.

Ceteri hominum loquentur verba,
 Chrysofomus aurum, imo verba
 Et in verbis aurum.
 Illa movet, hoc trahit.
 Aurea ipse verba dedit constantinopolitanis,
 Dicendi arte comparatus.
 Suo labio, ceu philosophico lapide
 Tam longere, quam tingere,
 Reddereque Jovellum hunc aureum.

Vulgus supra vulgus tunc de Chrysofomo sensit,
cum ex eius ore lotum pependit,

Ex cuius aurifodina linguli se sperant ditandos,
scilicet ubi populus, ibi obolus
imò verò rectius,
ubi populus, ibi aeneus,

Et Chrysofomus aeneus.

Habuit gratia aeneos suos Chrysofomos,
Et quã pretiosã monetã, aenea augeat monita.

Nemo ullus de avaris nimium quia aeneis votis
Hic capitur Midas,
quibus omnia, quæ precesaret,
percupiat fieri aenea.

Comendatur hoc Alchymia ab ipso Chrysofomo,
qui ipsidem, quibus Midas,

Sed sanctioribus, quam Midas, votis
Hierusalem aeneam orbi orientali est imprecatus,
ut fieret nempe, sicuti ipse sacerdos, sic populus,
pictale, fide, moribus, ex toto aeneus.

Etis et tu sanctus inter Alchymistas adeptus,
si Chrysofomi opem, seu optimas opes
fueris adeptus.

D. Sartori fovee 4. fol. 46.

S. Hieronymus Scribe.

Lingua Chrysofomus sacro Divinus interpretis,
Atque ipsius Eulogio iudicio oraculo
Doctor maximus
Designatus Hieronymus.

S. Hieronymus Scribe.

Sed magis penna, quam lingua,
 ut verbum homini maneret in aeternum
 Illud calamo suo ceu clavo immobiliter fixit in terra.

Illius calamus sine calamitate,

Quia deo felix dilatores.

In privato die vixit,

Sed paucis in publico dixit,

Illiusima Lamen pro publico scripsit,

Et vel inde, quia littera scripta manet.

P. Sartori fufius semel 4. fol 76.

S. Augustinus semper Augustus.

S. Augustinus semper Augustus.

Et vixi nomine, vixi symbolum elucet.

Vix illum in Augustino habetur diminutivum:

Nullam illum figuram rectius circumferibes,

quam amplificatione.

Id ipsum ille corde, quo ignem profert,

Id patria Afer loquitur.

Nunquam ignis dicitur: sufficit:

Et Afer fere est, quod Affer.

Semper Affer, nunquam satis,

Ad se, ad alios semper maior, semper Augustior

Semper Augustus Augustinus.

Pontifex extra Romam Maximus.

Cum Deum maiorem facere non possel,
Dei amorem et in se et in alijs excitare maiore:

Quatenus hoc pacto:

Quem suis dictis et factis
Ipsius amorem omnibus elicendum imperaret,
Dici posset Imperator semper Augustus.

vide Julius B. Saxoni Lovul. 4. fol. 92.

S. Benedictus in omnibus benedictus.

Non frustra talis dicitur:

Talis in vito imago nominis,
In nomine imago viti.

Sicut ille quod in se est, quod in alijs est,
Neque enim talis Benedictus est,
Nisi alios tales faciat,
Qualis ipse est à Deo factus:

Frequentius namque ac communius
Benedictionem alijs impertimus, quam nobis.
Igitur Benedictus ideo talis est à Deo factus, et dicitur,
ut alijs talem sentiant, qualis ipse est.

Non debet utique rivulus aquam à fonte hauritam
In se absorbere solo:

Effluat per se in alios
Quos ab alijs se prius hauristi.

Benedictionem omnium gentium accepit à Deo
Benedictus.

Benedictionem omnibus gentibus reddidit Benedictus,

S. Benedicti
elogium.

ut indubitanter Jubiles,
 Quis plus tribuerit,
 Quis plus retribuerit?

Expendat Sator gentium
 Quantam quantam illam benedictionem gentium, 1 cor.
 Si vobis, inquit, seminamus spiritulia,
 Magnum est, si temporalia à vobis metamus?

Benedicunt haud dubie Benedicto,
 Qui f. benefaciunt Benedicto,
 Nam et ipsa Lexena substantia
 Benedictio dicitur, et bene dicitur,
 Hanc qui dant, benedictionem dant:
 Sed longissime ultra sortem
 Dantes benedictionem, recipiunt benedictionem
 à Benedicto,

usurâ licitissimâ, quam vel Deus probat, quia
 practical.

Non minus centuplum à Deo accipiunt,
 Qui Lexena hoc relinquunt, Benedictini,
 Quam illi, qui Lexena hoc tribuunt Benedictinis.

Maiorem orbis ovidui partem,
 Et tantam, quantam à Religiosis catibus nemo alius
 At Regibus accepit Benedictus,

Ma. 60. Ut planè māmillas Regum cum suis suscipere videatur:
 Sed reddidit benedictionem pro benedictione
 Dives auctor, largus retributor

Benedictus nomine, re ipsa Bonifacius,
ut principes ipsa erogatione ditiores redderentur,
Sive quosum in humanis queras
Sive in Divinis.

Deus namque super omnia Benedictus
Lebrosam se in omnibus constituit pro Benedicto
ut felices essent, qui benedictionem Benedicto darent,
Feliciores qui reciperent.

Eoque pacto dantes magis essent hilares,
Quo illi dando fierent magis divites. 2. cor. 9.

Pleni sunt ex eorummodi mutuis eorummodi benedictionibus
& reciprois his bene factis Benedictum facti,
Quos nulla unquam otas evacuabit.

Et pleno semper, quod lenet Benedictus populo
Benedictiones christiano propinat populo,
Atque olim aucta etiamnum refert in auctis
Solvenda, oblivione nunquam,
Gratitudine, et beneficijs semper:
Sicque è solo adhuc beneficis
Aucta à mundo beneficia

Suo etiamnum nomine dicendus Benedictus
Aliena suorum nomina et ora
Coelestibus liberaliter expunxit beneficijs.
Id sacerdotium, id regnum

Id sincerior, ac verior in fides orbis
Professione publicâ contestatam facit

Multos multa Benedicto contulisse,
Multos plura à Deo propter Benedictum recepisse.
Igitur et tu, qui eque Benedictus, aut Benedicturus es,
Fac et tu, alios tales à te et per te,
Qualis è et tu ipse per alios à Deo es
Benedictus.

Adami
Maria conderit
caput serpentis.

Bestaght malefada ~~malum~~ male fada vipersa
Bestaght malefada malum male vipersa malum:
Hinc mala iam mali sub pede causa tuit.

Maria immaculata
Conceptio Tricapital
de hostibus.

Du²ng² Striu Dna argnriß, und aud nonn²daud² sag
sitz mau Dna jruun zu, din o²ttob² psu o²nbois²;
din us²foig² du²mu²ß: sin übn²wou²nd² du² drach²mu,
und trath² din² glou²g² nutz²won², din is²nut²gag²wo².
Iß² din² gout² zu² sül². und² wil² sin² niu² o²n²o²rs²nu
ad² sin² nurg²ang²nu² war, und² ad² sin² o²tt² nurg²in²uo².
Dy² nong²nu² zieß² din² glaug², und² mach² niu² o²ro²ß² Dr² wö²rs²nu.
ad² wou² Maria² a²uß², w²in² Eva² s²uß² nurg²in²uo².
Din² s²uß²lig² o²ny² s²u² w²iz, din² dr²uß² s²uß² w²in² niu², glaug².
bal²ß² sin² n²und² bal² laug², d²uß² la²uß² n² w²ür²bn²l² z²ug.
Doy² s²ne²du² Isra²els². din² w²ind² niu² m²ast²nu² b²arg².
Dau² j²nd² s²itt² n²ou² din² ist² s²ou² niu², s²itt² z²u²u² s²ing.
Zast² n²th² n²ou² d²ax², glaug². niu² s²ing² n²ie²ß² s²u²ß² d²oy² s²ne²du².
w²on²nu² die² n² s²ro²ck²lig² s²al²ß² w²in² niu² o²nlag²nt² s²u²ß².
s²o²fall²nu² d²in²u² s²ri²nd², z²u² l²ie² d²nu² und² z²u² d²ny²st²nu.
und² mit² o²ny² slag²nu² M²uß² n² d²nu² niu² s²in² d²in² s²ß².
s²in² l²ig²ß² k²u²ty²ch²ius, s²in² d²est²or² d²az² n², s²u²ß².
s²in² s²uß² d²nu² s²w²ach²nu² o²n²ist, niu² d²on² s²u²ach²st² n²da²uß².

doctores in sub Ebion in plutons, fursul = refüllen,
 und in die Zeit fursul, durs furs, und füllm = gäub.
 foff, fou all rta nist, Befama was in gartnu:
 all nu ist dab nu folg, id sin dna sündn r flog?
 Maria, dia was auz nu gartnibrb = gartnu,
 all nu rin nu n binn, din nu, id söuig fog.
 din Eva fog id gift, und lutzta sich dou, stachul i.
 Maria blinb gysünd dou drs flack = finbrnd = fuch
 p nos ad uas gubnt, blinb sin nu söu stachul:
 und wa nu aud nst dnuelt, das lätndt gott und flücht.
 du söu rin du Moud, Maria ofun maclnd,
 die zinnd Jerusalems, die tragt das gautz nu wold.
 fownd du gngunnu doch, rin wason gläubnd = factul,
 wil sin din d'yon Naest, uas, stost du in frothim salt.
 J. Bardelius in dem griech Daniel.

Fundere ne renuas flores et Musa, viator,
 ofibus et cineri, quem lapis iste legit.
 Hic etenim nedum humulantur busta Marini,*
 Sed cineri itacorum ipsa Coëgis adest.
 Sollicito hunc forsas Muso capere, Limentes,
 Ne tandem Terris aller Apollo foret.

Epitaphium
 Poëto insignis

com Ceiril G. quiciardini ordinis S. Celestini in
 obitum Marini insignis Poëto Italio.
 * nomen defuncti.

Jesu vulnera
carmen concipim

vulneribus mea tu sanasti vulnera Jesu
Pharmaca contrito Das mihi continuo.

Epitaphium
Hieronymi Bernerij
Episcopi et Cardin.

Cogimus in liquidos dissolvere lumina fontes
Et teneras lacerare genas, tuus, optime Berneris,
Cogit amor, cogit pietas, reverentia cogit.

Fundite sanguineos, mea lumina, fundite rivos.
ocurrunt animo virtutum insignia, raro mentis
Mentis opes, intacta fides, tranquillaque morum
Temperies, coli verba ignea, spiritus ardens.
Religionis amor, mitissima vipera glabris,
Et mea crudeli divellat corda dolore.

Fundite sanguineos, mea lumina, fundite rivos.
Non subtilum rabidis quo faucibus imbibit aurum,
Quo fulerum genitrix mortalia pectora cogit
Auri sacra famas, partos nec quo comitantur honores
Ambitio, aut tumido ventosa superbia fastu,
Non Venus, et nati vesana cupidinis arma
! Edita tartareis fœdissima Numina ab antro !
Canitiem vicere suam, vivere juventam.

Fundite sanguineos, mea lumina, fundite rivos.
Non probitas, non juris amor, non gloria recti,
Magnaque jus animi, linquo faundia, non te
Ingenij prostantis opes, angustaque frontis
Majestas, odium quo nec ferrose movebat,
Non tua te comitas, venerandaque gratia vultus,
Non quo fronte tuo supplex se purpurea fronti
obtulit, heu triplicem non infatura Hyaram,
Erok Dolor ! imerito potuit subducere morti.

78.
79.

Fundite sanguineos, mea lumina, fundite rivos.

Siccine mors meliora capis? mors effera patrem
Cui rerum fumos jam comiserus habenas
Se que - mel orbis erat: mors, heu, mors effera nostrum,
~~Quem~~ Quem gemina alterno fluxu flevanta futuro
Postorem ex oculis rapuisse perentiter audez?
Heu heu, proh quantos inter suspiria questus,
Fundit amor, fundit pietas. verecundia fundit
vos quoque sanguineos mea lumina fundite rivos.
Nec planctus inter Dryades, nec creades altis
Montibus, aut nostris saevient Hymnides arvis,
Nayades à fluvij, vitreo de fonte Napea.
Ingemescere simul, mondes flevère propinqui,
Ipseque caeruleis Neptunus inhorruit undis.

Fundite sanguineos, mea lumina, fundite rivos.
Ouidit heu! nostri sydus venerabile solis
Bernerus, dignus transcendere Neptoris annos,
Ouidit, et nostris sol aureus occidit undis:
Siccine mors tibi nulla mora est? non positis ulli
Crudeles Parto? nunc currite flumina nostris
uberiora genis, largos solvantur in imbres
Lumina, gratus amor fieri tibi talia mandat.

Fundite sanguineos, mea lumina, fundite rivos.
Sed quid ego lacrymis indulgeo? lumina sal jam:
vivis artus, tibi parata quies, tibi palma pudoris
Sydereis concessa plagis, tibi reddita vita est.

Claudite sanguineos, mea lumina, claudite rivos.

Sebastianus Andreas Antonellus
ord. differ. apud Ughel. T. 5. fol. 937.

Voces animalium
per onomatopoeiam

Strix nocturna sonans et vagrapestibus stridens,
Noctua lucifuga conubat in tenebris.
At ululant ululo lugubri voce canentes,
Inque paludiferis Butio bibul aquis
Regulus atque merops et subro pectore Trogna
consimili modulo zinzinulare sciunt.
Tigrides indomito rancant rugientque leones
Panthera cauril amans, pardus hiando felit.
Dem linceo orando fremunt, usque ferus uncal,
At lyncus ipse ululat, frendet agrestis aper.
Et panrus panrit, cervi glouitant et onagri,
At faurus mugit, et cetera hinnit equus.
Quiritat porcus, iordus rudil, uncal agellus,
Blaterat hinc aries, et pia balat ovis.
Sordida sus pasiens raris per gramina grunit,
At mutise capris, hinc petulce, loles.
Pilei canis latrat, fallax vulpescula garril,
glauital et cabulus, al lepores rapiunt.
Mus avidus munitat, velox mustelbaque dinitit,
Et grillus grilal, destical inde lores.
Eue venenosus serpendo sibilat anguis,
garrula limosis rana coaxat aquis.

Secunia omnis
causis mali.

Carmen Serpentinum

Propter opes acquirendas mala plurima fiunt.

Et bona deficient plurima propter opes.

Propter opes se dat mercator mille periculis,

Exponitque morti se, sua, propter opes.

Propter opes surpi fil sponsa puella marito;

Quid animum juvenis. cur ita? propter opes.

Propter opes quorumque prius promissa negantur,

Et data dicuntur non data propter opes.

Propter opes quorundam opes, opulentia cecidit,

Cecidit avarities sordida, propter opes.

Propter opes se sepe vult, vota irrita fiunt,

Sumaque ad ina ruunt, omnia propter opes.

Propter opes lites injusto, injustaque dantur

Judicia injusto a iudice propter opes.

Propter opes ditum que domus inopemque parant.

Et rapiunt fures omnia propter opes.

Propter opes passim sunt proelia, bella, rapina,

Traxis et injusto foedera propter opes.

Propter opes quid non patitur miserabile mundus?

Proditur arx, urbes, regnaque propter opes.

Propter opes nunquid Christum vendebat Judas?

Et cecidit pendens arbore propter opes.

Propter opes homines animam cum corpore perdunt,

Sic perduntur opes, untaque propter opes.

Antidot. melanch. fol. 98.

Ferdinandus quartus
 humani generis breve Delicium
 orbis expectatio delusa.

Ferdinandi IV
 elogium f. 97, 98, 99
 chr. ale.

Spes expirans;
 Rex Romanorum.
 in quo eligendo vota populorum,
 Corda omnium conspirarunt Electorum
 in hoc secum loculo Regnum clausit Romanum
 plurimorum Caesarum sanguis,
 Haeres tot Regnorum.

Etiā transmarinis coronis Regis vertici im-
 -pendentibus,
 aeternā ipse praelegit,

Ad caelestem sponsam Hierusalem profectus.
 Quid mirum titubasse eo moriente terram
 cum eam, ut ludicrum globum
 Rex innocens è manu projiceret?

Trepidabat scilicet orbis, dum dubitat
 quā manu tangetur in posterum.

qui hactenus iustitia et pietate Austriacorum
 Principum
 feliciter speraverat contractari.
 Cum decimum quartum Romano Regio
 Electionis Mensis,
 Aetatis vigesimum primum attingeret
 : utrumque Criticum :
 Eclipsi inexpectata
 Non solem, sed omnes prope Germanis oculos
 lachrymis obtenebravit.
 imo et solem tenebris involvit.
 Quia Magnum Casarem Regnorum suorum
 Solem,
 atram vestem coegit induere
 ut Rex albus in atro esset,
 Et inter humanae vitae calculos in spectaculo
 sederet atratus.
 O incerta providentia nostro!
 Eclipsis duplex hoc anno peragi debuit:
 Caelo altera, et altera terris;
 Terrestrem soli Coelites,
 Coelestem nos terrestres providimus
 Coelestis minor est:

Eclipsis eo
 anno formida-
 bilis Regis
 mortem secuta.

quia: Soles occidere et redire possunt;
Nostra major, et virtutibus
quis ferdiando, Nox est perpetuo uno
dormienda.

Adhuc benefici Solis aspectum et ortum
incipiebat terra recreari,
intremuit velut horripilans ad occasum,
plus papa, quam in Eclipsi Solari,
quia plurimum influentiarum Princeps extir-
-ctus est.

variolis oppressum Regis cor est:
Sanguinis scilicet et lactis, paterni et materni,
id est Austriaci: copia!

Nam sanguinem paratus erat pro Deo fundere,
lac populo: ob clementiam: propinare.

Regis Symbo-
-lum erat pro
Deo et populo.

Quod si in caelum via lactea est, et liliata,
anon eam Ferdinandus visus est tenuisse?
Hinc etiam cum lilijs in Julij mensis initio evanuit
ne tumulo lilia decerent,
ipse sibi liliam fuit.

lilium tum alibi coronabatur in Ferris,
cum lilium nostrum veste immortalitatis in-
-dueretur,

Austriacorum
tractari.
Regis
stipend
Germania ocula
nebrauit.
no involuit.
orum furra
idoneu
his effect,
in speculo
roffro!
ragi debuit:
bera liris,
elites,
ordinas
ft:

Et coronâ gloriæ coronaretur in caelis
 Profecto nec Salomon in omni gloria sua,
 sicut hoc lilium fuit cooptum.
 innoctissimum, et verè liliatum Principem
 agnosceamus,
 Qui etiam innoctum morbo moriens labo-
 -ravit

Manus ejus innoctens, innoctens Aquila:
 Quia nulla ~~ad~~ adhuc fulmina misit, nisi Amoris.
 Timeate, qui orbem heresi, et factionibus
 dividitis!

Aquila, quæ Jovi porrigebat fulmina.
 nunc mittet;
 nisi fortassis Aquila transferat in columbam.

O Ferdinande!
 Nos putabamus: Te pro Deo et populo
 pugnaturo,

Tu:
 Deum pro populo orare maluisti.
 Non eris posthac noster Imperator
 Sed Impetrator!

Anno:

Rex Romanus, Rex! Vienna ex hac

Vita abivit ad superos.

D. N. S.

Si Te, O Viator, magno honorum umbra,
 et longa titulorum firmata terrent,
 gressum hinc celeriter amove:

In hoc tumulo tantum inclusum est Titulorum
 tantum gemituum, et lamentorum,
 tantum lacrymarum, et dolorum, et um-
 brarum,

ut, si aperitur, orbem universum possint
 implere, et obtenebrare.

Ferdinandus quartus

Romanorum, Bohemorum, Ungarorum &c.

Rece quiescit.

hic Romani Regio titulum

Anno, et mensibus duobus, gestum:

aut Imperio restituit,

aut tumulo clausit,

aut in coelum intulit.

A venatione ferarum egrotus rediens

a nocte crudeli fera.

quasi indagine exceptus est;

Ferdinandi IV
 elogium sepulchrale

hoc coronas in capreum
 Sceptra in ligones,
 purpuram auro frictam in lintheum mortuæ
 mutavit.

Lugetur tanti Regis occasum die constitutâ

Sol,

Et suspensio per orbem tenebris iusta iusto per -
 solvet;

nisi forte unâ Imperiali Eclipsi contenta

Natura,

Solem ultra parcat vesare.

In junio à summa Imperij fortuna

ad Nativitatis domum redibat

quo revertitur omnes;

Cum sol in carcere revertente luceset,

velut fidus quoddam retrogradum
 etiam ex oriente sibi fecit occasum

ad tanti, tamq[ue] sereni fidei casum in

sumulum,

Vienna solum intremuit

quod ad Turcarum millia imotum consti-

-lerat.

Vienna tremuit, et quievit.

85
quia alium cito nacta est Leonem
Leopoldum;

Utinam et Imperium, si tremuit, conquiescat,
Nunc ex Leonis fidere Agni fide erit,
Agnum enim sequetur agnus immaculatus
Ferdinandus;

Sed licet corpus mortalitati obnoxium
et parsum maculis fuit
Animus prostitit impollutus;
ne repressus est in Maculis

Sed cum Sole purior esset,
orbis ei noster visus est maculatus.

Certe Medici,
cum nullam immortali Principi moriendi
Causam inveniret,
in variolis summam fortune inconstantiam
et vite et mortis varietatem invenerunt.
nimirum etiam Augustas domos Mors intrat;
Consilia invenit sapientia
Princeps implet
mutat Deus.

Quid ultra expectas, qui hoc legis, o Viator!
 Seu felicitatem, seu calamitatis spectes,
 non ibis ultra!

In ara sepulchri componemur omnes ad
 victimam.

Sed jam o viator, nemo te tenet,
 Si non tenet suspensum tanti Regis mortalitas.
 Tene tamen suspirium
 ne regios cineres flatu perturbes;
 vide quanta humano gloria levitas!
 abi et Regis manibus bene precare!

Elogium S.
 Gregorij M.

S. Gregorius Magnus
Papa

Podagricus jubilatus.

Cum Gregorium audio Podagricum, condole,
 cum jubilatum, adjubilata!
 Haec ipsa rerum, nominumque antithesis,
 sanctorum virorum est aethesis.
 praesertim si cum Gregorio Romani sint,
 fortatia agere, dura pati.

Tandem Gregorius laboravit podagra,
 quando fuit Romanus Papa:
 quasi nobilissimus hic morbus
 magis nobilitaretur a viris summis,
 Summo natales suos non sumat à culpa,
 .. quam nullam dedit Gregorius.

Videbatur Ecclesia tunc laborare capite,
 cum Gregorius laboraret pede,
 Sanò tamen validòq; semper capite,
 quò uno opus est ad bene regendum Ecclesie corpus
 imò tunc magis laboravit capite
 Cum magis laboraret pede,
 cum paulò quò infirmior, eò fortior,
 materiam paciendi transtulit in materiam scribendi
 tanto è jugi sessione doctior
 quanto è podagra afflictior:
 Sedit diu, scripsit diu, docuit diu,
 nam et sedendo anima fit doctior.
 ipsam podagram attonitam reddidit et stupidam
 quò tantus oger, tanta ageret.

cum ceteroquin cattivales ejusmodi agri sodales
vix aliud quippiam agant,
proterquam quod patientur,
et, si multum agunt,
patienter patientur.

Contrarium plane Gregorius,
inter podagricos Magnus, inter Magnos podagricus,
maxima egit patiando,
maxima passus est agendo:

sum maxime Actor
cum podagra esset tortor.

Crede, certo illam acutam fuisse,
cum et ingenium ipsi et calamum acuerit

ad tanta, quo scripsit, volumina,
quanta vix sani, et integri scripsisse leguntur.

nec crede, Gregorianam podagram
uti in n. paucis, felleo fuisse bilis filiam:

Filius columba ille fuit, et hinc fove felle fuit,
columba ipsum providit,

ut esset supremus pastor,

Columba ipsum docuit, ut esset sumus Doctor.

Gregorius maximus et minimus, enigma mundi.
Nemo major, summus pontifex est,
Nemo minor, servus servorum est.

Ex vita

non quare igitur hūc morbi scaturiginem in felle,
 quō, in genere moris, ipse cavuit;
 malum deniq; passus est sine mali causa
 quod in Gregorio pulcherrimum,
 et jubilō dignum:

Quod quia hodie Medicis et medicinis est fortior^{us}
 illō usus quam optime

scripsit in lectulo dignissima lectu,
 ob quo universus illi adjubilat orbis:

Quod jubilat^{us} ipse et Lector et Doctor
 podagram tulit sic, ac si n̄ sentiret,
 si sensit, ac si non doleret

Sumos corporis dolores,
 nec sumos attemperans animi labores,
 ut merito dubites,

utrorum proponderet meritum?

Et an Gregorius tam Magnus fuisset,
 si podagram ipse n̄ habuisset?

quo illum et sanctiorem reddidit, et doctiorem,
 verbō:

podagricum jubilatū!

Venerabilis Beda

Beda venerabilis
 elogium.

Vana hoc otio penè è folio tituliò se ipsa
 major est:

videmur nobis crescere, dum tituli in nobis
 crescunt,

Et umbra sepe major ipso fit corpore
 uti n̄ paucis pictoribus ars sepe tota in umbris est,
 ita n̄ paucis mortalium magnitudo sepe tota
 in titulis.

Destimamus umbras, quo proter artem sunt nihil
 pensamus titulos, qui proter ostentationem,
 sepe inanes sunt.

Magnus per omnia Beda
 si pietatem, si doctrinam, si virtutem,
 si famam spectes,
 unico hoc clauditur titulo:

Venerabilis!

Sanè fatius est, omnibus titulis majorem esse
 quam per solos titulos majorem fieri.

Tu ipse tibi sis titulus;
 Nam tituli, quos tibi dant alij
 sui interdum adeò non sunt
 si ipse per te non es,
 qui ab alijs diceris.

Si magnus Beda a se ipso habuit
quod ab universis dici mereretur

Venerabilis.

Non agitur hic de titulo, at de re.

Beda propter omnia in illo Magno

sibi ipse dedit,

quod si venerabilis:

uno hoc predicato

Toto orbe de predicatus

igitur si et tu ambis dici venerabilis,

à te, in te prius talis sis,

qualis dici cupis ab alijs.

Nolim mireris, quod alijs non dicant te

venerabilem

Quam n̄ sciunt, non vident, quod,

vel unde sis venerabilis

quid exigis ab alijs titulos,

quos tibi ipse negas?

Tibi ipse da uti magnus Beda,

ut sis à te, et per te

omnibus et per omnia

venerabilis

Et vel ipse elingues muri et parietes acclamabuntur:

ita, ita venerabilis Beda!

93.
Domiſt viſitulas dum litteras didiciſſet
et quos magiſtros, quosdam diſcipulos
habuit.

Divus Joannes Nepomucenus
e cistercijs Cisterciis evasit pius
e Moldava aquis emerfit Martyr
nempe

Concordant ultima primis
ut sic finire posset, sic incipere decuit.

Moyfi vel in hoc similis,
quod ille cunas suas nactus sit in Aegypti fluvio,
Joannes sanctimonio suo primitias in Cisterciis:
ille ab aquis translatus in Aulam regis filio,
hic assumptus in Aulam Reginae Bohemio.

ambo dati in exemplum,
aulas pietati n̄ obesse
neq; ab aula eos debere exesse,
qui cuperent pij esse.

Uterq; à Deo missus ad Reges malos, et discolos
ille ad Pharaonem
hic ad Wenceslaum.

Circiter, hoc duo duorum nomina
ponè esse inter se synonyma:
nisi quod cor Pharaonis in malo erat obduratum
et fixum.

Wenceslaxi vero de malo in seipsum semper diffleueret.
 uterque missus à Deo ad liberandum populum,
 ille Hebraum,
 hic Bohemum,
 ille in virga,
 hic in lingua
 utrobique portentosa.

Moyse in collegam datus est Aron,
 at vero Joanes sibi Moyse, sibi Aron
 utriusque in se uno complexus est munia,
 lingua promptus manusque

id est
 potens opere, et sermone.

Sacra Biblia, quo Moyse ut autor pro populo
 condidit,

Joanes ut Ecclesiastes ad populum evulgavit,
 cum utrisque locutus est Deus,
 utrisque locuti sunt Deo.

Coquentem Moysem avidè audivit populus Hebraeus,
 concionantem Joannem avidius populus Bohemus;

ille legum tabulas accepit a Deo,
hic servandas tradidit populo:

ibi expressas in lapide

hic impressas in corde.

Moyſes aquas virgâ eliciuit è saxo,

Joânes aquas linguâ ex oculis,

ille dulces,

hic amaras,

magis famen Deo charas.

Conduxit Moyſes per columnâ ignis et nubis

ſuos Hebræos,

non aliter Joânes ipſe lux, ipſe dua, ipſe fax

ſuos Bohemos.

ille imprecatione plagas irrogâit Aegyptijs,

hic prece plagas avertit à Bohemis:

ille Ariolos,

hic hereticos acerrimos saepe eſt oculos.

ille fumantem tonantemq; ſpectavit ſinai montem

hic fulminantem audivit regem.

Seu neuter territus, vel ille a monte,
vel hic a rege:

ille montem audacter adiit
hic regem,

quodambo solius Dei correpti timore,
quo infra Deum fuit, haud timent.

Moyfis facies visa est splendida,

Seu magis Joannis vita,

Cujus mirifici splendores nec in morte extincti
post mortem nunc toto refulgent Christiano
in orbe.

Manus Moyfis pro populo orantis extento olim
in Monte,

Joannis nunc semper in colo,

e loci beneficio certiora reddunt beneficia.

Dum scilicet manus uterque extensas ad Deum
tenet,

gratias petitas a Deo obtinet.

Felix Moyfes, quod Mariam habuerit sororem
felicior Joanes, quod Mariam nactus sit
Matrem,

ille beneficio nato Mariae frater
 hic beneficio gratia Mariae filius,
 quam in celeberrimo Brundusienſi Bohemio
 Palladio

Mortis cauſa mox ante mortem
 ceu ſupremis Tabulis
 uti jam dudum ante hac
 accepit in ſua, accepit in ſuam,
 Filius Matrem, Joannes Mariam.

Moysiſ ſumulus quò ignotior,
 eò Joannis omnibus eſt celebrior.
 Ejuſq; mors in conſpectu Domini pretioſa;

Diſſolvi igitur cupiens,
 ut eò anguſtius moreretur,

Wenceslaſo Auguſto uſus eſt carnifice,
 uſanda ab Imperatore nefando ideo paſſus
 quod nã ſanda lexipet ex Auguſto conſeſſione;
 Coelum aſcendit biduo antequam Chriſty
 aſcenderet,

viam ei pandentibus luminariſ a coelo accenſis,
 omnium ora in ſuas laudes aperuit,

cum sua labia confessionis sigillo clausit
 nunquam ita vocalis, quam sic taciturnus,
 famam de se fecit maxime vocalem
 cum maxime in alijs tacuit
 igitur Beatissime silentiarie
 qui quod nolles fateri confessa,
 Christum fortiter confessus
 ipsam mortem es perreptus,
 cum constet se jam coram Deo stare
 non cepa pro nobis Deum jugiter orare
 quemadmodum ille synagoga
 ita tu ecclesia
 Alter Moyses!

Sanctus Bernardus.

Magnus per omnem vitam Bernardus,
 in fine vite magnitudinem suam maxime edidit,
 cum testamentum suum, sed Religiosum condidit
 in quo rem suam de se prodidit.

S. Bernardi
elogium.

e testamento
 Sancti Bernardi.

nempe se semper sensui alterius plus credidisse, quam
suo.

Non poterat sane se magis laudare,
quam cum se sic humiliaret.

Erat enim verò ille Pontificum oraculum,
Regum pedagogus,
Episcoporum Administer,
Religiosorum viva Regula,
Christianorum norma,
Doctorum gemma,
Dei-hominis tam consanguineus, quam collecta-

-neus,
virginis Deifera pupilla,
Angelorum amulus, et socius,
Coeli, terraque Delicium,
omnibus omnia factus, planè ad miraculum,
ut vix Bernardo crederem,
quòd suo sensui tam parum crederet,
nisi eò momento id diceret,
quò nemo mentiri soletet,
nempe moriturus.

Et fontanis natus Bernardus
a quarum naturam secum duxit,

99.
inq̄s imo fundo, in humilitatis profundo
cum aquis semper diluit,
quo quō profundius descendunt,
eo altius dein ascendunt.

Alios tales esse credidit, qualis ipse esset,
id est, major.

n̄ nisi perspicilijs usus, quo alios magnifi-
- carent,

sibi humilio' cui ceteri meri essent gigantes.

scientiam et acquisitam et infusam habuit,
sui temporis Salamon:

sed in oculis suis tam pusillus,
ut ne quidem se alijs aequipararet,
quin etiam infra alios se deprimeret:

comparatione tantum usus ad se magis minuendum.

sic dundaxat sacri solent, et summi
omni exceptione majores.

Audi, quisquis Bernardo similis es,

n̄ officit tibi officium tuum,

quin pari comparatione te infra alios dejicias
habebis tanto ab alijs sublimior,

quarto fueris erga alios humilior.

Magnitudo tua sit intra te, et infra te:

Extollēris magis ab alijs si alios magis exultaris,

sensu tuo non abunda,

sic de te humiliter senti;

ut alter n̄ habeat, quod a te et propter te re-

-sentiat:

verbo:

sit tibi humilis Bernardus semper ante oculos

qui humillimo suo sensu,

omniū convertit in se oculos:

Qui cum tantus esset, tantillus sibi videbatur.

Abi Bernarde ad Coelum, humilium patria;

rauci te sequentur,

qui volent sicut tu de se sentire,

et hac ~~est~~ via ad Coelum ire.

Cordis Carolini
gemina charitate aestuantis
igneum suspitium.

Jupiter iratus rutilat, sua lumina terris
Subtrahat Æthereus Splendor, se Ceteris, pro Profundi
Evo Mat undarum stridentia flumina, et Otus
Aether Onspiret, Navortis pro Lia sevi
Confurgant, furias Styx prædabunda ministret,
Non Styx, non flumen, non Mars, non fulmina, nostrum
sternat, in Numen vibratum cordis amorem.

S. Caroli
Boromæ
poeticum

Aul amor, aul furor est, qui se, bone Jese Chryste patemil,
Est amor et furor est: hic meus, ille tuus.

S. Franciscus Salesius.

Proprio chri.

Zelus
S. Joannis Chrysof. nubes errorum et
vitiatorum nebulas dissipans.

S. Joannis Chrysof.
*Zelus poesi
aethraond; odum;
brabus.*

Iam	Iovis	Instructis	Ioanes	Ignibus	Ipsum
Omni	Obfirmato	Orbe	Onare	Ortabat	Olymum
Apumpitq;	Alis	Aquila	Aspirabat	Ad	Astra;
Naturam	Niveo	Nudat	Nox	Nata	Nitore,
Noxarum	Nebula	Nascuntur	Nil	Nisi	Nubes
Eminet	Errorum;	Exardescit	Est	Emicat	Extra,
Squaloremq;	Suo	Sic	Spirans	Sidere	Sternit.

*Divi Hilarij Pictavis. adversus igneos horrefum
motus Scorpiacum hologramma.*

S. Hilarij
Hologramma.

Defunt	Iam	Vigilante	Viro	Servo	Hydris	Ignes
Diras	Iam	Valido	Victa	Stylo	Hydra	Iacet.

Luctus	Aspirant	Regna!	Igneo	Vixere	Sistunt
Luctus	Aspirant	Recidunt	Irrita	Vota	Stygis.

Epigramma
de calore chri
in Nomum.

Nomus amicitia cupit esse in corde fenestram;
Ergo uni Christo fidesse Nome potes.

P. Balbinus S. J.
in versimil.

Sapientia
S. Augustini Hippoc, Divina et humana metro
Stichodilectico comprehensa.

Parnasi	Salve	Sol	flos	gloria	Salve	Sapientia S. Augustini metro Stichodilectico comprehensa
Salve	proclary	vatum	flos	Palladis	horty	
Sol	vatum	Musarū	Princeps	aurea	sedes	
flos	flos	Princeps	doctorum	gloria	linguo	
Gloria	Palladis	aurea	gloria	vena	facrata	
Salve	hortus	sedes	linguo	facrata	corona.	

Signa te signa, lenere me tangis et angis;
Roma tibi subito motibus ibit amor.

Carmen Anacron

13. eodem Cicerone sedent et Pontanus in arte poetica
Roma tibi e. vide in hoc folio infra aliud.

Et canis venatus servat;
in sylvis et omnia
Et lupus nutritus vagat.

Carmen Anacron

Hoc inter miseri serventia funera mundi
Progredis inganis pulsatus motibus arca,
Compagesque tremunt, stridens iunctura laborat,
Nec lamen obstructam penetrat vis improba, quamquam
Verberet et solitam solidam fluctu feriente fatiget:
Non aliter cebras Eulegia vera procellas;
Sustinet, et Jovis nunc direxatus ab undis;
Hinc gentilis agit Jovis sine more furor:

Sicut ora Nae
ita et Navicula
Aethri frustra
impetitur
fluctibus.

Hinc Judaea fremit, rabidoque hanc impetit ore:
Si bene te tua laus loquat sua laus lenetis.
Sul ares animo nomina sera suo.

Carmen Anacron

Horreos defana furens exinde Charybdis
 concubit, et qualem sapientia stulta Sophorum,
 Jus, quamquam inter se vario certamine pugnant,
 debellanda tamen si quando Culegia, gaudent
 Consensu unanimi Petri confurgere contra
 Naviculam, et variis mendacia fingere verbis.
 Sed clausam vacuo pulsant impune latratu.

Fidei xiano mysteria
 ex virg. excerpta.

Sten II

Sten 7.

Sten 3.

Virgilius in
 prophetam mutatus.

Nunc ad te et tua, magne Pater, consulta revertor,
 Majus opes moveo, vatum prodita priorum.

Requiritur, quamvis angusti terminus ovi
 accipiat: Tentanda via est, qua me quoque possim
 tollere humo et nomen fama tollere per annos.

De incarnatione filii Dei.

Quod tua progenies solo descendit ab alto
 Athletis et nobis aliquando optantibus otas
 Auxilium adventumque dei, quam femina primum
 virginis os, habitumque gerens c mirabile dictu.
 Nec generis nostri puerum, nec sanguinis edit.
 sed quia terrifica cecinerunt omnia vates.
 Adventare virum populis, terrisq; superbam.
 femine ab othenio, qui viribus occupet orbem.
 Imperium oceano, famam qui terminet astris.

De nativitate Jesu christi.

Jam prode rat promissa dies, quo tempore primum
 Exulitos sacrum, divino stirpis imago
 Mista sub Imperio, ventus in corpore virtus.
 Mixta deo, subitque chari genitoris imago.

Buc. 11.

Sten. 8.

Ibid.

Sten 10.

Buc 7.

Sten 5.

Sten 7.

Sten 12.

Sten 10.

Sten 8.

Ibid.

Ibid.

georg 4.

De stella et Magis.

305

Haud mora continuo coli Regione serena
Stella facem duces magna cum luce refulsit
agnovere deum, proceres: cunctiq; repente
Nuneribus catulant, et sanctum fidus adorant
Tunc vero manifesta fides, clarumq; paterno
Nomen virtutis et christi agnosere vultum
flagrant, et quod est divini signa decoris

georg 4.
Aen 2.
Aen 9.
Aen 5.
Aen 13.
Aen 12.
Aen 5.

Metuise Herodem nato christo.

Frotius ad regem magno clamore furentem
fama volat, magnasq; acuit rumoribus iras
Inceditq; animum, matrisq; ad labitur aures
Ille dolos dirumq; nefas, haud inscia rerum
Proferit, metuq; excepit, prima futuros:
Proscia venturi, furtim mandata talendum
Dum cursu ambiguo, dum mens exostuat ira

Aen 11.
Aen 12.
Aen 8.
Aen 12.
Aen 11.
Aen 6.
Aen 8.

Herodes jubet occidi infantes.

At Rex sollicitus stirpem et genus omne futurum
Procipitare jubet, subjectisq; urere flammis
Multa movens, nihilq; viros, qui certa reportent
Haud secus, abjussi, faciunt rapidisq; feruntur
Passibus, ut magnis, urbem terroribus implent
Continuo auro voces, sagittas et ingens,
Infantumq; animo flentes ante ora parentum
Corpora natorem sternuntur limine, primo
fugit virgo cum filio in oegyptum
Et mater gemite non frustra exterrita tanto
Ipsa manu, prope portans, turbante tumultu

Georg 4.

Infantem fugiens plena ad prosepia tendit
 Hic natum angustifubter fastigia lecti
 Nutribat teneris imulgens olera labris
 Hoc tibi prima puer fundent cunabula flores
 Mixtaq; ridenti passim cum baccare tellus
 Molli paulatim colocasia fundent acantho. &

Christus pro
 omnibus mortuus.

Pro ferris Dominus moritur, pro fontibus infans,
 Pro egrotis medicus, pro grege pastor obit.
 Pro populo Rex martiratur, pro milite Ductor,
 Proque opere ipse opifex, proque homine ipse Deus.
 Quid ferrus, quid fons, egrotus, grex popululque,
 Quid miles, quid opus, quidve homo solvet? amel!

gratulatio.
 pro novo anno.

Non tibi Nestoreos, Sylios nec possimus annos;
 Vana Troetarum non tibi vota damus.
 Annum, non annos plures optamus; at annus
 Hic, pia si valeant vota, perennis erit.

Maria origo boni.

Symbolum. arbor in medio paradisi illustri fructu ornata cum
 Lemale: Mors ex morte.

Una dabit vitam, Malus dabit altera mortem;
 At Malo omne malum provenit, omne bonum.
 Nunc ^{non} eadem mortem Malus parit, atque salutem,
 De planta postquam pingere natus homo est.
Malerius.

Gaudia do moestis, Turbatas recesso mentes,
 Tolle pedes, ventremque sera, fero plurima damna.
 Syllaba prima rual, Cado, multoque truido.
 Luna rual media hinc, vocalis, et ultima, proter
 unam, dum multis ingentia comoda reddo.
 Misi vexo homines, quastam rescinde figuram.
 Ufus dimidium si lobitur, inde quod caelat,
 Corporibus remanet, canibusque relinquitur aca.
Solutio. Musica.

Turbatas recesso moestorum Musica mentes.
 Mus parvus Ceresem rodit, Mus omnia vagat.
 Syllaba prima rual, manet hinc tibi sica truidans.
 Luna rual media hinc vocalis et ultima, proter
 unam, Musa dabit prostantia comoda multis.
 Musica homines vocat, quastam rescinde figuram.
 Ufus dimidium si lobitur, inde quod caelat,
 Mica tibi remanet, canibusque relinquitur aca.

2

vi tanta valeo, quo vis vice convenit ulli;
 Sed vices omnes res mihi parva rapit.
 Tolle caput, parvos Sigmooz ore necabo:
 Jume pedem, mox me suffice nunquam nunquidamas?
 Deme mihi multum de ventre, et prodesse multum,
 Nam sine me tu nec stare, nec ire potes.
 Mi cum ventre caput rejeca, le pondera magna
 Prostant. quis jam pondera sere queat?
 Auferto ventri binas, en Adipe tandem
 Defessam mentem nunc recessabo tuam.
 Hunc modum mentis recessando querito constans,
 Adipe; si invenias, hoc quoque dona cape.

vi vales congrus. vi, quo non convenit ubi
 sigis, sed vixes parva lingua rapit.
 Con, lobas, hunc grus sigados ore neabit.
 Sume pedem mox Rus iustice nunquid amas?
 O, n, g, lobas, mox Crus tibi comoda probet,
 Hoc sine iam nam tu nec stare, nec ire potes.
 C, g, R., resera, magnum prestabit onus le
 Adipe, quis iam jam pondera ferre potest?
 Augusto ventri g, R, hunc Adipe Conus
 Inuldet et acceptus mox tibi lucus erit.

Epitaphium
Rhetoris.

Rhetor etiam, dixi: conantem dicere plura
 Parca velat: moestus nunc premis ora dolos.
 Nullos curo propositos, nullas modo curo figuras,
 Proterijt vito vana figura mea.
 Judiciale genus, solum tractare licet.
 Va mihi si, causa deficiente, cadam.

Symbolum
scio et
virtutis.

Arbor scientis et vito. cum lenale, non littera, sed
lirita. 2. cor. 6. id est sola littera.

Symbolum
hominis
clausi.

~~Arbor scientis serpente cincta cum epigraphe~~
 Quid sine vitali iurat ergo scientia fructu?
 Non, mihi crede, sapris, si tibi sola sapit.

Symbolum
scientis
hominis
doctoris.

Arbor scientis serpente cincta cum epigraphe: cum dolet,
edere nolet.

Muta arbor fueram, quo nunc modulor, caroque,
vita mihi sic mors, mors mihi vita fuit.
Invida viventi mihi quam natura negarat,
Post obitum felix addidit ars animam.

Anigma Cytharæ

— Condidit ex nihilo Deus omnia: contra
Tu fais ex toto, Cotta Chimista, nihil.

Epigramata in
Chymistas.

Chimicus ex auro non aurum fecit Atlas:
Aurum ex non auro non potuit facere.

Rem decoxit inertis chimicus, dum decoxit aurum,
Et bona dilapidat plura pro lapide.
Mutui amoris Monumentum.

Epitaphium conjugis
Ducis Sabaudie

Contra Mortis faciem quid valeant amoris faces,
Mutuus hic lapis docet, ubi mutuus flagrat cinis.
Franciscam à Francia de Caroli Emanuelis sine
Inexorabilis auulsiit mors: eò crudelior,
Quod florum pulcherrimum in ipso vito flore demersit.
Imo notendo parca, pariendo nocens:

Virgo dimidium rapuit: Mortuus dimidium reliquit.
ul nec tota moriens uxor; nec vir totus vivens,
utroque supersite, neuter viveret.

Sed irreparabilem Mortis invidiam, virus reparavit amor.
Illa à Thalamo humulum: hic à humulo Thalamum fecit.
Nam junctis utriusque cineribus, ut amoribus;
Conjugium post fata integravit.

Donec cineres celo, animi cineribus redditi,
sternum ament et amentur.

Dilecta mortales: omnia mors rapit, proleat amorem.
Sperate amantes: nihil vitalius amori, quam Morti.

Emanuel Theophrastus

Eula Romana sanguine
caesit, caesit

Sanguine fundata est Eulegia | sanguine caesit,
sanguine succrevit, sanguine firmis erit.

Cygnus Echo.

Tempora fatalis quando sic limitis istis,
Tristia concentu funera solos, olos. Queta.

Enigma de
Corde.

Enem Zelator

Deus amator, et vel ideo Zelator est cordis humani:
inledeat hoc ille, quem religiosum olim incolam coluit
exemus: hic munus Deo gratissimum cum nosse
perciperet, à celo audiit enigmaticum hoc responsum:

Dimidium lunae | : c: | lunam | : 0: | cum principe Romae.
vel ut Blesensis dom. sa post. ^{1. R.} queta.

Tolle caput Corri, caput Ovis, viscera cervi:
Hoc petit à nobis Dominus, qui conditor orbis.

Solutio, Cors.

vita humana
inconstans

Vita mihi ventus, caro navis, navita sensus.
Pauisium curis interlabentibus oquor.
Scitiosa meo respública pectore clausa est.
Mens prope, mens procul est. spurcâ turpatur amurâ
Carnis, et immundi gustat contagia mundi.
De petra mihi mella fluunt, de sumice nectar,
Esquillâ mihi nata rosa est, i sentibus uva.

De sicco fons manat aqua, de stizite gemma:
 Et frontem in fontem, atq; ⁱⁿ flumina lumina solvo.
 Ex isto torrente tamen bibo gaudia vito.
 Spes ex spes, status inconstans, persuasio fallax
 Lex illex, methodus confusa, inconditus ordo,
 Bellica pax, risus lacrymabilis, impetus excors,
 Flos deflorescens, via serua, cognitus error,
 Fama infamis, iners solertia, sives egestas,
 Mens amens, ratio serua, invita voluntas,
 Dulce malum, mellita lues. funesta voluptas,
 Sors ex sors, serua serua, subiecta potestas,
 Plena fames, exosus amor, despecta venustas,
 Triste melos probosus honos, fiducia ficta,
 Tropa quies, obscura dies, victoria vicia,
 Tropa salus: animo sunt hoc solatia maesto.

omnia de Nihilo qui fecit, is omnia fecit solus:
 Quod Deus ex nihilo fecit, id omne Nihil.

vanitas mundi.

Ad imaginem s. Aloysij, in qua et angelus
 depictus erat.

Epigramma de s
 Aloysio.

Angele ~~bona~~ Gonzaga es, si putas exuis alas:
 Si Gonzaga alas induis, Angelus es.

Sarbievius.

Omne epigramma sit instar apis: sit auleus illi,
 sicut sua mella, sit et corporis exigui.

Epigrammatis natura.

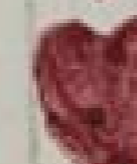

CorDa
Caroli Fugger
 Melro
 proposita.

Dno Saffozano abbate nostro
 benedicenti.

Fugger! Con di liceat **S**ria da notare
Uerfu . hoc non vi poterunt gumpere ab emi.
Glori si mundi tentat uel affus :
Grande nihil am le mundi dul amarus .
Est tibi triplex , unum pro dia Numen
Replet , Teque de ab il deus ipe ~~om~~ onā.

aliter.
CorDa **Caroli Fugger** **Monasterio**
 nostra proposita.

NB Sria corda fuerit in futo gentilitio.

Fugger! Con di liceat **S**ria da notare
Uerfu , nam tibi triplex **D**ul re refertur
Gratiflus , am infigni quod in hodie ucal .
Gratia cor de isto **C**eu ne copia man
Electum de al que mitra , fontaque onal .
Reddunt ditus nostra hinc pro dia grolz.

Vita humano nihilum.
Furor.

Vita quid est profens? furor est populi que tumultus
Proxima quancocquis quilibet arma rapit.

Circulus.

--- quasi sphaerula facta rotunde
Quo facile in plano stare quicquid nequit

Comedia.

--- veluti Comedia ficta :
Fit nox? personam ponere quisque solet.

Umbrâ.

--- Nihil, et fugit ocyor umbrâ
Quo venit è nihilo, quod nihil antè fuit.

Bugna.

--- Bugna irrequieta Laborum
Militis specimen milite victor oval.

Mutatio.

--- Mutatio facta per horas,
Humanas tales fertque, subitque vices.

Curfus.

--- Curfus festinus ad umbras,
Berfices Cursum, tu, vel ego, citius?

Umbrâ.

--- Umbrâ fugientis imago.
Talis vita hominum proterit, errat, abit.

Fluctus.

--- Fluctus nisi marmoris alti?
Nunc colum tangens, mox Padima ruens.

Fluxus aquo.

--- Procurrens fluxus aquarum:
Labitur, at nunquam lapsa reuertit aqua.

Mercenarius.

--- Ceu mercenarius, inde
Expectans finem, dum grave cesset onus.

Malorum alias.

--- Verè est sentinal malorum.
Nec fugit ex oculis, sed manet antè oculos.

Flos.

--- Flos vernus in arbore surgens.
Facturus fructus, sopius antè perit.

Fluvius.

--- Fluvius stupefactus abundantis,
Imbribus impletus, mox vacuatus abest.

- Aranea . — — — — — Nisi aranea pendula lectis?
 Incaute muscas, sum capit, ipsa perit.
- caseus. — — — — — Compressus Caseus Corbe.
 Ni bene fervetur, Verne scatente perit.
- Sal . — — — — — Veluti Sal coctus ab igne:
 Quod redit in liquidum, mox madefactus aqua.
- gluma . — — — — — Nisi Gluma agitata per auras;
 Transvolat huc, illuc, stare nec acta potest.
- Via lubrica . — — — — — Via lubrica lecta tenebris
 Cessitat hac alius, Serius alter abit.
- Jetus in aquas. — — — — — Jetus, qui factus in undis;
 Jetus vix cessat, mox levis unda coit.
- Momentum . — — — — — Momentum temporis unum,
 Quod rapio cursu, transvolat instar equi.
- Carcer . — — — — — Obscuri Carceris antrum:
 In quo conclusus spiritus usque gemit.
- ovis pinguis. — — — — — Ovium propinque macellum.
 Nam mors ceu lanis corpora nostra necat.
- stilla situlo . — — — — — Situlo rarissima stilla;
 Ante | petens imum: | rotida tota perit.
- stipula . — — — — — Stipulo ceu culmus in agris;
 At vento aut flamma mox fugit, atque flagrat.
- fris. — — — — — Resplendens Indis arius.
 Nubibus effectus, nube volante volat.
- Eremus. — — — — — Heu tristis Eremus ubique.
 Quod multa, et varia hic sunt subeunda mala?
- lanugo . — — — — — Lanugo tenerissima ventus
 Quod tenuis fugiat, pellit, agitque prouit.
- Nubes. — — — — — an nubes pendula coli?
 Bendet, at ex templo feante Aquilone volat.

Collapsa favilla per ignes,
Quas superveniens ventus ad astra rapit.

Favilla.

Multorum plena malorum,
Omnia conando tota multa subit.

Malorum ~~plena~~ ilias

Stuppa ardens, quo petit altum.
Ardens imprudens in sua fata redit.

Stuppa ardens.

Lacrymarum Vallis amara;
Hic gemitus luctus; cetera quis numeret?

Lacrymarum Vallis.

Hic gemitus luctus; cetera quis numeret?
Hic gemitus, impius error,
Dum colit hunc mundum, spernit amare deum.

Aultitia.

Ratis instar, poma ferentis,
Festinanter abit, putrida nec pereant.

Ratis.

Violenti turbini instar;
Confurgit subito, sed cito rursus abit.

Turbo.

Festinans cursor in orbe.
Cui peragit velox, irrequies iter.

Cursor.

Abiens ex odibus hospes,
Cujus post abitum quis meminisse solet?

Hospes.

Nisi proceps imber ab alto?
Transit, et ex templo sol radiosus oval.

Imber.

Pedis est in pulvere signum.
Impresum statim, quod levis aura ferit.

Signum in pulvere.

Pendens an in arbore Bomum?
Lope quod incoctum vis inimica rapit.

Bomum.

Congestus in arbore nidus;
Uetro an deferitur, cum redit aeris hyems?

Nidus.

Populi resonabile murmur:
Quando florum replet, mox sonus ois abest.

Voces Populi.

Constructa domuncula chartis;
Facta manu leviter prona repente ruit.

Domus chartacea.

- Vorago. — — — Terra tenebrosa Vorago,
 Hic mellis minimum, fellis at hic nimium,
 — — — Examen grande cycadum,
 Quod simul interdum subruit auster aquis.
- Tela sextina. — — — Textoris lanæ tela,
 Quæ mox succindit, finit ut artis opus.
- Carex. — — — Carex, quæ crescit aquosis
 Lota locis; moritur nî foveatus aquis.
- Curfus. — — — Hominum discursus in orbe
 Hic abit, ille redit, quilibet urget iter.
- Aquila volatus. — — — Aquila fuga prona per auras,
 Dum proceps avido quoritat ore cibum.
- Spes vana. — — — Spes, ach! vanissima multis;
 Quam fragilis, mendax, quam solet esse nihil?
- Luna. — — — Luno inconstantis imago;
 Quo modo plena micat, quomodo luce caret.
- Gleba. — — — Ut gleba ligone minuta,
 Sparsa repente volat, nî madefiat aqua.
- Laxum. — — — Laxum de monte revulsum
 Protinus in vallem, quod gravitate ruit.
- Dies. — — — Lux ut fugitiva Dies,
 Cui semel effugiens, amplius hæud remeat.
- Momentum. — — — Vix unum temporis instans.
 Ut bene tradunt, sis memor usque nevis.
- Femina paritū = ra. = — — — Paritura ut femina natum.
 Ut miser est mulier, sic miser ois homo.
- Dies pauci. — — — Paucorum meta Pierum.
 Cui cito succurrunt, more fluentis aquæ.
- Mons. — — — Stetis qui sefluit ultro
 Mons, terra nutu, deniqs vel gemis.

Scala, quo pertingit Olympum
Cautus ut ascendas, te vigilare Secret.

Scala.

Primoris profus ab annis
Mors, quo despicit, quid quid in orbe viget.

Mors.

Piscator nocte laborans;
Atque Deo capiet, quid labor iste? nihil.

Piscator.

Labor.

Nihil est, et forte perennis
Est labor, et tandem, ceu levis umbra volat.

Bulla.

Nihil substantia vana,
Inflatus bulla vanior omnis homo.

Bullam.

Quasi nil, et inane putamen,
Confractum forsan, nil, nisi vermis inest.

Fragilis, limosaque Testa,
Quam figulus celeri finxerit arte roto.

Testa.

Vana est in flamine Bulla;
Vix bene confurgit, mox iterum reuidit.

Bulla.

Transcurrens Navis in undis,
Cuius prono cursu fertur adacta notis.

Navis.

Nisi Fabrica terrea limi
At quovis vento, pulsa repente cadit.

Fabrica terrea limi.

Residens in culmine Passer.
Incertus, quo nunc dirigat ille viam.

Passer.

Figili confictilis olla,
Quam statim frangit, si minus illa pleret.

Olla.

Momentum oquale stratero;
Quod levis interdum musca movere solet.

Momentum.

Mollis, quo effunditur unda;
Hanc semel effusam quis revocare potest?

Aqua effusa.

- Pericula . — — — status autus ubiqs perichis,
 Mixtago cum dulci melle venena gerens.
- Volueris . — — — Volueris, quo dividit auras,
 Cujus nulla manent signa relicta via.
- Lapis in unda
 projectus. — — — Lapis ut projectus in undas,
 Num prius hic fisset, donec ad ima nat?
- Fluvius exsic-
 catus. — — — Fluvius siccatas ab undis;
 Tam subito quisnam, quo secat unda, notet?
- Fœnum in lectis. — — — In lectis debile fœnum
 Vix viret, ex templo rursus inane jacet.
- Gramen . — — — In pratis lotior herba.
 Mane viret forson, vesperè secat jacet.
- Hedera fons . — — — Hedera amantissimus fons,
 Quam vermis rodens protinus interijt.

Honorem sequitur ony.

Nemo novit nisi exestus, sub ~~holar~~ holotifio matronarum
 symale, sub Damascenâ Cyclade, quantum angustiarum
 sub honorata senatorum loga, quantum invidiis sub Prin-
 cipum ac Pontificum purpura lateat. unde papales
 anxietates, quis quo hoc quondam metro exsegit:

Cui tibi cruc triplex Gregori, triplexq; corona est.
 Annè suam sequitur, quoque corona crucem?
 Sed in hoc genere nihil idustrius, quam ffrmi d'abris
 Urbani VII testimonium, qui quoties amiculum è
 subtili tela superinduebat, alto pectore ingeminabat:
 quis crederet sub tam levi frindone, tantum ponderis
delitescere?

Mundus non mundus, qui mundos polluit: ergo
Qui manet in mundo, quomodo mundus erit?

S. Thomas in epist. jacob.
c. 3 v. 24

Mundus immundus
facit.

Der Leybrümmel zuzugis firsß Bellarminus als so rinstend
in dem großen Saal ein geschäft antwortet, daß ihm
dieses geschäftel: Herr Cardinal! setzen die wegen
diesem geschäftel in Sorgen? = ist in Sorgen, setzen?
widrosset der Cardinal; o! distet nicht. Ich setz nua
wegen meiner Beligheit in Sorgen.

Bellarmini auctura
respondum.

als am 6. März 1757 general feld = Marschall Browne
unter die großen Ritter des löylichen ordens, der güldenem
schlüssel ist wegen seinen abridenben, so er als anno 1756 als 17
widro geschickten außgeübet ist nachfolgende jacob des zum abriden
gekommen:

Epigramma J. de
Broune.

QVOD CAVTVS IASON SIBI fVeto et fraVDe paröse
festVt; Das VIRTVS VNICA Broune HET.

Thomas DoCTOR angelICVS.

Thomas angelicus
Chronologicum.

Epigramma pro fide sociali seu aliance inter
domum austriacam et Ludovicum Galis Regem.
— quando 1757 pugnarunt contra Fredericum
Borussorum Regem.

Unisono cantu, quia cantant Galus, Alauda: *
Ese cantu Juro, Tu Frederice, canes.

Epigramma.

~~Alauda~~ auctor not script.

* alauda est insigne Latharingio, hinc
quia Stephanus esset nupsit Theresia austriaco
femine pro austriaca domo.

Musica artis et
mundi.

Favete Linguis, Auditores, Loqui Musia Cupit, et claudere. Res
eodem B. G. R. R. quatuor voces audiuntur, et una loquitur, qui-
= tuor loquuntur, et una auditur, quatuor canunt, et idem
conciunt: quale hoc artis mysterium? Si quatuor voces canunt,
unde idem conciant? Si idem conciant, unde idem gravis, et
Levis, Depressus et Sublimis, acutus et obtusus? unde idem acutus,
et Depressus, asurgit et Dependit, Descedit ab imo et Ascendit à
Summo? quoniam hoc ipsum est Musia, (Cantatum vocum Concordia
= ium unitas, et omnium harmonia.

Quatuor boni sunt dum in gutture nascuntur, quatuor dum in aere
formantur, quatuor voces dum in ore prouident, quatuor dum in aere
se plures in unam coalescunt, dum inter se loquuntur,
Ingeniosa pugna in qua si hostes Divites hostes in hoc consensu, si conjuncti
= tos nihil amittit, gravis et Levis, Depressus et Sublimis, in consensu hostis
ante pugnam, ita vires suas pugna adtemperant, ut dum omnes vin-
cunt et nullus vincitur, mirabili consensu in unum beant: si tamen
in unum plures beant, ut nullus intereat, in consensu, na confusum
= lus, unus et plures, animi et Cantum: pro idcirco consentiant
quia consentiant unus eorum, quia stans pugnat,
idcirco consentiant quia consentiant, patet ex pugna, ita licet Concordia,
et stans unitas, et omnis asurgit mirabilis Musia.
Et ea pugna una nascitur, atque hoc est una ita mirabilis,
quo eadem antecedit, et sequitur, fugit et apprehenditur, prior
se ipsa, et posterior, gravis et Levis, Depressa et Sublimis, obtusa et
acuta, hinc et moesta: atque hoc est ingeniosa Musia, una una
et plures, et plures una mirabilis harmonia.

Silenter favete Linguis, Auditores, et altera Musia loqui, et claudere
Cupit: mundus hic Musiam organum est, aedat Simeonides,
Chorus Musio hoc rem universitas, Choroplastes Deus, Cantores
Elementa, voces qualitates Elementares, Harmonia Elementorum
Concordia.

Desideratis quatuor voces? Dum ignis accenditur sursum

nonne altum et sublime Carit? Dum terra Deorum Devolvitur,
 nonne grave et depressum mugit? nonne aqua deflectit ab imo?
 nonne aer declinat à summo? vultis amicos et concordos foros, Dum
 aer et ignis pugnant in siccitate, et humiditate; atq; hoc est ingenio-
 =sa Elementorum pugna, in qua patet et Discordia, et tunc Concordia,
 et omnibus grata et purgat Mensura mundi et Harmonia.

Quae est ista pars hominis homine major? quae partícula
 mundi aequalis mundo? ingreditur oculum terra nec obruit,
 obruit, immitit se aer, nec movet; insinuat se Coelum, nec
 oculum implet.

Pec quo ista oculi virtus? aperit se oculus, et mundum se
 recipit. Claudit se oculus, et mundum excludit, quae virtute? quo
 milite? quo imperio? quo obsequio? atque celeritas agendi?
 momento ad Coelum evolat, momento Solem et Hellas Custrat, momento
 orbem universum perambulat: si oculus ad Coelum evolat quo
 itinere? si sol ad oculum devolat quo tramite? si uterque
 immotus manet, quomodo alter alterum quaerit, et invenit?

Haec miracula extra oculum istura intra oculum fiunt; hu-
 -mores quibus albitur, Janua quibus argitur, nervi quibus disten-
 -ditur; muscoli quibus movetur, vena quibus albitur, arteria quibus
 -mial, spiritus quibus suspirat, totidem miracula sunt.

Et istius oculi mirantis parca felix, ingrimus quae
 miraculum est humor Crystallinus? si est humor fluidus, quomodo
 non est concretus? si est Crystallus, aut Crystallo similis, et movetur
 nonne, Dum exagrat splendorem.

Sequitur humorem Crystallinum humor vitreus; ille infra
 gemma est, hui infra palea; inseritur unus alteri, nec confunditur;
 vivat humor Crystallinus vitreo, hui tunc sustentat, amant se

Oculi miracula

in viciis humoris limiles esse adjuvant; Custos est humoris Crystallini
 humor vitreus, et genè nutritivus; huius humoris vitrei alumen est,
 et genè fluis.

Omni pupillam nobilissimam oculi partem, et amabilissimam in hoc
 pars oculi minima, et maxima; hoc des amoris et majestatis; per illam
 oculis amat, per illam imperat, per illam irascitur et tristetur; per illam
 illam perit et perit; per illam videmus alios et nos ipsos;
 Latent sub illa sensus impressi et compressi: et forte nigra est, ut illa
 occultet, et impediat visionem pars opaca. Quia illam regit; arana
 debet esse visionis rathas, mysterium esse debet, neque esse mysterium,
 nisi esse ararum.

In illo
 Cantui Mariani:
 Ecce enim Beatae me dicunt omnes
 generationes

Inductiones Divi Bernardi.

I.

Beatae me dixit Pater aeternus, cum Deiparam fecit:
 increati verbi pater, Matrem me esse voluit generati.

II.

Beatae me dixit Dei filius, cum elegit in Matrem: semel
 et hanc naturam, per me best iterum filius.

III.

Beatae me dixit spiritus sanctus, cum elegit in sponsam:
 sponsus non Maritus Matrem de meo me fecit, non deus.

IV.

Beatae me dixit Archangelus, cum virginem salutavit:
 Evanit ad Majestatem nominis cum Deiparam servit.

V.

Beatae me dicunt summi pontifices, et sermo sunt magni,
 Dominant imperium filii, et Regum Matris.

VI.

Beatae me dicunt Reges terrarum, et Brinnises:

Mario acumina
 Magnificat

gerunt vici Dei cum imperant, et Matris cum regnant.
VI.

Beatan me vocant Galliarum Reges, regum primogeniti;
 Non opant Reges Christianissimi, nisi opant Mariani.

VII.
 Beatan me dicunt Teata Coelorum montes,
 Quod ad spectum Dei, pars aliqua gloria est ad spectus virginis.

IX.
 Beatan me appellant omnes amores beatitudinis;
 ut sperare illam possint, ego sum Mater Dei.

X.
 Beatan me appellant peccatores et miseri,
 Quod amicum Deum, nondum fecere salutem mei
Patrem matris

Elogium Primum.

Ab aeterno ordinata sum.

Ab aeterno ordinari debuit opus aeternum;
 Ante tempora inchoanda eras, cui tempus sufficit;
 Ceteris operibus momentum satis est, et pars officii;
 Solum Deum occupavit hoc opus;
 infiniti laboris opus eras, si Deus operando laborares;
 Scilicet designanda eras Verbo Mater Dei Verbi
 Deus nihil extra se videt, equale tibi;
 Accedit ad aequalitatem Dei Mater Verbi.

II

Figurae Mariae.

Proclufit tanto operi Deus, per minora officia,
 Rudimentum fuere Mariae antiquo femine;
 Ostendendo plures erant, utquam vellet Verbum eligere;
 Colligendo erant intra unam virtutes omnium:
 Et Sara, et Rachel, et Judith, et Esther,
 Figurae fuere Mariae, sed minores.
 Unum est, quod omnibus defuit, Matrem esse et Virginem;

Mariae elogia.

Debebatur hic honos Matri Dei, non alteri:
 Nec nasci nisi ex virgine Deus debuit,
 Nec Virgo Mater esse debuit nisi Dei.

III

Maria Revelata Patriarchis.

Revelabit Deus hanc Matrem antiquis temporibus,
 Et pars salutis erat credere Matrem Dei:
 Colebatur à Patribus Mater Dei futura,
 Offerebantur preces virginis, pariterque:
 Tradebatur hoc pietas à patre filius, ab illis Neptibus:
 Nato sunt Congregationes virginis, ante quam ipsa nasceretur:
 Singulis familiis Sodalitas erant, et Domestici Sodales.
 Disiite Sodales Servire Virgini nato:
 Patres vestri Servierunt futuro.

IV

Parentes virginis.

Parentes virginis steriles erant,
 Tales esse oportuit, ut partus virginis miraculum esset:
 Sanctissimi Parentes citra Proles crimen filiam genuere:
 Ceteri Conjuges prius infanticido quam Parentes,
 Prolem maculant dum progenerant,
 Et Mater occidit, dum Concipit:
 Solo Maria, omnis macula expers,
 Maternum uterum pulchro honestavit ingresso,
 Et natalem finem Consecravit, dum exiit.

V

Conceptio immaculata.

Ne maculam originis Contraheret filia Adami,
 Dum vidit eo momento, quo alius privantur jure videndi,
 Excludit peccatum his clarus Dei intuitus,

Excludit gratia, qua eo momento fuit sterna:
 Vel violavit legem originis, qua ante legem praevia fuit:
 Exceperat Legislator eam feminam, quam matrem eligeret,
 Et debuit excipi, ne prolem macularet, cum concepit;
 Si sola virgo proles fuit parentis Adami, non peccantis:
 Si sola Adami filia, Lubum Adami non oluit:
 Eo momento Beata, quo omnes sumus nati:
 Et tunc filia amittit, cum nos ite.

VI.

Maria intra uterum Matris.
 Neque eo momento nuda in Lucem prodit;
 Venit cum Regina omnis lapellet virtutum,
 Et Maria Diva uno momento fuit.
 Nemo sanctorum huius momenti gratiam aequavit.
 Et Maria ceteris momentis omnes felices vult;
 Solus angelus gratias, et augmenta gratiarum;
 Ne quis numerari augmenta possunt, quam momenta.
 Ne quare, qua arte saperet, quo ruidum sentiebat,
 Sapiebat infusa sapientia, non aequata,
 Et in partibus sensibus sola operabatur intellectu:
 Sustentante Deo officia sensuum, et imaginis rerum.

VII.

Nativitas virginis.
 Nihil dulcius unquam sol vidit nascente Virgine,
 Nihil extra se nobilius aspectu Deus:
 Etantur Longae Parentes, et ignorant quod operant;
 Quid si Arts Dei se fissent, et Deum negotem?
 Quid faceret Natura, si futura sciret?
 Natura nativitas est huius ortus Mariae,
 Non satis dixi, ortus est gratia.

Brevitatis in Templo.

Trionnis virgo ingreditur templum, templo major,
 Et major est gloria domus secundo, quam prima;
 Quem qui parentes, qui sua Deo vovent, et ipsos?
 Quid facerent, si futura essent?
 Ingressa sunt cum Maria omnes virtutes,
 Et ingredi non debuit Regia Paucula;
 Ne quare, qualem vitam in templo egerit,
 qualem Decebat matrem Dei futuram,
 Et conceptura Deum, ore et jam consuebat mente,
 Egredat in prophetis Matrem Dei futuram et ipsam;
 Mirabatur alienum privilegium, et nequebat suum.

IX.

Matrimonium virginis.

Ut castus virginis mysterium optet,
 Deposatur homini sponsa Dei:
 Hi est Josephus Maris maritus:
 Inequalis si pater esse deberet,
 Non inaequalis verbi minister.
 Ne inaequalem facit fortuna fabri;
 Sponsa Davidis ad fabricam, vel virginem seducta erat,
 Ne tamen retroverant.

At o novum Matrimonii genus?
 Junctere hoc vincula non carnos sed mentes?
 Hi palmas rubunt non radice sed vertice.

X.

Annunciatio.

Miltitur Angelus ad virginem Angelis parem et majorem,
 Salutatur gratia plenam, et implendam Deo;
 Petat aspersum, ut prius concipiat mente, quam carne:
 Remissanti titulum Matris sine titulo virginis
 Declarat concepturam non de alieno, sed De suo:
 Humbratum spiritum ut solum, non natiuum.

Tum vero ancillam se vocat Mater Dei futura:
 fiat inquit nunc secundum verbum factum.
 Dixit, et verbo conceptum est verbum.
 Olim hoc vox fecerat mundum, nunc facit hominem Deum.

XI.

Visitatio.

Per nota, surgit per aperta montium virgo Dei plena,
 impellente Deo, et Matrem doliante cum portat;
 in gremio Domini cognato induit suum sanguinem Deum;
 Placuit se civem parvuli cordum nati;
 Exultant Castivi, et tibi
 Et Joannes intra uterum veni exercet officium servitoris:
 Propheta Mater spiritu servulorum,
 Et Zacharias propheta legis ultimus, et gratia primus,
 quem alii venturum crediderant, annunciat presentem.

XII.

Joannes Baptista.

Nemo hoc praedone facilius, nemo vocalior fuit:
 via conceptus loquelam abstulit patri, et reddidit:
 nondum homo hospitem Deum excepit humanis nubibus:
 totis triginta annis tacuit, ut disceret loqui:
 post tantum silentium nunc nri vox, et clamor fuit;
 Per linguam tantum, per omnes membris oros,
 digito Agnum Dei ostendit, totum Deinde postera tetigit,
 furore etiam Casite vocalis Herodem tenuit:
 Denique otiosus ad Lyabos Martyr et servitorivit:
 vir omnino magnus, et solo Deo minor:
 Debet primam vitam Elizabethae, et secundam Mariae.

XIII.

Nativitas vestri.

Interca describat orbem Augustus, ut vestigalem faceret,
 Et numerabat homines Deus, ut omnes redimeret;
 Alchem, quale profertur Dei et hominis!

Christi infantis
 elogio.

Sabant artes omnes Augusto, et claudantur Deo.
 Caret loco, ser quem factus est omnis locus:
 Natus inter Beduina Antei Dominus Coeli:
 Planate immortales Angeli flente natura;
 Et verbum Caro factum est, quale miraculum?
 Verbum Patris Hec, quale mysterium?
 Verbum Matrem virginem facit, quale prodigium?
 Erant Joseph, et Maria mirantes;
 Euto, nisi miracula faceret ipse miraretur Deus.

XIV.

Baptistes.

Nuntiatus Baptismus Nativitas, et factus Regibus +:
 Solent agebant vigilas, et amat vigilas Deus;
 Accurrunt, ingreditur, mirantur;
 Agnoscent Aquam ab origine mundi ortum,
 Docentur iterum pro mundi salute ostendendum:
 quid dixerint, quibus neque ipsi narrare surrent,
 Plentium et admiratio vocis inister fuit:
 Donatum tamen Aquam ^{deum} Agno, et Patri ovem
 placuit simplicitas puero, et se Deinceps ^{ab hinc} appellavit Baptistem.

XV.

Reges.

Quam difficile latet Deus, qui ubique est,
 Apparet in Astro, sub foeno, et sub arbo,
 Agnoscent tres Reges intra soliman Fulam,
 Inter foenum et paleas thronum, et in throno Deum,
 Advolvuntur ad sedes infantis, et se salentur minores;
 Post adoratum infantem veni adorarent virginem,
 Nisi fides Rompet Matrem sui esse, non Deam:
 Denique per aliam viam reversi sunt in regionem suam,
 Venerant Reges Ethiani, et revertuntur Christiani;
 Primam viam ostendit stella, et fides suscipiam.

XVI.

Circumcisio.

Avidus redimendi homines homo Deus!
 Offert partem sanguinis, et querit à Patre, an sit satis;
 Negat Pater sufficere hoc pretium, quamvis infinitum;
 Quisum spe redimionum ea lege, ut cautio moreretur:
 Placere tamen primitias sanguinis quasi artham pretii:
 Appellandum negotium, cum totum pretium solveretur:
 O Dura Belli, et Pacis rudimenta!
 O nomen Jesu pretiosum, quod tanto sanguine emitur!
 O quanti venditus mea salus!
 Pluere sanguinem Josephus et Mater, et Lachrimas riguere.

XVII.

Consecratio.

Apparet Publico virgo quasi Mater ingenua,
 Et pater erat Maria Purius nisi Solus Deus.
 Post quadragenos dies fuit infans Deus, et erat Pater
 Rediit Mater flum, et Pater vendit:
 Alio pretio non egebat, qui emebatur suo;
 Pater filius erat et Agnus, et Mater furtus,
 Angustibus Pater factitare Dei, et Paterum de clamat:
 Quod erat infanlem Anna, et senem parturit:
 Interca filius suscipiatis, et erat pater Deus;
 Nullus hanc suscipiatis equavit triumphus:
 Pater suscipiatis erat Christus, et Pater Deus.

XVIII.

Inga in Aegyptum.

At quale illud mysterium? monetur à Pater fugere Deus,
 Et cogitur exire spe, qui patria est omnis locus:
 Docere nos voluit exitum spe, quidquid non est Caelum,
 Et nos mundi hujus hospites spe non cives:

Na lumen Aegyptus ignota Josepho est;
 Et tui alter Josephus, bene non fuit,
 Exclamant cum eo Josephus, et Jesus,
 Et nondum homo uterque, jam etiam fuit

XIX.

Duodenis in Templo.

Duodenis auditor in Templo, et Doctor,
 Et dixit de Deo, quo Deum habebant non puerum:
 Et poterat et doctrina agrosi esse Deus;
 Vixi magistros male praeceptor esse discipulis:
 Admirans Mater absentiam filii interrogat causam,
 Obstitit, cum filius de patre eterno respondit.
 Nec nota redit ad fabriles operas Doctor Legis;
 Ne quare, quid totis hinc inde annis egerit,
 Latuit, et erat subditus illi;
 Difficilis lectis tot annis doceri debuit.

XX.

Christus faber.

Exercant artem Cyprianam Josephus et Jesus,
 Quod firmum Deum sub nomine;
 Dixit aliquid, qui nunc ignorat;
 Docetur fingere rotas, qui fixit bella;
 Admittit laborantis Mater, et segmenta colligit;
 At heu pedolent arboris olim Crux futurae!
 Et mortis ac vitae haec officina est,
 Josepho non attingens arborem
 Si quis vitam latere in arbore,
 Nec tunc mater fragmenta colligens;
 Sic Christus, et mortis olim futurae jam faber est.

Vita Christi Privata.

At quis hoc vita Divina, et ignota?
 Solvet amat Latere Deus, et intra se esse;
 Ante orbem auditum Deus, intra se vidit;
 Et sibi ipse mundus, et Domus, et focus fuit.
 Paterque intra Deum seipsum fuit, ne solus sit Deus:
 Invidat se ipsum ut Deum, homo Deus.
 Totis triginta annis apud Matrem latuit,
 Na tamen solus fuisse dicendus est, dum cum Matre fuit,
 Na solus esse potest, qui Deus et homo est,
 Solvet solus erat homo Deo, et homini Deus.

XXII.

Valens dicit Matri suus ad vitam publicam.
 His serè verbis valens dicit Matri verbum patris:
 Vocor ad vitam publicam, na desero tamen privam,
 Miscebo utramque, et publicus ero et occultus.
 Dedi annos triginta vite occulte, sed dabo publico;
 Invisam te identidem, et tu identidem sequeris me,
 Pars eris laboris mei, et ego tui,
 Colligam Discipulos, eorum tu quoque Mater eris:
 fiat, inquit virgo, et amavit, et flevit.

XXIII.

Margarita Cananensis.

Nondum ad erat miraculorum hora, ipsi Maria adfuit.
 Vocavit miracula, quae evocaverat Deum.
 Decerat vitam Convivis, et Deus ipse Conviva erat:
 Deesse aliquid non debet, ubi ad est Deipara;
 Proponit filio defectum, na respiciam saepe Deperat:
 Monet famulos exequi mandata filii etiam Puberati,
 Na more, subitio miraculo a quo vertuntur in vita;

ad seipsum
 alio tempore
 in peris

Mirantur famuli hauriri vinum et aqua :
 Et Clementi subeum mutatum esse in solium ;
 Solius ignorant Nethem esse quod rogat, et Deum qui imperat.
 qui nunc aquas vertit, in vinum, mutabit vinum in se ipsum.
 Eritus interea episcopi, et sanctus miracula.
 Verum mirum, si vinum est optimum, quod est miraculum.

XXIV.

Miracula vite sublimis.

Miracula quos potest ut numerari possent miracula,
 Dum loquutus, aures surdis, dum aperuit, oculos caecis,
 Dum tangit, pedes claudis restituit;
 Paralysos, hydrogossos, Leprosos,
 Morti erant dum permitteret, sanitas cum juberet.
 Mortis ipsa mirata est reddi sibi vitam, vel invito;
 Miratus Demon ipse tot miracula,
 Credidit Deum esse qui faceret, et Deo non credidit.

XXV.

At quis illa doctrina, quam appellat suam, et non tuam?
 Mea doctrina creabat, non est mea;
 Si tua est, o Christe, quomodo non tua?
 Et si non tua, quomodo tua?
 Quid est tam tuum quam tu?
 Aliquid non tam tuum quam tu? Si es aliquid quod es?
 Tua non erat ut hominis, tua erat ut Dei.
 Verba erant verbi, et verbum est habitus;
 Si tua doctrina erat, et non tua.
 Doctrina erat pronuntians hominis, et Dei loquens;
 humana vox erat, et verba Divina.

XXVI.

Valedit Matri illius ad Crucem.

Nunc Denique Civitas à te datur, et bene Civitas à me:
 volor ad mortem, et non erudum est Deo pro homine,
 Promissi ab eterno hanc mortem, cum viderem me Deo;

Deest homini unde solvat, et cautioni blivendum est:
 hic est ordo passionis meae et tuae.

Justitiam hodie Convivium meum, et tu scire videris me;
 frades ab uno et meis, et amicum appellabo dum tradet;
 Accusabor, flagellabor, Damnabitur Deus ab homine:
 Denique videbis me morientem, et mori velle.

XXVI.

Conspectus Equitris.

Stat oneratus cruce ad Crucem Deus.
 sedebat victima Equum, in quo erat moritura:
 succubat mædis in vitæ sub onere Arboris:
 non quale sordus, quo opprimitur ipse Deus,
 vidit cadentem filium Mater, et a filio vix est:
 Obstupuit, exspavit, Defecit;
 suspexit Deficientem filium, dum ipse Defecit;
 hodieque ostenditur peregrinis Deliqui locus.

XXVII.

Maria juxta Crucem.

Stat juxta Crucem Maria altior cruce:
 filius patibulum Mater, Mater filio patibulum erat:
 Crux erat opposita cruci:
 duplex, et una arbor gemina et una vitima:
 Ne quare quid dapa sit filio patiente:
 Gravior serpsa est quam omnis Martiris:
 Sorsus moritura, ipsi miracula fecisset, ut mater viveret;
 qui contra se miracula fecit, ut mori daret.
 Denique aperit morientem, et mori voluit:
 Excepit ulnis refixam è cruce filium,
 Et quo vivum genuerat, penè omnia est mortuum.

XXVIII.

Maria in Triduo Mortis.

Maria hoc triduo penè exanimis fuit;
 Nilul lentus erat animum filii animus Matris;

utraq; ad Limbos iuit, utraq; ad Cælos rediit;
 Nec Dubito, quin accelerarit reditum flui,
 quo acceleraret adventum verbi.

XXX.

Resurrectio flui, et apparitio Matri.

Revitit post triduum fluis, et cum fluo Mater,
 Anni primo apparuit, quo prima natus erat,
 Et dum ostendit gloriam suam, venè aperuit gloriosam.
 Quid dixerint redivivi, meditari licet, non effari:
 Non est famuli explicare Labias Dominorum;
 tanta gaudia nec Mater toleraret sine miraculo:
 Nec fluis ferret, nisi Deus esset.
 Verbo uno Dico, revitit, Dum redivivum fluum vidit;
 Notavit, amavit, et bene iterum Mater fuit.

XXXI.

Ascensus in Cælum valediit Matri.

Redeo ad Cælum, Mater, unde ad te veni;
 Proxato te brevi, ut illi Matrem habeam, ubi habes patrem:
 Interea in Ecclesia mea Mater esto,
 Volo petram vicariam meam esse, et bene tuam.
 Nec Desero Ecclesiam, cui spiritum sanctum sufflatus:
 Mittam illum brevi, te proxat De meo.
 Paracletus erit ceteris, et sponsus tui:
 fiat, inquit, virgo, et que è Cælo evocaverat verbum,
 verbum omisit ad Cælum.

XXXII.

Ascendit in Cælum.

Iterum descendit in Cælum virginis, qui olim descendit;
 Replevit totam domum, et bene mutavit in Cælum,
 Ceteri partiales ignis, Maria totam flammam excepit:
 ubi inhabitavit spiritus, ubi verbum habitabat:
 Et soluit esse fluis, nisi sponsum esse malisset:
 amavit tamen virginem ut hospitalem, et bene ut Matrem.

Sequitur Joannem in Asiam.

Admirat virgo Joannem in flum, et ille in matrem,
 Substituerat enim sibi Christus, et virgo amabat a virgine;
 Secuta est eundem in Asiam, ut Asiam conseruet;
 Ad Dum Joannes Ecclesis regeret, Joannem venit.
 Nec tulit prophanam Mariam Diana Ephesina;
 Evanuit ad omni potentiam Deipara Dea fabulosa:
 ut sicut Ephesum Deipara placuisse:
 asunt itaque Deferre et virginitas matris, et Maternitas Dei.

XXXIV.

Moribus vi amoris.

Avida erat Celi Maria, et Mariae Coelum avidum erat.
 Rediit Jerusalem illi moribus, ubi flum viderat morientem;
 Evocati ex variis orbis plagis discipuli, vel aduati:
 Ca Celeritate venerant, qua eunt Angeli;
 vident Deficientem Matrem, et senes ipsi Deficiunt;
 Carpus Amoris erat non febris;
 Pa mori nisi amore Debit, quo amore vivebat;
 Improbe amor, quid sibi amplius?
 Occidit flum, et dabit non parvis.

XXXV.

Incongrua in Tumulo.

Sentire poenam originalem non Debit, quo non admirat deum.
 a se flum sibi Cruciationem soluit, nec Mater Debit.
 quod probum est unius, probum alterius:
 quid verum est cum ea Carne quam superavit Deus?
 Bene mutata est in Spiritum, Dum superavit verbum:
 Mortem tamen subit, Putationem poenam, non suam:
 Denique vi amoris obit non febris, aut morbi:
 Aliquis Dum absorbit, Nutrat quod urit.

XXXVI.

Auribus virginis.

At qualis ille Curus, auribus auribus sunt immortales auribus?

Quis ita, quae effendit, et cui Deus, fil obvis?
 Haec est regina nativae, et serae gratiae:
 Sibi pompa exiguenda erat, quae Deum exceperat,
 Aspice anime, diu aliquid sublimius
 Ante adventum gratiae Mariae regnabant in Coelo tres Reges,
 Nunc regnabant tres Reges,
 Aetherae thronum addit homo Deus.
 Adventante Mariae tertius thronus est additus:
 Et nunc tristes in Coelo regnum est, ubi erat unum:
 Sed proxima Deo Mater Dei:
 Agnoscat se subditus, huius throno, throni Angelici:
 Et Maria inferius est, quidquid non est Deus.

XXXVII.

Gratia, gloria, et cultus virginis.
 Quanta ad Mariae gloria, solus ille novit, qui contulit:
 Creabat virgo artem foederandi cum Deo,
 Et pulchro foenore augebat merita meriti, et gratias gratias,
 quae primo vitae momento sicut habuit quam singuli Coelites,
 Cuius est extremo astuente sicut habuisse quam omnes:
 Nunc dubium est, quin sicut habeat gloria, quae sicut habet gratia:
 Atque hoc est mensura hyperdulio, exceptus gloria.

XXXVIII.

Solebas virginis.
 Quaevis quid populi in Coelo? est omnipotens;
 Profecit itam Deum, Praeparatis et benedictis suis;
 qui scriptum dedit per Mariam,
 Imma vult nos habere per Mariam.
 Nunc liberalior eligi solent dispensabit, una efficacior;
 Ceteri Coelites rogando impetrant, Mariae serae imperando:
 Subditus olim ille Deus nunc etiam pareret, si ille praesideret.
 Nunc tamen imperio quae est erga volentem.
 Et quoque Deus Matri subdidit, ne à Matre aliquid velit.

XXXIX.

Solebas virginis.
 Elige qualem te velis Mariam, vult à te eligi.

Provata est si finis, meditatrix si non audes;
 Asylum est miseris, altare reis, orarium egenis;
 Præteritus donat, ingratis ingerit, in oib; obtrudit;
 Nominem relictum miserum nisi spe velit;
 Imo neq; omnes salubres spe miseris, qui spe volunt;
 Nemo queri se illa potest, etiam impius,
 Satis omnibus etiam, dum non solum Deus,
 Post amicum Deum adhuc superest Mater Dei;
 Et post naufragium adhuc se offert tabula navis;
 Abiciunt illam, derisunt,
 Apprehensunt illam, evagant.

In Hunc
 Sacerdotum Patrum
 Maria Donum Dei Dono-
 rum Domina
 Deorum Logia.

I.

Maria Donum Dei.

Donavit Deus hominibus Mariam, vel illa hominibus Dono:
 = vit Deum, imagna liberalitas est et alterum certamen; vinceret
 Maria, nisi accepisset quod donat: nihil sanon extra donavit
 Deus majori virgine, nisi cum donavit se ipsum, in se neque
 se ipsum dedit, nisi virginem donasset suam.

Maria Donorum
Domina.

II.

Maria Donum suum personarum.

Et luceat uterius ite, vel aliquid de Maria dicere:
 Donaverat intra se Deus, quicquid intra Deum donari potest: Dedit
 omnia filio, dater proter characterem Patris, Dedit et utraq;
 omnia spiritui alno proter solulam generatoris +: cum neq;

esse alius intra Deum, qui donare posset; a nequialius qui
posset accipere, experiri voluerunt nobis persona, quid posset donare
extra se; electa est Maria, in qua tres personae explorarent quid
donare posset.

III.

Maria donum Patris Aeterni.
Semel locutus pater aeternus uno verbo omnia dixit, et
semel uno auditu omnia verbum audit: nec pater quibus dicitur
intra se, nec verbum quibus dicitur audire: ne unum factum
Patris locutio esset, electa est virgo, cui pater iterum verbum
diceret, et quo patri rursus verbum responderet: accepit verbum,
Maria hominem fecit, et patri reddidit. et eloquentem fecit:
vocale fecit.

IV.

Maria donum filii.
Et hauserat intellectum Patris aeterni filius unicus, neque intra
Deum aliter gigni poterat, neque Deum iterum nasci: et tamen aliud
voto naturae filius Matrem quae dicitur dicitur patri, et rem
miraculo majorem: substituit sibi Matrem pater aeternus, et
filius qui Matrem nascentis non habuit, renascentis invenit: sui
idem bis genitus, idem bis natus: Deum Patris aeterni iterum
filius factus.

V.

Maria donum Spiritus Sancti.
Amant se invicem pater aeternus et filius; debet operari
qui amat, debet adesse esse qui redamat, debet esse tertius qui amorem
excipiat, quo uterque se amat: huiusmodi intra Deum amatis
Circulus; nec quibus personae admittere solet Divinitas, huiusmodi
nec paucioribus esset beata: ne tamen Spiritus omnia inferendus

epet, elegit extra Deum in sponsam virginem, implevit gratia, obumbravit, adjuvit, Deservam fecit, sic intra Deum spiritus foris fecundus fuit.

VI.

Quale, et Quartum Donum Maria.

Quale et quartum Dei Donum sit Deservam, et eo quod; hoc patrem eternum imitata eundem patris filium Deum non patre virgo ut verbum conciperet; admisit illa quidem spiritum sanctum, sed ut sponsum, non maritum, et spiritus sanctus adiutor non de suo. O Matrem patri eterno similem; neque ille feminam verbum genuit, et Mater virgo esse debuit, ut Deservam esset.

VII.

Maria Donorum Domina.

Quid mirum, si haec Donorum Domina est, cui Deus Donavit seipsum, et quae hominibus donavit Deum, nec desisti volens illis dari, quod a Deo donare potuit, nec facultas quam Deus genuit omnipotentem reddidit, nec desunt donanda, cui Deus donavit omnia, nec ipsa est tantum administra Donorum, sed Domina, rogare potest, sed filium volentem donare, et urgere nolentem, et sic olim subditus patri num etiam rogi potest, et urgeri; nec tamen urgendus est, qui legis observans, quam servat, reveretur Matrem, exstomat eius vota, et provertit imperio.

VIII.

Deservam Ecclesia Domina.

Domina est Ecclesia Deservam, et Mater, et filia; subdit illi Christus Ecclesiam suam, cum fuerit ipsam subiecit; Matrem

quoque Ecclesie fecit; Dum fecit suam; eadem filia et Ecclesie,
 Dum est filia gratia: genuit illa gratiam; Dum filium
 genuit de gratia fecit ut gigneret.

IX.

Deiara Domina Sumorum Pontificum.

Hac quoque Domina et Sumorum Pontificum; non essent
 illi vicarii nisi essent admittenti Matris: Angularis Ecclesie
 Lapis et Christus, et Maria Lapidis angulus; Rex fecit utraq;
 unum Dum fecit hominem Deum; huius Lapidis et Angulus
 in viti debent summi Pontificis, ut sint immobiles.

X.

Domina Regum.

Deiara quoque et Corona sunt dona virginis; Deus ut
 nobis subditos haberet fecit Reges, ut Matrem honoraret, eodem
 esse voluit subditos Matris suae: Major aliquis Deus, Deus ipse,
 Dum apud nos viveret, subditus esse voluit Matris, non tantum
 filius; inde illa reverentia Regum erga virginem, fecit illa
 Deus regum Dominam Dum fecit Deiaram.

Unus est Deus, nec tamen est solus;
 Nec Deus esset, nisi esset unus;
 Nec beatus esset, nisi esset solus;
 Unitatem requirit Divinitas,
 Et Trinitatem felicitas.

II.

Mutus esset Deus, nisi loqui posset;
 Nec loqui posset, nisi alter audiret;
 Debet esse unus qui dicat;
 Debet esse alter qui audiat;
 Debet esse tertius qui dicta respondat.

III.

Melius se amare se amat Deus, nisi esset Trinitas;
 Debet unus qui amet;
 Debet alter esse qui redamat;
 Debet esse tertius qui amorem extirget,
 quo uterque se amat.

IV.

Si intra Deum loquutus unus, et duo audiant,
 Gubernet omnia Patris,
 Verbum omnia audit,
 Spiritus omnia respicit,
 Nec filius esse suspicant qui dicant,
 Nec filius qui audiant.

V.

Si intra Deum unus genuit Monadem,
 Si utraq; in se reflecta spirat amorem;
 Si quilibet nihil amor amaribilis;
 Si amat intra Deum Deus, et amatus Deus,
 Duo se amant, et amatus tertius.

VI.

Si exhaustus Divina fecunditas;
 Si pater exhaustus omnia verba uno verbo;
 Si pater et filius exhaustus amorem uno osculo;

Sic Spiritus Sanctus noster invenit quod producat;
quia intra Deum noster seest, quod addat.

VII.

Neque paria sunt ea productiones, non fletus,
Neque Deus esset, nisi esset pater,
Neque pater esset, nisi filium gigneret,
Neque uterque esset, nisi uterque spiraret;
Neque Spiritus à filio differret, nisi ab illo procederet.

VIII.

Quae aequalitas personarum, et inaequalitas?
Neque antiquior est qui producit,
Neque junior qui procedit,
Neque prior qui omnia tribuit,
Neque posterior qui accipit,
qui dat omnia, noster amittit;
Qui accipit omnia, noster adimit;
Trinitas est personarum,
Et unitas Divinum.

IX.

Quae mysterium rationem excedens, non fidem!
Tres intra Deum Divinitas habent, non sunt tres Divites,
Tres regnant, non sunt tamen tres reges,
Tres intra Deum habitant, non sunt tres hospites,
Eadem domus est Trinitas, et idem Thronus.

X.

Majus mysterium, quod credere licet, non intelligere:
Luces sunt notiones personarum, quam relationis,
Luces relationes, quam differentiae,
Tres intra Deum referuntur quatuor respectibus,
Tres designantur quinque nominibus:
Sunt tamen tres differentia, ut sint una.
Tria gemina Trinitatis et unius Trinitatis,
Tres flores unius radium,
Tres fluvii ejusdem fontis,
Tres radii ejusdem solis,
Unus Deus est, et tamen Trinitas.

Logia Dei.

I.

Existentia Dei.

Non existeret Mundus, nisi existeret Deus:
 Nec navis sine gubernatore,
 Nec tabula sine ductore,
 Nec sine Architecto Palatium,
 Nec sine Rege imperium,
 Nec sine Duce exercitus,
 Si dementia, si rursus, si artores loqui surrent, Loquentis natura una
 una haec est, Patet Deus. Nemo se Deo subicit etiam in fine,
 Plus in corde suo Deum negat: sed Deum si negat, affirmat.
 Ceteris in rebus ignorare epe soporibus; Quas haec in parte Christiani sumy.

II.

Natura Dei.

Ne quare genus Dei, nihil habet carnis, nec Differentiam, totus
 ab aliis differt; Nec accidentia, totus substantia est; Vis sine igne
 Sed Deus, A se totum, vertit rerum, Ens à se, actus suus,
 Nullus de alieno, totus de suo; fons fluminis sui, Oceanus seipso, leny,
 Nullus egens, et quo omnia egent, in quo nihil est melius, hic est Deus.

III.

Veritas Dei.

Ut scias, Deum esse unum, quare quid Deus sit, non esset actus
 suus, nisi esset unus. Non esset in, quo nihil est melius, nisi esset solus;
 Si essent plures, Singuli haberent sua, non omnia, Deesse igitur
 alteri, quod alter habet, At ille non est Deus, Cui aliquid Deest.
 Et si essent singuli, Si essent duo: Possent igitur alter nocere,
 quod alter vellet, At ille non esset Deus, Cui resisteret Deus: Nullitas
 Numinum est pluribus Numinum; Veritas Dei, est Dei veritas.

IV.

Similes Germanum.

Divinus bene est Deum trinum esse, quare unum, Demonstrat

unum Theologia, non demonstrat Trinum, Publica bene est unitas
 Dei, arana Trinitas; Eadem sub velo fidei, et credi potest, non fieri.
 Quis illud intelligat, naturam Divinam unitate Distribui? Conflui
 numerum, nec ab unitate recedi? Communari naturam incedendi.
 Quis agiat tres esse personas, non substantias, Cui inter equals
 una sit summa, Cui nec pauciores esse possint, nec plus.
 Quis exprimat Patrem Priorem esse filio, non antiquiorem, Pri-
 -oratum hancum Divini, non quilibet procedere equalem patri,
 non similem, aut similem filio esse, non fratrem. Insensat
 hanc omnia rationem, non fidem, Acvidetur humana ratio, non
 fallitur, et adjuva alieno lumine sic bene quod credit. Debet
 contra se Deus exercere sollicitudinem, ne sit solus, Debet loqui esse,
 ne sit mutus, Debet igitur unus esse qui dicat, Debat alter esse
 qui audiat, Debet tertius esse qui dicta diligat. Debat unus
 esse qui amet, Debet alter esse qui redamat; Debet tertius esse,
 Cui uterque anorem Communuet, si absolvitur numerus Divini
 amoris circulus; Nec locus est quarto personae, Deum exhauste
 his primo.

Patet Aeternus.

Si in fine Avis, et pennis, sine Patre, et Patre sui; ante mun-
 -dum, et ante nihilum, Aeternitatem vidit, et fecit. Post Aeternitate
 et a seipso, non ex nihilo, locutus est, nec soluit loqui nisi alteri,
 Alteram illum produxit, cum dixit, Dedit illi omnia sua, ut esset
 equalis, fecit imaginem sui, ut esset similis, nihil excepit nisi fi-
 -lium Patris, quem Patre non potuit. Si tamen omnia dedit, ut
 ritie amiserit, fecit se suo similem, nec se paucorem. Sufficit eadem
 Divinitas duobus, et sufficit totus: Plus est se produxit verbum, et
 cum illo spiritum, Minus esse non debuit facundus corde quam
 mente. Prior utroque, non tamen antiquior est, nec major, prioribus est originis,
 non evi, aut temporis: Aequos vito sunt qui semper vivere.

VI.

Verbum aeternum.

Hic solus mentis pater, et verbum oris, videntis quantum,
 ipse loquens, alius est a patre, non aliunde loquens pater omnia
 verba vero dicit, et nisi, nisi alius esse solet qui dicit,
 Ne alius esse qui audiat, nec pater id quod dicit est aliud: Exhaust
 negam patrem sermo unius, nihil habet ultra quod dicit, quid dicit
 idem dicit in se respicit, semper genitus est filius, et semper dignatur, pater
 pater esse, si pater dicit, pater filius esse, si pater audire, et si
 esse solet in Deo silentium, nec pater esse nec verbum.

VII.

Spiritus datus

Hic a patre et filio non ore, sed corde, de lingua procedit,
 se flamma, pater et filius suspirantes nec duo spiratores, uno
 spiritu et uno spiritu, sicut flammam quam arhelant, pro:
 cedit a duobus spiritus unus, Halitus oris in vaso cordis, gemini
 amantis unum opulum, gemini spirantes unum suspirium, patris
 et filii in unum. Exhaust spirantes arhelitus unus, nec sanon
 anare apant, cum semper arhelant, pater vivere, si pater
 spirare. si pater fecunditas exhaustur in verbo, si pater et
 filius queunt in opulo, si tres personae insistent amorem unu:
 lum, si extendunt in argulum, ne deserat centrum.

VIII.

Verbum incarnatum.

Hic est deo homo, et homine deus, naturam divinam carnata sus:
 -sura, humanam vestivit aliena. illam terminans, hanc sustentans,
 utramque copulans, eundem semel hominem, semel deum, eadem
 corona bis regem facit. idem pater filius et filius, idem pater et
 novus, idem deus et homo est, ut sit Jesus. idem homo esse debuit,
 ut debitor esset. idem deus esse debuit, ut esset solvere. idem inot:
 -falsus, ut deus, homo esse voluit, ut mori esset. idem hominis miseriam,
 ut deus, ut esset eius misericordiam, miser esse voluit. idem de homine
 cogitat gemino intellectu, idem hominis amat dubium affecta: idem.

Si Liberalis ut tribuat, Si inferior ut parat, Si potens ut pro-
=tegat, idem geminatas virtutes habet, ut forte sit bonus. Denique
vis scire quid sit Japs? Et aliquid dicit Japs quam Deus.

IX

Infinitas Dei.

Non potest Deus, nisi esset infinitus, potest credere, si esset finitus,
Potest melior esse, nisi esset infinitus, potest major esse, nisi esset
maximus. At Deo nihil potest esse aut major, aut melius. Neque
uno tantum modo infinitus est Deus, sed omnibus, infinite sapiens
=nitate sapiens, esset aliquid quod nesciret, nisi esset infi-
=nitus, esset aliquid quod non posset, si aliquid esset nite,
Nec tamen nihil est aliquid; unum est, quod Deus non potest,
errare, et hoc est infinite sapientem esse, non posse errare.

X.

Immutabilitas Dei.

Immutabilis est Deus omnia mutans, mutare non potest omnia
nisi esset immobis, idem semper, non alius, nunquam novus,
nunquam vetus, Semper novus semper vetus, vidit juvenem mu-
=tum, et videt senem, Na juvenis ipse, nec senex. Na muta-
=re locum potest qui ubique est, Na alium qui figura Card.
Na mutat Consilia que sunt eterna. Nihil videt oculis infans,
Nec videt quod semper non videt, Nec scemil quod semper non
=dareverit, Nihil destinauit ab eterno agenda in tempore, Nihil
=destinauit Nona sua opera, non peracta; Mutatur tempus, non
=eternitas, et quod jam factum, sepe ante jam fuerat.

XI.

Aeternitas Dei.

Nec quare Avus Dei, majores non habet, si haberet, esset
junior, et Avus Deus esset, non Avus. Nec quare quando
=fuerit. Nunquam incepit qui semper fuit. Semper fuit qui

alimunde nihil accipit. fundamentum entium nō habet antiquitas,
 originem rerum nō habet originem; Deus autorem non habet,
 neque ipse est auctor sui. Prior est seipso, aut posterior. Deus
 est ens à se, nec tamen est effectus sui. Non existit Deus, quia
 Durat; Deus Durat, quia existit. Ceterarum rerum mensura est
 tempus; Deus est mensura temporis et eternitatis.

XI.

Immensitas Dei.

Implet omnia loca Deus, nec impletur; intra omnem locum
 est, et extra omnem locum, ante mundum ipse ipse mundus erat,
 et post mundum, ante mundum ipse ipse mundus erat,
 non accepit ad mundum, quando illum condidit. Non recedat, si illum
 destrueret; intra dum ipse Deus, et ubique ipse; Deus est ubique per
 portiones sui, partes non habet qui est spiritus, si dividitur ipse,
 non ipse Deus; totus est intra mundum Deus, totus extra illum,
 partes habet locum, totus non Deus. facile ubique totus est, qui est
 infinitus.

XII.

Scientia Dei.

Scit omnia Deus, et nihil didicit, et nō obliviscitur, et nō
 meminit; nihil addidit novi, quod semper non sciverit; scit praeterita,
 quia ita fecit, scit praesentia, et ita adspicit, scit futura, quia
 ita decernit, scit quod nunquam erit, et quod ipse si decerneret.
 scit ipsum nihil, et dum nihil scitur bene est aliquid, videt res
 omnes extra se, et intra se videt, scitator est rerum, et penitum,
 pictor est magis innata, non facta, vivunt in hac imagine
 res exsertas vite, et dioces in fideis sui, quam in se ipsis,
 bene illis nocet Deus, dum extra se facit.

XIII.

Immensitas Dei.

Quisquis quid potest omnipotens Deus? potest id omne quod vult,
 non vult tamen id omne quod potest; potest omnia potest futura, non

potest in totum facere, quod potest facere; non potest facere
 nunc, quidquid potest facere nunc; et lauriret sobrietatem suam.
 Si omnia faceret; sit magno artificio Debet superare quod copit.
 Nobilior est opere ipso modus operis: Vel fortis eget ad bella,
 vel auxiliis, Musca illi miles, et iara exercitus est; vocat ea,
 que non sunt, et dat arma dum vocat, audit imperantem
 nihilum, et quasi ex utero generat mundum. unum est, quod
 non potest Deus, scire, aliorum est volentem spe, malum spe
 non posse.

XV.

Bonitas Dei.

Hec adeo bonus est Deus, ut nemo crederet eum sit bonus, Neque
 est bonus tantum, sed ipsa bonitas; Neque hoc est una virtus,
 sed omnium cumulus; totum Deum dicit, qui appellat bonum.
 Neque intra Deum hac bonitas sistit; Bonitas sui dicitur,
 cum mundum condidit; Major fortis bonitatis homo fuit,
 totam se effudit, cum Deum hominem fecit, fallor tota
 existit in Deo, tota in Deo sistit, satis est tribus personis ea-
 dem bonitas, ut sit satis, est infinita.

XVI.

Charitas Dei.

Hec adeo fecunda est, ut intra Deum sicut Deum.
 amant se pater et verbum, vel dum se amant, Deum spirant,
 Haec est pater et filii, spiritus sanctus, opulum est quorum
 receptum à tertio, fecundum opulum? quod inquit Deum Deo.
 sistere intra Deum hac charitas non sistit; si pater dilexit man-
 dum, ut filium unum dederit, si vero pater et verbum amant,
 ut donantur spiritum, dedit se ipsum pater, vel si fuisset qui do-
 naret. Dedit tamen se ipsum, dum donavit heredem suum.

XVII.

Suavitas Dei.

Candatus suavitas Divina, dum gustatur: Novum elogi genus
 gustu laudare, non gustu. gustaverat ilam Regius Proflota, cum

Dixerit: gustate et videte, quam suavis est Dominus; hoc affusa
Divinus virtutibus illas temperat; Severior est justitia, nisi suavitas tem-
peret illam leniret. fortior est omni potentia, nisi suavitas est tem-
perat. Nec modus tantum virtutum, suavitas est, sed amabilis virtus,
hac hominem admittit ad colloquium Dei. Nec Deum homini familiaria-
rem facit. gustant se invicem personae Divinae, cum se amant, qu-
stant Beati, et solus est illis Deus, ac obus. quale convivium gustare
Deum, et habere convivam?

XVIII.

Patientia Dei.

Qualis illa Patientia, quo salvari peccatores non solet, quinqueaginta
seculorum injuriis irritatus Deus, excedit interitum mundi, ut longius
danti populi, quasi injuriis non essent satis, dolores addidit, Aumeru
Corpus induit, ad ledi populi et mori. Sese moriturus nisi miraculo
vitam servaret, Miracula fecit, ut danti populi. Illustrius aliquid
addo, et miraculo magis, Redivivus et immortalis invenit novum genus
moriendi. instituit sacrificium, in quo victima esset. et quoties
immolatur, toties missive moritur.

XIX.

Clementia Dei.

Hac est ars Dei nobilissima, facere posse et velle, facere nolunt,
aut repugnant ignobles animo, nihil Divinus facit Deus, quam dum
ignoscit. ac vide Clementia modum ultra omnem modum, parit armata,
dum uligari solet, parit ingratis, et sepe i plus aliquid duo, parit
inviti; Deperit ab juvenite mundo, et sepeverat facere. audi
aliquid Divinus, providit secularem mundum, et condidit;
audi aliquid magis, quievit septima die post mundum conditum;
quos causam quietis, sepeverat homo, invenit cui faceret.

XX.

Misericordia Dei.

Hac virtus iterum, et sepe Deum Creatorem facit; Creavit hominem
dum extraxit ea nihil natura, Creavit dum eduxit ea nihil miseris,
Creavit dum abstitit ad statum gratia. audi quam valde placeat Deo hoc

nobis virtus; Patrem se misericordis appellat, non justus, sed
 De alieno justus, misericors de suo; Misericors volens, dignus in vobis,
 Misericors bene se putat, dum miseros videt; Neminem creavit miser,
 ut esset miser, nemo esset miser nisi ipse vellet; quod velit tota auctoritas
 est miseri, nulla Dei. XXI.

Liberitas Dei

Hec est imago Dei, magna largiri; hoc est Deum esse bene omnibus factum,
 Quia natura donare voluit, aut respiciat; Et hauriri sinit, si
 aliquid donent; sicut et ignis serit se credit, dum fluit. Oceanus
 gaudet tot fluvios habere, quot fluvios. Liberalis Deus Divitem se
 gaudet ut donet, neano finis fluere esse bene seminat.
 Ac vide Liberalitatis gradus, Dat Deus beneficia sua, non vendit
 Dat ut munus, non ut servus, Dat ut servat, non ut recipiat; quod
 Liberalis est, Donat omnibus etiam indignis, quod magis est, Donat
 ingratis, quod magnificentius, Donat in vobis, quod Divinus est
 Dona sua, Donat se ipsum; cre veteris Liberalitas non colit,
 et haurit donantem Deum, nisi esset in vobis. XXII.

Justitia Dei

Agrorum justitiam Dei scelus et virtus; Nemo ita negat,
 etiam Atheni, Affirmat ita etiam, dum dubitat; et
 scelus ita, dum ita timet; nemo huius timoris exorsus est,
 etiam qui nunc timet, sentit ita, etiam dum extulit; Cedit jus Dei
 Quod est, dum offendit; justus est Deus, dum scelus condit; justus est
 dum neminem respondit, quam promptus; promptus ita iniquis scelus,
 Cedit ita justus videt, clauderet justitia, nisi esset gemina, Debet
 suam sceleris, et coronam virtutis. XXIII.

Sacrilas Dei

Brumbarum Angeli, dum sacrilatem Dei proclamant;
 velant facies suas, et tantum Lumen non sustinent; Conspiciant

alas et immoti manent; inclinatur Caelum ad reverentiam. Dum
 hoc nomen audit, fremit orbis universus, et adorat, quod metuit; soli-
 =cet Contractus hac voce Majestas Dei: solum Deum Divit, qui appellat
 Sacerdotum; Exlauditur hoc nomine, quod quid non est Deus: includitur
 omnis filius Dei; et clus fere loquitur Sacerdos, inquam Deus.

XXIII.

Dominium Dei.

Non arte fuit Deus quam Dominus: non incepit aliquando hoc
 Dominium, nec cepit: ortum non habet, nec exitum, quod est eter-
 =num; nec acquisit hoc Dominium Deus, nec accepit: inde est Deus,
 Subest huic regno quidquid est alicuius. Subest quidquid est nre.
 Subest huic Domino Reges Terrarum, aliorum Domini sunt subditi
 Dei; repetere coronam, solet, qui illam dedit: et repetit coronam,
 Dum repetit vitam. Solus Deus nre amittit, nre accepit.

XXIV.

Providentia Dei.

Nuli hominum generi ignota est Providentia, nullum hominum
 genus est illi ignotum; Agnoscit ipsam arator (Dum projicit semine
 Sedit Palmis vinditor, Providentia nutrit, Regit oves oves pastor,
 Providentia pastorum. Juveneret artes et imi artibus; Providentia scilicet,
 ut invenirent. Hac Providentia prope regibus subicit, et reges fiti,
 hac egestatem Divitis, Divitias temperat egestate; hac dextera
 Divites alit, per Divites inopes; Absque hac rerum unversitatem,
 Oves est Providentia, hujus libri pagina elementa, res creata sunt libere,
 Legit hunc librum eruditus, Legit, qui cepit legere; et hoc fuit
 hac Providentiam, non ipsa fortuna, effectus sunt Providentia, quos
 appellamus casus, et Decreta Dei sunt Opera, quae videntur fata,
 Supponunt hoc Decreta Libertatem hominis, ne illam cadant,
 explorat Deus humanum arbitrium, et seri ponderat; prius videt
 agenda ab homine quam Decernat; aequat simul homo et Deus,
 Nec prius homo, nec prius Deus.

Quid sit vita. Vita quid est hominis? folium, flos, fabula, fenum,
 umbra, sagitta, vitrum, scena, ruina, cinis.
 Fumus, arundo, vapor, filum, rota, pluma, vorago,
 Nix, pila, testa, trochus, buba, favilla, nihil.

Sol et fides una. Una fides, velut una dies illuminat orbem;
 unus ut in celo sol, et in orbe Deus.

Delta tria fugienda. Humanos vito scopulos ante omnia, Delta
 hoc fuge: Divitias, Domona, Delicias.

Quisepere omnes malunt, quam dare. Heu nimium crebro nunc Ablativus in usu est:
 In pretio suspum quando Dativus erit?

In oratorem molestum. Omnia cum dixisti, superest tibi die, Dixi;
 Hoc mihi sermone vos placet una tui.

Male promissa solvens. Est numus Nomen, Verbum promittere: Quintus,
 à quo sperabam Nomina, verba dedit.

Votorum nulla meta. Infinitivo prope patet modus optativus;
 optandi finem nam sibi nemo facit.

In avarum. Caelio, credo, tibi verbum Dare defectivum est:
 Tempore proferenti proferitque casus.

^{strages}
FRIDERICI in bohemia totaliter Cogi.

153

five
FRIDERICI Magni Infelicitas. in Fredericum
Bohemis Regem
Thema.

Deus superbis resistit. Jacob. 4. v. 6.

Astipens humili, humido Deus ipse resistit,
hoc probat exemplum Rex Frederica tuum.

Tu magnum fecit fortuna, superbia parvum:
Quo tibi fors dederat, jam rapit alma Themis.

Imperium imperique omnes, cum Cesare leges
praevisti, legum jam Deus veto adest.

Solus in imperio voluisti legifer esse,
aut nihil aut Cesar, Cofus es, ergo nihil.

Regna aliena dolo rapuisti et Marte feroci,
Nunc raptum quadruplo lex reparare jubet.

Quiq; aliena rapit, justum est ut propria perdat;
Et pereat, multos perdere, quis quis amat.

Ut canis Aegypticus Carni amplam protulit umbram,
sic quam rapuisti, gloria vana fuit.

Milia multa hominum male perdere, gloria nulla est,
aut si sis Regis gloria: tota tua est!

igne fame et ferro grasans per regna et urbes,
Innovas oves, templaque sacra Deo.

Tota ab his subit, Moldavia et Egra, neque
 tot ferro factas obstupere suo.
 ore ferens haem, sed litans pectore bellum
 Decepisti homines exfoliando bonis.
 Jam velut Antiochum se stravit iusta superbum
 Dextra Dei, spolij exfoliatque suis.
 Et quas proletera Pace publica facta reposuit
 promeritas poenas, lege faciente dabis.
 Jam Dictatori nova lex dictabitur illi,
 Qui se terrarum credidit esse Deum.
 Vah pudor! invictum qui se jactaverat ante
 Heroem, vicil sola Virago virum.
 Sic Deus infimo confundit fortia sexu,
 sic humili plantâ colla superba premit.
 Et nostri Heroes! Vos Carole, Janna, Nadasti,
 vivite felices, Marte fovente Deus.
 vivite et aggressos defendite vindice ferro,
 sic jubet Imperium Caesaris atque Dei.
 Vos quoque post mortem, quos vexit ad aethera Virtus,
 Magnanimi in nostro vivite corde Viri!

Vox populi, vox Dei
 Fredericus clamat miserere Mei.

Emblema sacerdotis } Sacerdos cum Epigraphe: Ego sum qui sum. Tenet ille
in dextera calicem cum hostia, adjecta inscriptione:
calicem salutis auiam &. Cora cor ardens profert
cum Lemate: charitas chri urget nos.

Epitaphium Dni
Gessert.

Viator subsiste modicum!

Lege, quod mors hic genuerit epitaphium.
Muti, qui hoc sub lapide delitescunt cineres,
clinqui sua fauidia laudant Defuncti Mores.

Hic
Cælebs offi semper vixerit,
Iamen Maritus
imò Bigamus
fuit.

Paradoxum ne putes!
Conjugem enim unam ex altero Sexu adoptare n' libuit,
ideo
aliunde duas sibi Sponzas simul adfecit.

nempe
Victulam et Scientiam
fœdere amico coniunxit:
ambas conubio raro sibi copulavit.
Hæc optime consultalijs
Ida profuit melius sibi.

Ergo
Has dotes nactus

Et Principis Serenissimi fuit optimus Confiliarius
 Et Landgraviatus amplissimi melior Archiprofectus.

Hinc illius vita dies

sicut maturo confilio

Ita fideli consecravit ministerio.

Emenso demum vita studio

Et LIV annorum vix non completo numero
 anno Salutis MDCCLVIII

die XXIV Jan.

Mundo denatus

Jam isto quiescit in humulo

vix nomen scire?

en!

Ep. Leonob. S. Joann. Georg. Geppert, Sereniff.

Principis Furstenberg. Confiliarius:

Et

Landgraviatus Baarenfis Archiprofectus ~.

Jeni ipse die 16 Sept.

Dedicatio B. V. Mariae
in recens impresso
Mariano albo facta.

Alma Domina !
 Parce audaci penna,
 Quo ex oratorio nostro
 fusa ad manus volat.
 Temeraria forte levitas idem rapidus furor :
 Ab infimo tendit ad Summum,
 Non transit medio.
 Parce !
 Volat irrevocabilis penna,
 Ipsa levitate velocior :
 bis volat penna,
 Quia amoris alis pennata :
 vis nempe amica animal
 Ut ibi fit, ubi amat.
 Ne misere !
 Tanta amoris aura si incalcescat,
 Magno ut impetu se furor levet.
 In terris, quia feraci stylo
 Mors denuo Album nostrum obliteravit,
 In caelis quodrit calamus
Codicem novum,
 Sodalium nomina stylo exaraturus novo.
Immaculata Mater !
 Tu istud es editionis novissimo volumen,
 Quia non ex veteribus
 Naturae corruptis centonibus conglutitatum :

Minus ex cortice vitiatæ arboris
Boni et Mali

Sub qua corrupta genitrix nostra,
 conceptum;

Sed ex tenuissimis fibris
Ligni vite

Ex membrana gratis elaboratum.

Quid mirum ergo,

Mundissimo huius chartæ si impresso

Sapientia Dei?

Quam Pater æternus in œternitate concepit,

In tempore ditavit,

Et Verbo unio Spiritus Sanctus

In plenitudine temporis exaravit.

Unicum et Verbum abbreviatum

Alijus operis sit Summa,

Tamen

In Virginæam chartam gratiarum fluenta

obumbrante largiter sunt diffusa;

Quando obumbrante ^{enim} Liribus Haunaburgo subiret

Impressa est ^{lota} Divinitatis

Incensitas.

Neque lyrus iste cum liberis est factus;

Quia charitus sermo fuit,

uscot auricula.

Nihil proinde hoc libro in auctoritate
Notilius

Nihil proinde
Hoc libro in auctoritate notilius :

Nihil in doctrina Capientius :

Nihil in Scriptura melius :

In Scriptore antiquius
Nihil .

Imo liber iste Marianus ,
Quia sine mendis

Editio emendatio imprimi non potuit :

Deus quia auctor imperfecti operis
ope noluit

Editio auctior prodire non valuit ;

Maxime cum Editio prima
jam fuerit gratia plena .

Viden hoc in nuce

Absolutissimi libri iliadem !

Ne porro defit libro claritas ,

Inest etiam interpungendi methodus .

Ne alta lateant mysteria

Scite interpunxit

divinus Scriba .

Durum quidem ad lucem formaverat

Punctum interrogationis :

Quid mihi et tibi stultus?

At delituit sub verborum involuero

Springis divini anigma.

duo puncta

Etiam exprobrat notate digna:

Vipus est enim facere

Punctum minus!

Dum reflexit ancibam;

At mox notavit

Punctum majus!

Quando tibi, qui potens est, fecit Magna.

Denique

Punctum exclamationis

Virgines tua imprefit sagitta,

Dum e cruce pendulus,

Et anhelis pulmombus

clamavit:

Mulier! mea filius tuus.

Nobis vero dicitur Punctum Satis!

Quando dixit:

~~Fili! mea Mater~~

Fili! mea Mater tua.

Bene est:

Castlema Virgo!

Te jam auimus in nostra!

Tuoq Cordi nostra inferimus nomina;

vix liquidem Lenacius alibi
filiorum horrebunt lituli;
 Sufficit se inde evocatam
 ut nobis spes advocata.
 felices igitur clientes!
 Quis unâ ab advocata cooptati in filios:
Matrem experienter, dum advocatam
 implorant,
 Quo dum filios servat,
 una clientibus servit.
 Igitur Mater, et advocata!
 utroque nomine
 suum profidium advocamus,
 ut pro nobis advocata
 agas, quod Mater ^{solet} ~~valeat~~ et valet apud filium.
 Plura non addimus,
 Nisi Marionabili epithonema:
Monstra se esse Matrem!

Ita vovent seps lotos devovent

devotissimi confederati
 Sodales et
 L. Bada Reichert
 Profes indignos

1758.

Consule grammaticos, quid sit Patientia? viso
Nomine concludent: Entia quod Pati.

Ingratitudo Musarum in conflagratione Bandeliana domus. Patientia.

Ferte cito aquas Musae! nam proximus ardet
Ualegon, flagrat Bandeliana domus!

Si Troia arderet pro Troia staret Apollo,
Sed ^{nunc} neque Bandelios Pallas iniqua fuit.

Mulciber invaluit, domus heu! in busta reposita,
Castalis Phobus nec prohibebat aquis:

Nec vos Pierides! — jam tristia damna doletis,
fundite nunc lacrymas, ante negastis aquas.

Amicus Bandelios, ^{Michael apud Wengen} ulmo abbas
composuit et misit.

Pater filium in Tiberim proiicit, et inde
effert canis

Proiicit in Tiberim Natum, Pater,
fil Pater ergo canis! fil canis ergo Pater.

Epigramma in
Patern filium
in aquis mergentem

2

Sie prind ein Jirr Iro garben well
 ut rano in cisterna,
 Iasum prind Sie Lieb und wraff
 ut fungus in lucerna.

3.

Sie trinigtel Sat da prin glas
 dolendum quod vendatus
 Sat ist Iro faanen grofste flaf
 non raro naufragatus.

4

Leg ab so dan dein willy o Man,
 Et tandem dominare,
 und lang dein Jans zu Horn an,
 Nec cessa verberare.

5.

Sie wirbt nuzen ja Iro well,
 Quis sine his periret?
 Ob wirt im und im gefället,
 Jalegritas rediret.

5

Ob giengt noch so nbel Iro
 Adamus non pedäpset,

wan ainf der welt kein wib bild wär
 infernus jän cepitel.

5
 Die löyden wan man of todt und flagt,
 Vindictam excoquentes,
 Non ignem iß der loch vrazogt,
 Et furent ut serpentes.

Notae

Venerub loco loco florens, et tanquam herba vicesiens
 sanc-georgi-forma theorio, fidei jubar, aria Josephis.
 unus aperta.

in Monasterio Pufflingerpi
 ita in eius sumulo legitur.

S. Nicolai
eloquium

Patroni
Rippoloni

Nicolae
aperge Musa!
Episcopo Myro
viro miro sanctitatis,
Santo mirabilis vito.

Nicolae!
Matrem fuisse natus,
Nutricem virtutem es adeptus.
adhuc infans fame tibi famam sanctitatis peperisti:
mundo natus, numero aueristi infantium,
ad non lactentium.

Nec dum ablatatus a Matre iam lac materno absternis.
Nunquam robustior
quam cum ita jejunus.

Die quo Salvator iam largiter profudit sanguinem,
voluisti modice gustare lac maternum:
Iam infans seriam sentam diem perperum notasti
albo calcato.

Non mihi laxel liquorem bibens album.
forte tu abstinendo matrem Salvatori in crucis titenti
lac offerre,
et sanguinis justa ac certis mixtura
illum formas rosam candidam et rubicundam.
Illo, quod Ille profudit:
Hoc, quo tu abstinuisti.

Puer
Tu vis prodigiorum dictus es, Nicolae!
adeo prodigus fuisse prodigiis tuis.
Majore orbe, qui miracula orbis seriem
effecisti, ut esent innumera.

Ne unquam tibi visus es opulentus ,
 Quam cum opes suas effudisti in fruores .
 Covisti patente auro ,

Ne puerumque prolesceret metu Virgineum pudor .
 Puduit tamen te interitum tuas largiri opes ,
 Ut illustre hoc fortium
 Ut outi nocte pertarent , quod sidera .
 quovis tamen est tunc pudor

Tutorem sui natus sui pudentem .
 Lavisti auro , ne filiarum pudor opes venalis ,
 egentis ad arbitrium Parentis .

Viduas Mysensis Episcopatus te pro ceteris ambivis
 Quia mane primus fuit tuus in Eulasia introitus .
 Prior tempore , potior iure :

Merito pro aliis occupasti claves Eulasiae Mysensis ,
 dum primus habuisti ad ianuam
 suam mane aditus valvas pandente .

Dei monitu sic Mysensis Dioecesis Episcopus factus ,
 Jure dicendus Sacerdos Magnus ,

Nisi dici velles !

Sacerdos Marianus ,
 Immaculato Conceptionis Promotor studiosissimus .
 In vota vocatus

Tribunos per columniam condempnatos
 vivos adhuc et unis saez eripuisti unguibus mortis .
 Ne Castus opes Constantini decoretur ,
 absens fuisti profans ,
 Minaciter horrendo Augustum .

Taurinensis iſthor nate intervante Tribunorum
furtus advocatus,

Tribulatonem quoque in opem vocatis.

Tranquilla mare et mari nautis profugians laesissetatem,
exorto turbine mirabiliter imperasti ventis et Mari,
obediante utroque suo vocis imperio.

Inde hujatum su. Ratum * Tutor jam pridem electus,
etiam Wolfianis ** in rebus suum huncq. impendisti
adpitorum.

* flöz
** wolfa
flöz wörig
gefloßt wie.

Nullibi illis potentius in adversis habuerunt auxilium,
Nullibi Monasterium in dubiis certis confulerit
Quare cum sub suum confugit profidum.

Patruus Tu Apollo jam à veteribus vocatus
Superstitioſi opprobrius es mortuus.

Patruus tua in urbe Patara
Apollo obmutescere coepit de Nefante,
omnis filius de oriente.

Confluente quippe suum ad populum humulum populo
certiora isthic sunt reddita oracula,
quam ex illius costina.

Vivus effudisti aurum, mortuus etiam oleum,
quo saepe revixerant Manes.

Agrius ab se Nicod condemnatus, se instat acri habuit
Nos in oleo neptaxum.

Acerbus fas fuisti ore, sed miris: dulcis ore, sed pris.
dignum est oleum suis ex otibus profluens
quod una condesset aurea

Nisi mallas, aurum servare pudori, quam oleo.
Nicolae!

utrumque effunde Clientibus!

Et eris omnium ex Voto Patronus.

anathema à C.B.R. suspensus.

S. Gregorij
Martyr. eleg.
Dum jubilatione
eque iugiter
celebratur.

Age Musa!

Hilares funde plausus, et jubilos Martyri adhibila.

Gregorij

officio domestici, domicilio Romani, virtute
christiani,

Sex magnum Nomen

per anos centum apud Sane, georgium celebre,

inscribe cedro,

ut posteris etiam post secula legant

Nomen dignum celo.

Inyicte Heros!

Surgit ^{hodie} hinc honoribus Mausoleum,

ex pretiosus,

quia probris hinc asibus constructum.

Hippoliti fuisti domesticus,

Santi Heri in famulatio servus devotissimus,

In Martyrio cones individuum.

Roma te aluit,

ut fortia ages, et aspere

dura puti.

Laurentius te sarra abluit lymphā,

vece ex ethnico fecit christianum,

sim in state tenera, virtute adultum.

delibutum suorum oleo munivit athletam,

qui palma Martyrii origines

Valeriano Imperatori.

parum dicit:

ultra Vires Valens fuisti Heros,

quia Valeriana vicisti Martyr,

Servus Imperatorum,
Juvenis Senem.

fortius me agere poteras,
inde debebas et fortiter puti.

quandis tibi in arca Martyrum restabat Via,
sed reversus suava synaxi

in fortitudine tibi cum 18 foenis ambulasti usque ad Montem Regii,
sequimatus ad victimam
ut spuae compositus ad aram.

Mundi futur

ful maturus celo, Martyr mature obisti.
die 13 augusti, ut augustus opes tibi,
anno christi 258. si stalem perles decimo octavo,
si merita: Centesimo.

Maturus eras deveritati, et volebat ista te subtrahere
animum cedidit, dum dua merita vidit. Tempori.
injuriam putabat, si Tempori reddes.

Laevam stalem victurus, extendisti aros fortitudine:
minitanti Ignaro feroem, restitisti adamantius,
dum ille resisteret divinis cupibus.

in agro Verano objecisti jugulum gladio!
Cum ille obiceset infirma argumenta christiano;
ante Tiburinam, quae hodie vicus Laurentij, portum
constanter excepisti ictum gladij,
ut cum pulsaveris coli januam!

Porto aditus confestim aperiatus Martyri,
quo proivit Laurentius.

capite detruatus, dedolari debuisti in simulacrum
ut corpus tibi imponi prope aris
nostris Jane Georgianis.

Nimium ferro tu tibi fecisti ille planum ad gloriam:
 quas gestas nunc manu lauros et palmas,
 amputavit ille idem, quo cespes es, gladius.
 ceptavocant tunc quidem tunc manare sanguis ex-
 non ceptabat uberius vel quadium morace ^{haustus,}
 vel gloria;

adeo plus obicit utriusque dicitur est ab hoste,
 quam sanguinis.

Est certant tuis prois de gloria et pudor et sanguis
 ubi sors confluxit fertilem Religionis in corpus.
 ut quo rubentior, et viridior foret.

Fecisti, flavos strenue, ambiguum,
 fenum quo colore nunc scribendum sit elogium?

Vix candidus placebit Martiri
 obliuio colore proqueo:

Nec ruber quibus erit juveni
 moribus candido.

Ni forte in tuo demonstrasti obitu,
 non alium à te me amatum magis,
 quam proqueo.

Parum inde tibi fuis solo vultu rubere juvenis,
 ambisti Martyrium,
 ut regalis color sobrem diffunderetur
 in corpus.

Individuus Hippolyti in martyris comes,
 ad unam usque fuisse etiam tibi fidelis factus.
 Namque in sancto Cyriaco pro die
 lauctus es cum tuo Hero Hippolyto,

173
us vel in conaetio opes obsequiosus ^{antio} famulus,
qui cras in servitio devotus famulus domesticus.
Imo ad cineres usque exhibuitis fletu servitium,
Nisi edacitati temporis, ne tuis opibus dentem apponere
fuit interdictum.

exregium aliquot meditante providentia,
ut hunc corpus Roma minutum capite,
Reperet Villingo honore
Cuthi Dulis exponendum.

Illud à S. Laurentio foris vadis ablutum
iuxta eius sepulchrum humari debuit,
ut quorum mensura in Deo fuerat per conjugationem
spiritualem conjuncta,

Nec sepulchra post mortem separaret corpora.

Luxu ergo perpetua dum luxit anima
Corpus requievit ibi in pace.

In hoc forore vigil
futuri honoris expressisti imaginem.
futurum felix!

Signato prodigio post 70 hebdomades fuit olim
denuntiata Lepali abominatio,

Post 70 à sua aere annos
Juxta Hyzpoliti: fororum et hunc corpus
secuta est Basilis edificatio.
quid magnanime Nostra!

Sentis ex isto trophoei pondere victoris magnitudinem
quam Valeriano Valida crispisti nome.

Non potuit vulgari funeri involvi corpus:
ornant le Basilis insignia, quae lae onerant,
et opra sua sequebant pro Mausoleo.

Sed heu infirma edificij moles!
nimia vetustate luxatur Culestis basis,
Collabitur fabrica celsitudinis,
Collabente fundamento temporis.

Bonum factum!

Scilicet collabitur Basilica:

Martyris corpus sterneretur feriant
ut surgat, qui in terra pulvere dormivit ^{quino,}

annis sexcentis quinquaginta
ultra mille,

evigilaturus in memoriam aeternam.

Longa temporum serie

diruta jacet Culestia,

Sed suis horribus decreta stant incrementa.

Ex cineribus surgit Sacerdos,

Resurgit ex templi rudicibus suum corpus

^{mandato} ex tumulo levatum.

De summa Pontificis ex cometerio extrahuntur
inventa ossa,

ut subulent de Coro ^{Sacerdotis} suo, ab inferis ad summa.

Veraciter Innocentius Decimus, decimas dedit

et Marcello Episcopo,

et Martyri Gregorio:

Idi donando s. ~~sum~~ corpus,

Huius definiendo cultum.

Thomas Candidus, Scitibus Venetus et auri
felicior Jason fuis, (Velleris Eques
quando non vultus aureum, sed corpus auro dignum
à Manello obtinuit,

ab
Episcopo, Laicis.

Munusculum grande!

si ostinetur pretio pretio sui:

Religiosum, si pendatur amore.

Non cito Providentis mysterio

suavit opera Martyris legata Candido:

forte Thomas ut apud Candidus nomine,

si fuerit Eques rubicundus Martyris sanguine.

Sive Gregori!

Sacrum suum corpus Equitum sepe fuit ornamentum
et horum cinis et sepulchris beatum.

Thomas Eques Venetus hoc pignus dedit Equiti Hierosolymit-
ano,

~~hic vero Equiti reliquit sanc-Georgiano~~

Franciscus à Sonenberg Equitibus ordinis S. Joannis
Hierosolymitani, Magnos Hungaria Priori
et Comendatori Vilingo!

Hic vero Equiti reliquit sanc-Georgiano.

Parite jam tantis capiti remiges,

de venerabile Nomen Sonenberg vestri à litore
id audatum recedat,

vel sine elogio nostro cum sole occidat

Flumini pro christiana lege contra Barbaros armato
vel eolum militavit,

Navali in proelio majora quam geri potuit,
contra Turcos gessit.

Quando Thomas candidus
Francisco Comes S. Georgij in premium Victoriae
Sortitus est inde Auxiliarium: (Donavit,

Franciscus contra hostes armatus et armatus suis his
Facialem habuit Gregorium. (atribus.

Martyr Romane Gregori!
Sub tutela Francisci trans Alpes transivisti:
Ex Italo fortis es Germanus,
ex Romano Vikinganus;

ex ^{Imo} Domestico Sancti Hippolyti
factus es Pater domus S. Georgij
adorandum factum!

Franciscus à Jönenberg Francisco nostro Abbate
sua opera reliquit,
vel similitudo nominis Franciscus in vicis hereditatis
sui Sancti Corvovis.

Hereditas sancta!
Semel es notatus
bis humulatus,
ter translatus,
quater felix,
Nos feliciores.

quem tumulum huius arbitraris, ara est,
 non enim depositus, sed expositus est cultui
 Gregorius.

Nostris huius aris sublimatus
 Solemni suffragio Patronus Monasterij est creatus,
 ut apud solemne Patrocinium,

fratris in votum,
 et festam diem novis Natalibus dedicavit, tam
 quot annis reverti iussit quatuor Postestas

Dominica IV Octobris.

Vidit Villinga miraculum, et gustavit Laurathuogrem,
 à miraculo Patronus Monasterij
 et Tutelarioris urbis fuisse.

Item maxime presenti ope mortalibus adfuisse,
 cum ad imortales abiisset.

Cum admoventur capiti gladius,

Deus ipsum auius ad coronam,

ut capitis sanando dolori freres Laurathuogres.

forte percutienti maxillam percussit et alteram,
 exinde virtutem capitis et, ut faceret dentium dolores.

Sante Gregori,

Patrone Laurathuogre!

Maleficij es fugator.

heu!
 si olim non fugares malum è Monasterio,
 quantum fuisse diminutus foret numerus!

Maleficij fuit enim equatus vehementior
 quo pena produtione.

acutus nobis permittit diu vivere,
 ut sequeretur tarde mori.

Sed tu Patronus in opere Voratus, tulisti operam.
atq; Jubitōi Patroni nostri merita
ut solamini extarent Posteris!

Hoc monumentum
honorarias in tabulas immortalibus litteris referri
Cassus tui sacrosancti frontibus ~~decevit~~,
affigi decevit quata memoria.

Diva Gregori!
per centum annos Monasterij as Patronus secundarius,

Sed hodie
in a^{no} sexagesimo nono

Per octavam

Primas

pro unius seculi Patrocinio
Solemnes in illorū numero ~~peractos~~

Decimas

explorimus.

Monasterium nostrum jam a seculo in legem

sua casto custodia mancipatum,

per secula et posthac conservata ab hostium infidiis

liberum inquit conservata.

a^{no} 1669. die 25. Sept. Romus D. Georgius Episcopus

Heliovolitanus et suffraganeus constanti,

intrepidus, solenni translatione sua

Hodie Romus D. fidelis. Nepom. de Hordain

Episcopus Episcopus Epiphaniensis et suffrag.

centenario solennitatis adest.

utroque utrobique
ab Episcopis cultus.

Dive Gregori!

Suscipe hoc lenue Elogium!
quod tuis sacris Manibus Consecratum volo.
Istud quod tibi dicitur Cythra respice;
quia ad omnes Clavatum apices est Chirographum
Non atramento exortum, sed tuo sanguine intinctum.
Ignose demum calamo Magnitudini tuo mirori
qui abstinens à laudando,
et vel abstinendo te perpetui laudat,
Cum Voto.

Tuum ad corpus festivo Celestinate Stationem occupans
foliorum bonum Carbass Complis,
Nunc anchora hic seriatum meum calamum figo,
Tuoq; tumbo pro memoria istud affigo
Chronosticon:

IVILIVM est hodie sancti Gregorii
Patroni ascensu

L. Beda Reichert
suis devotissimis Elens
in sui Nominis festo Profusus.

Materis
Dolorosa
Nippol
elegium.

J. Juma!

Nippoloviano Materis laudatorem nomen
infracta cedro, in fronte auro.
Jumam post faula retineas,
quo charitate Mater, benignitate advocata,
officio Patrona.

Tot magnum Nomen!

Deficiente in cruce Deo Homine - Deo
cui mundus omnino non querit,

fatis dixeris:

Quia adhuc iuxta crucem stetit Mater.
quibus mundo, subicit illa sufficere basis.

Excepit tibi posteritas monumentum,
Nisi te ipsa faceret stans columna:
Huic insulso sunt laudis acta,
cum tuam animam pertransit favorem.

at cum stantem lego, et non flentem lego
usque adeo inota stetit Mater,
ut dubium, an filius Crucis fuerit avellan:
Nisi in tua Coactia reditus. (dus à brachiis)

De fine Laboris in finem olim erum traxeras,
quidni eundem traheres de fine Crucis?
Rasmusque dunc vipes est filius tuus,
suis itam iterum ulnis excipitur.

fuit hoc infantia mortis sua sua,
quo tuis post mortem cartata laqueis,
Imortale usque adolevis ad gloriam.
vitare.

Defuncto tamen filio univo maluisse non reperere
quam Mater non esse.

Nam Rachelis ploratus questus, suus est ploratus;
da mihi liberos, alioquin moriaa!
iuxta cruce[m] stetit Mater,

Et ne hoc tibi nomen cum filij morte exideret,
stabas, instabas, novique filij adoptionem optabas.

Hos inter genibus, Joannes genibus
ex ore Altissimi è Cœne penduli.
Hoc partu in persona Joannis nos omnes adoptionem
filiorum adepti,

autem dicere:

Mater nostra, que es in cœlis.

Itaque nec in terris pupilli facti sumus abbas Metre:

Tu cœliantem meditando aialis
facta es omnium Mater Communis.

Quia simul Dei Mater es!

per te filii iubes, quod pro cœlitibus rogas.

omnia ergo omnibus ~~appropinquata~~ facta

Hæc nostra in Valle Salutis Laurathurga.

Non mihi deest auxilium,

Iniquis tuum adest subsidium.

Orulata Mater observas necessitates filiorum:

filij sui Amula sanas glaucorata ovalorem.

Cientes volente pede ut possint confugere ad Advocatum,

Cum Petro claudorem consolidas infirmas bases.

Muti coram Laurathurga sua imagine posse loquentes

Quia infantium lingua Materis magnalia fontus.

autem etiam fuit aures,
 Nam dum tres verbis, miraculis diserte loqueris
 Magna est illud elogij genus, laudari miraculis:
 Majus elogium, ut miracula fueris, mirum fuisse:
 Maximum tamen clientum fano contulisse.
 Videmus isti sua coram frone miracula clauderent
 à miraculis Patrona, et Mater fuisse ^{Sauerthurgam,}
 ut esset solenne Patrocinium,
 transfuit in Votum.

Superius à sero servorum Mariae
 P. Beda Reichert.

Elogium
cuipiam.

Dolorosa Mater,
 Cara jam olim secula,
 sua celebrant onomina:
 Sed edax Lemys
 pene omnia consumpsit monumenta,
 Quae perire tot affixa anathemata.
 Iste atque sua fundit testimonium reddiderunt
 Quod in frone Chippotiana viventium Mater sis
 Maria.

Vultus nec fuit ullum,
 Quod à te non habuisti penam.
 Morbua nec fuit ullus
 Cui non vicissim inuasis stigma doloris
 suam sua frone et dolorosa.
 Quidquid animam furiarum gladius
 et morbo seferunt oculum,

et ex ore & clientum prodeat es sales infirmosque.

vix infirmi suum conpexora Citharon,
et Virtus oribat Prototypi, et sanabat omnes.

Imo mors eras mortis!
Quando Infantes pene exanimas
sua in ara facti viventes.

Porsope claudus ex utero Matris sua
Sedebat ad preciosam templi sui portam,
qui suo veratus in quenis capiliis ambulabat,

Magnificans Te tuorum theurgam Matrem.

Filij sui omnia imperas ventis et mari.

Porsope ratis Hippolytoriana in aquis Wolfianis
expecta est curam sapientem:

Sed subdidit vicina non toto intumescens unda,
suumque ad autum facta est tranquillitas magna.

Heu!

Quod ratem unicam fore cernerent pericula,
cum sufficeret unicum, ut una fornicis periret.

Plus nam demerserunt rates Wolfiana maria,

Ni opem tulisset Maria.

Istam non suffragari, in illis fuit res naufragari.

Quod Troja fuit Palladium,

Hoc in sua fronte habet Monasterium.

Vasa he huius Materfamilias,

Quem quotidie filij confugiunt suorum & sub ypodidum,

et sub hoc sub urbane seniori vident

infidias latronum.

Tuam opem Maternam naturamque semper
 ipsa discrimina,
 ab omnibus deselictos deseliquit nos infantis
 nocturna
 fuitque nobis spes major
 in rebus maxime desperatis.

Hoc beneficium est maximum,
 quia usque fuit perpetuum.

Pro his gratis vices rependimus tibi gratiarum.

Novas indies dispensasti gratias

Tibi eximus altare novum,
 ut à throno gratis

uberem proster habeant filia Maria.

Sicut gentilitia suo throno affixae sunt stationes

Lapiones throno,

ut sui filij lac maternum bibentes de uberibus Matris Involupte,

De fontibus Saluatoris hauriant una simul redemptionis

illis ut nutriantur ad ^(sanguinem) probitatem,

illis ut saginentur ad vitam aeternam.

Sic Mariophilis hi propinatus lac mistum sanguine
 ut respiciant prorsum candidum et Rubicundum eos rede:

Materem Involuptam in redimendo adjuvise,
 quia juxta Crucem spectasti Mater.

Salve Regina Martyrum
Spes nostra salve!

Spes in te nostra non confundit, dum speramus, speramus.
Securus est, qui tibi fidit:

Spes anchoram alligat immobili,
quia nutante orbe stetit Mater.

Muria tu anchora es sacra,
Spes ultima:

sem bona.

Ut etiam ~~spes~~ spe partum anchora provestas Mater.

Cum nihil amplius possumus sperare,
sem deum licet omnia sperare.

inde etiam spes in te mea
et mea in te dilectio fervorantur.

effundet Mars pleas flumina,
non abruant idam.

Spes in te mea non mergetur,

Cum visibus audentior contra torrentem vitetur.

Quo magis ferunt venti,
eo magis mea dilectio calet.

Spes in te mea in oratione mihi vitam dabit longiorem,
nunquam terminantem.

Hanc o Mater! impetra clienti,

et eris votum Ex voto.

anathema amoris suspensum
a servo servorum Mario

elogium

dedicatum monasterio

hippeltoriano

anno 1770

fructu.

Adolphe fratres!

Hodie

grata recordatione sanctissimum erit,

meminisse honoris

Qui debetur abbati Reverendissimo pro Vigilantia,Patri amandissimo pro Benevolentia,architecto sagacissimo pro diligentia.

Reverendissime abbas!

da veniam elumbi penae,

si gratas reddis parenti.

gratia sine fine tibi debetur à filiis,

Etiam obis intermissione solvatur à nobis.

Non verecundo, sed ⁱⁿ grato mentis indicium

beneficia facere paterna.

Deo soli uno

Hodie dedicasti castrothum Monasterium,

Marid

Thaumaturgo motis dolerose

deleto exorasti profidum;

~~Divis Tubularibus~~

Divis Tubularibus

Nicolo Episcopo

Joanni Nepomuceno Martyri

dedisti in petrocinium.

Bonum factum!

187

adamantius memoria committam.

reddimus totie vices!

Sed obis Verborum vicissitudine jejuna,

quia sub magna sua est opera

nostra pro beneficio filialis memoria.

Felix Hippolytorij Cela!

Sub auspiciis Celestini

Santo Coli favore irrigata.

Reverendissime Proful!

ut sui filij haberent Deum Patrem

voluisti singulari cultu Magiam decessari Matrem.

Tu matrem nostram Dolores Matris Hippolytoriana

ante annos delituit die pene delituit

sub ignorantis cortina.

elatus abbas visitasti Hippolytorium,

et mox nova fiducia clientes salutavit Matrem Dolorem,

in angulo Culicis latentem,

Perseverantes vix agnovere profertem Jonem.

Reverendissime Pater!

Tu

Matris desiderio

et

Partheniorum filiorum voto

fuisti satis.

Ne quipquam ignorares Dolores Matris Jonem

in abito Culicis angulo

plac in fumo altari fuisti sublimem.

imo ut nova faceres omnia,

Matrioloro creasti altare novum,
ut uberim posses habere filij Mario
accedentes ad novum thronum gratis.

huic ne ad defius

Suta Suta gentilitia,
affixisti stultiones Sapientis Domini.

forte

ut filij Mario bibentes de uberibus Matrisoloro

hauriant una simul

de fontibus Salvatoris redemptionis sanguinem:
in tenera etate illos nutritur ad probitatem,
postquam dum adoleverunt ad vite etatis
felicitatem.

Felices filij!

His tuo adiutorio apud thronum gratis

propinatus hoc missum sanguine,

Afiunt una simul hoc missura filij candidi et rubi-

Melior etiam sic Beseleel, (Candi.)

Sabricatus est non arcem divino tabulo reclinato-

Sed arce divini Verbi capulo Crassi novum domicilium, (rium)

Cui olim non erat locus in divarporio.

Ja ovario uberim benedixit Dominus domui astra
ad presentiam arce.

Reverendissime Popul!

Qui tibi dedit in auspicio regimini Valle, ille contulit ad
(perficere.)

Monasteriolum Vetusstate cum epet atritum,

1801

Tu

Sagui in hoc in architectura architectonica adjuvante consilio
moliri cepisti edificium novum:

Potenti et impendio
perfecisti amplum.
ad grande hoc opus
plenni suffragio
et voto perpetuo
apropositi in Architectam

Mariam Matremolorum.

egregium aliquid meditante Providentia

Quae sola ad futurum edificium Idearum exemplaria
a nono laboris analata delineavit,

ut unum abolveret,
quod videmus perpetuum.

Spitua,

dum dies decrescit decrescit maxime, die rda Decembris
primus locus est positus:

Locus decembris incrementa redordientia,
nam primum cependi officium fuit minimi.

Sagientia edificandi sibi domum
columnas occidit septem:

Nos constructuri Monasteriolum novum
Septem Mariae doloribus maluimus
imponere edificij molem.

Laxidem ad edificium die sollicite quotitum
Die veneris posuimus in caput anguli.

Dies Reformationis Matri Ioumatherge & Matri
 Reformationis sacra
 felix fuit operis auspiciis!
 Nempe

Construendi fabricam celestium
 prius notante cogitavimus de fundamento Rumi-

Signata die quo christus se humanis
 obediendo usque ad mortem:

Quare ille respexit humilitatem Moysi,
 quam cum debuisse Matrem,
 ad humilitationem dixit Mulierem.

O nubila et obrita dei consilia!

è cineribus surgit Phoenix,

è rudibus ergo veteris Monasterioli
 amplius et novum prodit edificium.

Dubites, natale novi in funere veteris,
 an funus veteris in natali novi Monasterioli
 celebretur:

Santum debemus de deestroribus nostris.

Lapidem quem prius ad renovam revocabant edificantes,
 factus est incrementum laboris.

Nimirum

Istud à hominis factum
 est mirabile in oculis hominum.

eximio documento,

ut postea sit
 auspice Deo

et

Maria architecta

nostrum edificium crevisse,
quod in enordio die per annos laboravit:

Paffari!

Vultis in edificando altum proficere?

orate fratres!

Vel dura saxa in quadro profusa molliunt calentes preces.

enurgit jam Monasteriolum tumulantius

quo alij sepe voluere lentius.

e porietinis vivunt porietes.

Nanquam graviores lapides seabit pastorus!

nam pondere exprensus infidentem agnovit Deum,

qui ad Materis sue interceptionem

persevit opus.

si annos supra molitio, biennio coronatus.

Quem caletis divinus favor

astherominus opus,

vel Comentem nostrum putore maceraturi.

Reverendissime Pater!

fuit etiam non raro in manu tua gemulus mensura

quo tu vadis?

Rippoltorium ais: ut metiar Monasteriolum
et Videam

Quanta sit latitudo novi edificij,

et longitudo quanta nove Rippoltorientis cellae.

O Benevolens Curia!

Zudm 2

Studeat huius cura & Patris amula
 ut vel epul filius locus refugij,
 alibi iniqua fors si invideres spatium domicilij.
 Non Robertibus hinc manentem civitatem,
 In cella S. Nicolai & edificata habitaculum
 ut cella Religiosi fieret semita ad Calua.
 Tribi in domo Patris sterna sunt mansiones multe,
 hinc & edificata fratribus nova.

surgente muro
 Benedixit Deus conatui nostro,
 ut porro benedicat domui & fundamentis & edificato,
 Hodie benedicimus
 Monasterium
 in festo Nominis Mariae.
 bonum omen!

annua memoria & Posteri celebrandum!

Die Natali doloroso sua olim promissa lapis in caput
 anguli,
 Hodie in festo Mariae consummata est moles & edificij.
 Die veneris, qua deficiente Beo homine stabat iuncta crux
 ad initium structurae elegimus omnes, Maria,
 quia nostro edificio
 ut quoque perpetuum spes, potuit ista basis sufficere.
 hodie enim Mariae festum albo calculo
 ad operis finem annotamus,
 quia Nomen Mariae Stella,
 Lux veniente prout hinc verba recedunt.

Lata dies!

195

exultavimus, ut videremus diem:
vidimus hostie, et gavisum fumus.

Quo nos iam videmus,
Defuncti Mares a nostris voluere videre,
et non videntur.

Jam fuerit deum labore, et beo edificio absoluto
festivos inus in plausus;
et vox nova Te Deum laudamus
Circumferat in Monasterio novo.

Reverendissime Pater!

Filiorum Coetus
grates iam agit his laboribus.

mensuram desideras?

filiali ex affectu

metuere gratitudinis letitiam,

et exit erit monetata satis.

dispar equidem his laboribus vestra est gratiarum actio,
sed nimis grave nobis est debitorum, quam videri in gratos.
gratularum tuo regimini usque felici:

age quod potes, quod agis poteris:

adjuvet fovientem Deus.

Minora agere voluisti: majora vix poteris.

nam satis agit,

Qui quod Dei Deo,

Quo Cesaris del Cesar.

à fove Principium,
 tui fuit regiminis sufficium.

Quo Dei erant, liberaliter ut daret Deus,
 tua fuit cura prima:

ut redderes quos Corpori tua
 sollicitudo fuit altera.

quid mirum?

Promissio divina

si nobis adiuvis omnia?

ubique templa vestra magnifice adornasti

haritissimus architectus.

Cultumque divinum promovisti plurimum

Religiosissimus Abbas.

Orarium ampliasti tuorum usibus

absolutissimus oeconomicus.

Sermonem in Monasterio diei mutam Septem Camporis

fecisti disertum voralem,

imo eloquentem ad conventum tuorum:

Horologium interea majus confici curasti pretiosum.

Felicis qui fovulo regnas vel proleare fortis foeto:

de tua fama esto feruus.

Campana narrabunt in turribus

Nomen tuum nostris fratribus,

quos secula posteritas alet.

Hoc inter plerumque

Nos interea hodie addivinus vota:

Horologium non nisi felices tibi nobisque signat

(significet horas

Campana ut tandem beatum, sed serenum

mentis obitum.

In filionem in compendioso
in nunc ouise fliadem l'idea!

ad aram Plabimus Myfio,

ut Deus et postea in adiutorium suum in leudat et rostrum:

Coram tuamthurga fione

Matris vestroOLOROP

Oleum foedere conius upy devoti filij,

ut alia Mater ad adiuvandam nos semper festinet.

atq; ut insignia fuba

Amulationi ac Plamini catagent,

hor monumentum

Honorarias has in tabulos imortalibus litteris referri

atq; in templi Rippelzoviani renovati

et Monasterioli edificati memoriam

quoto posteritatis valvis affigi deueverunt.

L. Beda Reichert P. et Director

inspectore edificij p. s. illo. corogunt.

Eloquium Celestini
 abbatum
 primarum
 in sa anni
 in his obitu
 Patronos
 Menstruos.

Supreme Proles!

prope curam penna
 quo ex oratorio Mariano abbatem ad aulam
 movell fructura adulationis videri oblita, ^{vobis.}
 quam sui officij oblita.

deserit lumen blandi adulatoris officium
 vile obsequium,

dem
 atremis modesti Laudatoris honestum officium.

Mariano fidelitatis

Primati

exurat primitias, primum decimas.

Nuper in electus es Abbas

ut sis filivum Patris.

fortis es et Mariano congregationis Proles
 ut opes Sodalicum futor.

dignus nempe eras abbatiali tiara, antequam
 destinabaris hui honori adhuc privatus. (gates:

scire qui te dicent:

Post aliquot annos hic Abbas eris.

scis Prophetas sui.

Visus es diu ante, qualis eras futurus.
 antecedit vox populi vocem Dei.

Nec ascendisti gradibus felice,

sed emicisti gradu grassu:

gradus unius suis gradus alterius.

Proleuisti Prioratus dum gerbas acronomum :
meruisti fieri abbas summas Prior .

acceptisti ad fringula ministeria Velagamus non novus .
in primo

amicis sedere copulasti et Martis obsequium
et Mario filantium .

in
fuiti propugnaculum sacro Regula
apylum constitutionum
et
Cereomiarum vindex .

Tertio muneris

Te proparant magna privilegia naturo
maiora gratia .

Cognomen Wahl destinaret te Ledi abbatioli
antequam sederes .

elegerunt te ^{munerem fidelitatum} vota ante suffragia :

agnovare te oves non dum Pastorem :

amavasunt te filij nondum Patrem .

merito fuiti honas doli rominis

cui per victus cepit in testimonium honoris .

qui hunc honorem non ambisti .

vovaris tuquam daron .

quia Liaram cum pedo frevisti

caecidit fors super Celestrinum .

adhuc fratrum Libedo erant in Valle Electionis

jam in superficie legere civis :

Celestrinus est Nomen eius .

at qui excuoris, mo arulos aucto pena?

Cave! ne fias Eurus instrumentum,
dum gestis fucere honoris experimentum.

Pater perquam gratiose! da veniam, ne videar adulator,
qui coner placere adulando.

probata fides manum regit, Calamum stimulat vis
A vel ex e' Cypselio sinceritatis fonte ille manat ^{(Amica:}
veritatis adumbrans effigiem. ^{(liquor}

Deus te abbatem vocavit: solum fratrum concordia
fratres nomen tuum scripsere ^{(declamavit.}

Sed Deus manum duxit.

exubuit dudum lingua dicere, quodcumque sub omni grate
propemiss calamus propalare.

crede ergo scribenti

qui verum est testimonium eius.

Qui solus fuit et vidit, veritati testimonium
^{(suffragium dicit.}

verum ut dixi,

hoc non adulando scripsi.

examina intentionis metam, expende characteris seriem!

ut tibi sis puerum suave

cui Numinis amica manus suam subdidit cervicem.

ut fiat onus leve, quod humeris suis inprobit,

hunc exarare volui.

Nam si caput gravat Nitra,

et onerat dum ornatur,

quid mitius, quam loquitur?

at ille verticis esse inprobitam, qui digitis appendit

qui istam sustulit,

Claro molera

et illam levare poterit.

sene inuicinato ordine

nobis revivifera de Propule.

Hoc meminisse erit vobis proficuum
 Le siu vipe, erit solatium,
 unico ante Numini factus oz filio qua Abbas,
 Adatium Profas.

Prerogativa prioris, alterius fuit individua cones,
 quantus honoz! a Deo fortiori Nomen d'ubris!
 a' Maria substitui in vices filij.

Novit illa cultum suum ab se promotum in.
 quantus se Propide futurus sit, iam regimini sufficium
 Index fuit.

Gratulos conatui tuo Profas hycema!

magno foenore Monasterio tuo hoc alveo gratis fluentia usantibus.
 benedixit hominibus domui obede dom propter arcam ligneam
 quid in muros tuos beabit ob arcam, qua fuit verbi divini
 delapsum à celo Palladium futelariz fuit arca (bazula?)

(divinitatis)
 Trojam à discrimine vindicans:

arq; et nobis pignus aris Imago Mariæ Virginis protimpore
 abs se culta honoribus. d' Mithery

precamur tibi fortunatum anua, vixim
 gratulamur ozo christiano supra Midasfrum Septingenz,
 quinquagesimum octavum,

et vovemus tibi centesimum.

absolute hoc forulum, quod inchoasti,
 nec illud se absolvet.

Imo supra otites omnes
 ut nullus anus tibi si ultimus, nisi d'arnus.

vide quam publica fuit vota tua vobis:

optamus felicitatem publicam,
 dum optamus suam.

vovemus oribus, quod vovemus Puffori:
precamur sodalibus, quod nunquam
Profidi.

pendet ex salute sua felicitas nostra.
Nec tu vis felix esse Pater, nisi ut nos
felices efficias filios:

Nec fortunatus dicitur Profes, nisi sint felicissimi
(Sodales.

Hoc natus nomen fuisse Sodalitium profidis,
fove decorem Matris tuo auxilio.
in vicem pro decario Januario

Sodales conuerti suffragio substituant multos annos.

p. f. Profes compertus R.

Quæstio Januaria.

Nuperrime profes ordines nuncupari
Januaria vota:

nunc conede

vel etiam absens abbreviato stylo annum redigat soltam,
et duplex contrarium debitum calamo diluam.

quam prius intra Monasterij muros sequendi habuisti septem,
hanc locato sine ceteris etiam impendis.

Felix Ripoezorium!

hic donasti Maria pensum,
quod Villings dedisti. Rex tributum.

Dolorosa Mater sine ex angelis Eulohis
ad altare suum translata,

transfuit: et vigiles oblivionem,

in qua delituit dolorosa nostra Mater seu matrem suam
quam geritum visitasti Rippolthoriam,

visitare sperant sperant filij suam matrem dolorem.

Multitudo copiosa plebis ab omni vicinia

stat coram fronte protibia.

ut parentur à languoribus

cessis utroque clientum numerus.

Maria reddidisti sua

et in Maria dev.

Honorando Patris filiam

exaltando filij Matrem

exornando spiritus s. honorem,

Dei tui-uni conscripti minerval.

Numisma census Solvendo Maria

et in Maria dev

reddis et Ofari

quo sustinet economia Rippolthorij.

quia vidisti homines ut arbores ambulantes
arbores vero in sylva nostra decessere,

illos fecisti mecum,

has cessere.

plurasti jam:

si solum rigat

Deus in creantem dederit,

fructus deus in sylvis nostris arbor Vitis
qua alantur Loffari.

De ligno ne comedas, ^{nostra}
 hucusque, pene fuit in Epigraphis, sylvestris.
 non modo arbor fientis fuit nobis interdicta,
 sed et via ad liquum vitæ interclusa.
 dum enim mel sylvestre in quibus delituit,
 officium Entero gratulum fuit.

Iste medulla fegmatus,
 ille amarum cortice,
 et pene cum auge Flidam perditit.

Vetus error rim abijt,
 servabis Sylvam.

Volante pede, vigili oculis
 membra tenora visitasti Ripolforana
 et gratulamur inventam in Sylvis
 drachmam.

dignum proin formosum votum!
 arbores rotas cedoi naturam induant,
 et fons ad aëri auspiciam

ligno in pulvis
 Celestinum.

Legant futuræ foula roma Cedro dignum:
 quia orpheus in Sylvis.

Vota, quæ Sylvæ et amior reddo,
 ad aram confirmo,

et quæ meam et ^{regem} Saumathurgam thabern
 rata habes:

In luppæ luppæ
 me filiorum tibi devotissimum

L. Bedam R.

Julea armorum strepitus fuma cum laude
 Julea aula illebras fuma cum integritate
 varfatus
 abjecto militis paludamento
 habitu monastico induitur,
 et ut christum haberet hereditatem,
 bonorum suorum christum instituit heredem;
 quos agros quondam potederat dives,
 Hos coluit, pauperes, eduit jejunos,
 ut cibus fieret pauperum, et potus egenorum
 et fames jejunantis, et fudo laborantis.

Venerabilis
 Herliumi
 eloquium.

Sub hoc lapide jacet
 curis memoria mortalis in oblivione nunquam jacet, eloquium.

Joannes Mabillonius.

pro suis natalibus Campaniis debet,
 Pius natalibus Campaniis suum deus.

sortitus est animam bonam,
 et cum stude adplevit prodigiosa ingenij virtutis que
 fudoles.

Vix ephebus aetate initiatus, adulescens solitudinis
 iam celebris quodritas, qui nunquam potuit latere:

in ipsis etiam Maronis dissertationibus
 quos plurimas cum viris clarissimis habuit,

Nemini aper

Neminem offit, etiam lapsus;
 in huiusmodi concertationibus
 scribentem incitabat veritas,
 certantem moderabatur caritas.
 Vincens coronabat veritas caritas,
 coronatum ornabat humilitas.

Ceteris laetibus nemo major
 seipso iudice nemo minor
 ex clarior, quo sibi vilior.
 Nullum in claustris tenuit dignitatis gradum,
 omnes nescit,
 Moxeri pulchrius, putavit adipisci,
 et subesse, quam proesse latus.
 in secundiora litteratura versatissimus
 vetustis dat novitatem
 novis auctoritatem,
 obsoletis nitorem,
 neglectis, pretium,
 obscuris lucem,
 fastiditis gratiam,
 dubiis fidem.
 eius oblectante solenti erudita manu
 proserita retro forula resuscitantur,
 et positis rugis
 tota nobis juvenescit antiquitas.

vide in extempore scribis Dom. j. fol 331
 P. totum Tatum in suo quatuor gestis
 suo congregat. S. Mauri.

Epigram
 Anton. Rivet

Benedictini ordinis sacros meritisimus,
 Urbanitate morum ac ingenij sagacitate
 Magnus,
 Sedulo pietatis ac virtutum exercitio
 Major,
 Sed ad externum usque diem perseverantia
 Maximus.

Disciplinis regularis serupulose tenax
 sui semper similis, sui semper constant,
 viva fuit regula suis;
 via immortalitate dignissimus:
 qui christi iugum subit
 hilarius:
 qui in jejuniis et fletu oravit
 constant:
 qui vito cursum consumavit
 fideliter.

P. Berno
 Möllinger

Berno

Dies hodierna non Nomini tuo facta est, id
 ut glomus meus exaret vota tibi,
 qui votivo obsequio erga me fuiti utis benevolus,
 narrabit penna tibi non melliflua,
 suum Bernarde Möllinger Nomen fortibus,
 de die Nomini tuo facta meditante meo calamo
 egregium aliquod annotavit in mysterio
 sericum Prorum Dierum,
 qui una una littera famosi celebres
 diversis et in annis celebres
 diversis in annis disperses
 unitate b ^{serpente} serpente famosi.
 imitatio horum dierum
 annorum sicut augmentum.

Vidit Deus quod esset bonum,
et factum est mane et vespere
Dies Sabbata.

207

Providentia En Bernarde ^{impendio sibi restitutum}
opus solum ^{divina cogente} auctorem obsequium,
opus solum ^{divinum} grande ^{Mytharum}.
Die ^{regente} ^{Die prima} ^{regente} natus est primus in mundo:

~~Mundum esse cognovisti cognoscens~~
Mundum non cognoscens

~~die altera~~ Die altera ^{Beughe Religione}
adolescisti juvenis in ^{Juste} Religione ^{ordina}:

Die demum Sabbata

in S. ordine factus es via in sacerdotis secundum ordinem
^{Melchisedek Melchij}

Scimus isthic Diem numerum, delegit mihi arcana
in istis Patronorum Diem Patronorum Nominibus

Diam Nativitatis ^{obvoluta omni quanta} Leo Gregorio Magno Juriam:

Die Profetionis dedicatus S. Mauro:

in die Sacerdotij S. Michaelis revertetur Eclesia.

grande habet mytharum
in tribus Patronis
et una libera.

Signo Thar notatus ^{alium} ^{vidit} ^{non inter} ⁱⁿ ^{visione} Charictis,
et est salvatus:

Libram est ego vidi scripturam in fronte nominis scripta,
et est inter Magnos exaltatus.

Bernarde!
suum reale nomen

Möllinger

Cum istis Patronorum Nominibus contrahit Cognationem
 similitudinis,
 in littera initiali non dissimilis.

Möllinger nomen generis
Möllinger
 initium fuit in littera
M.

Initialis hoc littera consonans
 consonat Patronorum primis nominum litteris.

Magnus sermone et opere gregorius,

Maurus virtute et actione obediens,

Michael pro gloria ^{et honore} Dei zelotes,

Nomen cuius primum in littera M exordiantur.

Möllinger!

Quis et nomen tuum isthuc in littera M initium fuit,
 primum fuit M Magni gregory die facti principium vite
 in Mauri festo transiisti ad vitam religiosam.
 in Michaelis plenitudine introiisti fructu fructuum
 ut fungereris sacerdotio in ordine vicis tue
 ante Deum.

Patronus in die natiuitatis tue est Magnus
 quem in litteris es imitatus gregorius,
 per plures annos clarissimus

Profesor.

Patronum in die Professionis es natus
 quem aperiit aperiit Maurum
 in fructu

Religiosus.

Neo Myta Telesus ad aram in festo g. Michaelis
quem pro honore Dei ~~proprietatem~~
quem pro animabus iustis stantem
adjuvisti in animarum zelo
ubique zelotissimus
Paterculus.

E
in littera

M

H Orhyngis enigma absconditum

pedibus solvo clarius,
et in ^{coctice} nucleis latentem pundo medullam apertius,
in ~~novum~~ glidem.
Bernardus Möllinger!

in festis diebus

S andorum gregorij Magni, Marci et Michaelis
mundi natus, Professione senatus, saludibus, penitus

ubique

ubivis

ut sermo in nomine

profero omne

littera initialis

M

prodromus foet

quod Magnus frs futuus

Littera, sermo, Zelo.

N ativitas sua in festo g. Magni gregorij fuit indare,
que nunquam la ouidit;
"Littera"

Professio in solennitate S. Mauri fuit, siquidem spiritus,
qui de vivifica ^{resurrectio} ~~verba~~ vivificavit.

Sacerdotij officium in Rededicacione sollicitatis
fuit denique procladium sui Zeli pro domo Dei,
qui se comedit.

Bernarde!

memoria tua immortalis in oblivione nunquam peribit:
cum otale adolevis proclara ingenij et institutisq; virtutes
in ipsis Mercurij disputationibus
quas plurimas in patria cum viris clarissimis habuisti "
" Professor,

Nemini fuisse esse;

quia cum Bernardus Coqueranus Melissus
Mel et lac erat sub lingua sua.

in huiusmodi conestationibus

Loquentem incitabat Veritas,

constantem molestantur Cavitas

Vincens coronabat charitas,

et se in in disputationibus semper coronatum "

" ornabat semper humilitas.

Lotus

flam Lotus fuerit Verisatignomen,

ex quo ⁱⁿ tabulas honorarias refert,
et ⁱⁿ cellas sua et valis possentibus

Bernarde! (hodie affigit)

conversatio sua Magnis isqualibus et in feronibus
fuit usus super mel et forum dulcor.

Nam non peavio utiq; nemo forialio Bernarde,
(fuit.

inde quod Magnus hodie dum magnum est honore,
~~quod~~ quales Majores in charitate : 211

et Constantes :

quod quales Majores est in charitate

et fidelitas :

quod inferiores est Maximus in charitate ^{humilitate} ^{similitudine} ^{submissione} affabilitate

et hilaritas .

En Bernardus !

quam belle

per tria M

in diebus Nativitatis Professionis et suavitatis

Magnum gregorius , Maury et Michael ,

in suis nominibus ^{sua} auspic libera et huc magnitudinis voluerunt
et huc facta divinarent .

per 60 annos jam annos vixisti Christianus in Ecclesia ,

38 annos transivisti Religiosus in ordine ,

35 annis celebrasti Sacerdos ad aram ,

si nostra vota valent !

vale ^{ad prosequendum} donec per pene compleas

libera M

in arithmetica

et numerum Romano
suorum annorum numerum .

Summa quia ultra est vota isthuc est numerus ,

numera tu tot dies adhuc servas

quot ^{sibi} ^{super} scilicet servas dist dist dist annos .

Nos pro Xenio onomastico

concordi suffragio tibi subspiciemus plurimum :

et tandem

Sicut Bernardus ante obitum suos in cantina
ambrosorum cantina,

In cum Simone Cypro lectus leprosum nitens popo
 " emensa tempora,
 nun dimittis servum tuum in Pace.

In vero insequi me sustine tibi devotissimum
 confectum in Vicinia ^{tylora} confectum
 oriundum ex Herimia: ^{in vicinia}

Suscipe suscipe insuper benigne mea pincipia
 vota monastica,
 et erit votum ex voto

ne ultra occurram, hodie tuo Nomini dedicatum.

Julianum hocum ^{iam} carbasa complexio,
 et pro antea seriatum ^{neum calorem}
 Magnitudini des ^{minorum hic figis} et ^{quam fuerat ante}
^{relin}
^{atque}

Confector adu Punde!

Veniam dabis hodie clumbi panna, obluo calams,

in anno novo

Stylo veteri

Januaria si defera vota:

felix novus annus!

Majorem nostrorum quid trita quoma:

felix ipse ut tibi curat!

confectoris sunt vota.

Laconico esse charitatem ista esse experiam,
 prolixo tamen affectu hanc offero amoris laborem.

novus reuocis annus,

nova tibi tibi prosto Romayia.

Novi cum fruas omnia astra,
dignus es, ut vivas velarum foetula.

frus equidem:

Proferas vito tu jam Saturo

Supra vitam longiore,

quia stonam.

atq; adeo debet tibi non voveo lustra,

sed unum unicum festina munusculis vota

ne misere igitur,

si nemum meum Januarium

unius modo anni sis bajulum.

annum unicum tibi voveo

et

annum sexagesimum primum

super

Septingentesimum Millesimum.

Istam et tuo aetati voveo primum,

sicut

et sexagesimij Numeri est auspiciam.

Sexaginta est octo annos vixisti:

cum anno isto sexagesimo primo ut vivendi iterum fruas initium

tibi nuncupis annum unicum

sexagesimum primum.

Iste tam felicitas tibi decurrit,

ut aurea castra post te sequantur in Laoduce fortas.

Imo

inoffenso pede in isto ut tu quos curas

orto,

ne unquam offendas possis pede ad eandem partem Truem

qui toties fuit lapis offensionis
sanitati tuae.

Calculo huiusmodi laborasti:

Iste ne posthac removeatur ille vitæ,
remoram hanc tibi volo remotam.

Sortitus es Nomen Procuratoris Divini:
Equum est equum est,

ne habeas in semita vitæ
eandem offensionis +
et obscurem calculi.

Potius

Sit tibi posthac lapis adjuvatorij
qui fuit obex calculi.

ubi huiusmodi exiguum fuit lumen sanctorum,
fundat Deus de super huiusmodi auxilij oleum,
ut tu eadem erigas hunc lapidem
in quatuordecim fistulæ.

utrumque hoc semina fovearum
foetorem meum exungit debitum.
certus faciat ergo Deus sanitas sanitatis tuae
omnemque removeat eandem,
ut fuit prope in diserta
et opera in vias plenas.

si demum exulta foveas
quasi gigas ad curandum vias:

Mentis atollus

annis senex

felicitis serenitatis appropinquat illa

et pro fructibus omni auspicio auspicio
 tibi contingat intuitiva visio,
 et pro incisis presentis anni
 Millesimi Septingentesimi Sexagesimi primi
 et pro ~~consecrate~~ vite coronide
 beatos habearis oteros annos in potestione.
 ista quo tibi fueris vota in tempore
 et quo praeo in desertote,
 ad Jani Calendas
 una meum tibi offerunt,
 Qui aperient omni.
 et tibi voveris otalem canam
 Vitam sanam
 Desertotatem beatam.
 Illi tibi substituant
 Lenium grandovum
 Solitatem diuturnam
 pro mien otalem.

Grigiana

Reverendissimo abbati: Josepho Louethano
fer. 5. hebdom. majoris ad cenam invitato.

Servit Josephus et frater fratrum duodens:
omnis es Joseph, Servus es abba, Pater!

Past mensam propre frater conspicitur epre:
nosceris in cona frater, et epre Pater.

Rex postus frater, hospes hospes convivens factus:
in fratrum Pastor, Servus et Hospes adaz.

Pipibus et pane, on! Saturis quod Symbola referat?
Solvo: Pater Servus Rex quod Pastor eris.